(51) ซูเราะฮฺ อัซซาริยาต

เป็นบัญญัติมักกียะฮฺ มี 60 อายะฮฺ

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮฺ อัซซาริยาต

ซูเราะฮฺนี้เป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ ที่ตั้งอยู่บนการเสริมสร้างหลักการแห่งการอีมาน และให้พินิจพิจารณาถึงเดชานุภาพของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเอกกะ ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างหลักอะกีดะฮฺที่มั่นคงที่ตั้งอยู่บนมูลฐานแห่งการยำเกรงและการศรัทธา

ซูเราะฮฺเริ่มด้วยการกล่าวถึงลมที่พัดฝุ่นให้กระจัดกระจายปลิวว่อน กล่าวถึงเรือเดินสมุทรในท้องทะเลได้เคลื่อนย้ายอย่างสะดวกสบายโดยเดชานุภาพของพระผู้ทรงเอกะ กล่าวถึงเมฆที่อุ้มฝน และกล่าวถึงมะลาอิกะฮฺผู้บริสุทธิ์ผู้ถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับมัคลูก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถูกนำมาสาบานว่า การชุมนุมกันในวันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้นอย่างไม่ต้องสงสัย และแน่นอนที่สุดการฟื้นคืนชีพ และการตอบแทนก็จะมีขึ้นโดยปราศจากการแคลงใจ

ซูเราะฮฺได้เปลี่ยนเรื่องมากล่าวถึงพวกกุฟฟารมักกะฮฺ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานและวันปรโลก โดยกล่าวชี้แจงถึงสภาพของพวกเขาในโลกนี้ และผลที่ตามมาของพวกเขาในโลกอาคิเราะฮฺ โดยที่พวกเขาจะถูกนำไปสู่ไฟนรกญะฮันนัม เพื่อเป็นการลงโทษอย่างสาสม

ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธา ผู้มีความยำเกรงต่ออัลลอฮฺตะอาลา และสิ่งที่อัลลอฮฺได้จัดเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา ซึ่งความสุขสำราญและความมีเกียรติในโลกอาคิเราะฮฺ เพราะพวกเขาอยู่ในโลกดุนยาเป็นผู้กระทำความดี ทั้งนี้ตามสำนวนของอัลกุรอานในการชักชวนจูงใจและการขู่ขวัญ การแก้ตัว ขออภัยและการตักเตือน

ต่อมาซูเราะฮฺได้กล่าวถึงหลักฐานแห่งเดชานุภาพและความเป็นเอกภาพใน

จักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล ในฟากฟ้าของมันในแผ่นดินของมัน ในเทือกเขาของมัน ในที่ราบลุ่มของมัน และในการสร้างมนุษย์ในรูปแบบที่น่าพิศวงและส่วนประกอบที่ดีเลิศ ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก

ซูเราะฮฺได้เปลี่ยนเรื่องมากล่าวถึงประวัติความเป็นมาของบรรดารอซูลผู้มีเกียรติ กล่าวถึงพฤติกรรมของประชาชาติที่ละเมิดฝ่าฝืนแสดงการโอหังต่อบรรดานะบี และสิ่งที่ประสบแก่พวกเขา คือการถูกลงโทษและถูกทำลายอย่างพินาศ ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงเรื่องของบรรดานะบีอิบรอฮีม ลูฏ มูซา และเรื่องของบรรดาผู้ละเมิด ผู้โอหังแห่งกลุ่มชนของอ๊าด ซะมู๊ด และนูหฺ ในการกล่าวถึงเรื่องราวต่างๆเหล่านี้ และได้มีการกล่าวซ้ำๆ ในอัลกุรอานนั้นก็เพื่อเป็นการปลอบใจแก่บรรดานะบีผู้มีเกียรติ และเป็นนิทัศน์อุทาหรณ์ และข้อตักเตือนแก่ผู้มีวิจารณญาณ แก่ผู้มีหัวใจหรือรับฟังโดยที่มีความตั้งใจจริง

ซูเราะฮฺได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงจุดมุ่งหมายแห่งการสร้างมนุษย์และญิน นั่นคือการรู้จักอัลลอฮฺ อัซซะวะญัล การเคารพภักดีต่อพระองค์ การให้ความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ การให้ความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์องค์เดียว และการผินหน้าสู่พระพักตร์อันทรงเกียรติของพระองค์ด้วยการแสดงความใกล้ชิด และการอิบาดะฮฺต่อพระองค์ในทุกรูปแบบ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานต่อลมที่พัด (ฝุ่นให้) กระจัดกระจายอย่างปลิวว่อน	وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ﴿١﴾
2. ขอสาบานต่อเมฆที่พยุง (ฝน) อย่างหนัก	فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾
3. ขอสาบานต่อนาวา ที่แล่นไปอย่างสะดวกสบาย[1]	فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾
4. ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮฺ ผู้จัดสรรการงาน[2]	فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا ﴿٤﴾
5. แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้นั้นเป็นความจริงอย่างแน่นอน	إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾
6. และแท้จริงการตอบแทนจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน[3]	وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾
7. ขอสาบานต่อฟากฟ้าที่มีวิถีทางโคจรอย่างมากมาย[4]	وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾

---

[1] อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงสาบานต่อลมที่พัดฝุ่นให้กระจายไปทั่วทุกแห่ง และพัดพาทรายจากแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง ทรงสาบานต่อกลุ่มเมฆที่อุ้มฝนซึ่งเป็นชีวิตชีวาของมนุษย์และสิ่งที่มีชีวิต ทรงสาบานต่อนาวาที่แล่นในท้องทะเลอย่างสะดวก และบรรทุกผู้โดยสาร

[2] และทรงสาบานต่อบรรดามะลาอิกะฮฺผู้บริหารกิจการต่างๆ ทุกๆ มะลักมีหน้าที่ประจำแต่ละท่านเช่น ญิบรีล ทำหน้าที่นำวะฮียฺไปยังบรรดานะบี มีกาอีลทำหน้าที่จัดสรรริซกี และความเมตตา อิสรอฟีลทำหน้าที่เป่าสังข์ อิสรออีลทำหน้าที่เด็ดวิญญาณ นักดัฟซีรอธิบายว่า อัลลอฮฺ ตะอาลาทรงสาบานต่อสิ่งเหล่านี้เพราะความประเสริฐและความมีเกียรติของพวกเหล่านี้อีกเป็นการบ่งชี้ถึงความประหลาดในการสร้าง และเดชานุภาพของพระองค์

[3] คือสิ่งที่ถูกสัญญาไว้เช่น ผลการตอบแทนที่ดี การลงโทษ การชุมนุม การฟื้นคืนชีพ นั้นเป็นความจริงและจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

[4] และทรงสาบานต่อฟากฟ้าที่มีวิถีโคจรและโครงสร้างอย่างรัดกุม

8. แท้จริงพวกเจ้าอยู่ในคำพูดที่ขัดแย้งกัน[1]	إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾
9. ผู้ที่หันเหออกจากสัจธรรมนั้นเขาจะถูกให้หันเหออกจากการศรัทธา[2]	يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿٩﴾
10. ผู้ที่กล่าวเท็จแก่ท่านนะบี จะถูกสาปแช่ง[3]	قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾
11. คือบรรดาผู้ที่พวกเขาอยู่ในการสับสนหลงลืม (เรื่องของวันอาคิเราะฮฺ)	الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾
12. พวกเขาจะถามว่า วันแห่งการตอบแทนจะมีขึ้นเมื่อใด	يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٢﴾
13. วันที่พวกเขาจะถูกทดสอบ ด้วยไฟนรก[4]	يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾
14. พวกเจ้าจงลิ้มรสการทดสอบของพวกเจ้าเถิด นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าเร่งเร้ามัน[5]	ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾
15. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะได้อยู่ในสวนสวรรค์มากหลาย และตาน้ำพุ	إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾

---

[1] คือพวกกุฟฟารมักกะฮฺ อยู่ในคำพูดที่สับสนในเรื่องของมุฮัมมัดเช่น บางคนว่าเขาเป็นมายากล บางคนว่าเขาเป็นกวี และบางคนว่าเขาเป็นคนบ้าและอื่นๆ

[2] คือผู้ที่ถูกหันเหออกจากการฮิดายะฮฺ และถูกห้ามจากความสุขนั้น เขาถูกหันเหออกจากการอีมานต่ออัลกุรอานและมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

[3] คือกล่าวเท็จว่าท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เป็นมายากร เป็นกวี และกล่าวเท็จ พวกเหล่านั้นจะถูกสาปแช่ง อิบนุลอันบารีย์ กล่าวว่า อัลก็อตลุ คือการฆ่านั้นเมื่อถูกบอกเล่าจากอัลลอฮฺ ตะอาลา หมายถึงการสาปแช่ง เพราะว่าผู้ที่อัลลอฮฺทรงสาปแช่งเขา เขาผู้นั้นคือผู้ที่ถูกฆ่าประสบความพินาศ

[4] คือบรรดาผู้ที่พวกเขาอยู่ในการสับสนหลงลืมเรื่องของวันอาคิเราะฮฺ พวกเขาจะกล่าวปฏิเสธและเย้ยหยันว่าเมื่อใดวันแห่งการสอบสวนวันแห่งการตอบแทนจะเกิดขึ้น พระองค์จะทรงตอบแก่พวกเขาว่า การตอบแทนนี้จะเกิดขึ้นในวันที่พวกเขาเข้าสู่นรกและจะถูกเผาไหม้

[5] ยามเฝ้านรกจะกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษและการตอบแทนของพวกเจ้า นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าเร่งเร้ามันในโลกดุนยาเป็นการเย้ยหยัน

16. พวกเขาปิติยินดีในสิ่งที่พระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้แก่พวกเขา แท้จริงพวกเขาก่อนหน้านั้นเป็นผู้กระทำความดี[1]

ءَاخِذِينَ مَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾

17. พวกเขาเคยหลับนอนแต่เพียงส่วนน้อยของเวลากลางคืน

كَانُوا۟ قَلِيلًا مِّنَ ٱلَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾

18. และในยามรุ่งสางพวกเขาขออภัยโทษ(ต่อพระองค์)

وَبِٱلْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾

19. และในทรัพย์สมบัติของพวกเขาจัดไว้เป็นส่วนของผู้เอ่ยขอ และผู้ไม่เอ่ยขอ[2]

وَفِىٓ أَمْوَٰلِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَٱلْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾

20. และในแผ่นดินนี้มีสัญญาณต่างๆ สำหรับผู้ศรัทธาเชื่อมั่น

وَفِى ٱلْأَرْضِ ءَايَٰتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾

21. และในตัวของพวกเจ้าเอง พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือ[3]

وَفِىٓ أَنفُسِكُمْ ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

---

[1] เมื่อได้กล่าวถึงสภาพของพวกกุฟฟารแล้ว ทรงกล่าวถึงสภาพของบรรดามุอฺมินว่า บรรดาผู้ยำเกรงนั้นพวกเขาจะสุขสำราญอยู่ในสวนสวรรค์ที่มีตาน้ำไหลผ่านอย่างสุดลูกหูลูกตา พอใจในสิ่งที่พระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้แก่พวกเขา เช่นการให้เกียรติและความสุขสำราญ เพราะในโลกดุนยานั้นพวกเขาเป็นผู้กระทำความดี

[2] ความดีที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้น ก็คือในเวลากลางคืนพวกเขานอนน้อย และทำละหมาดมากๆ อัลหะซันกล่าวว่า พวกเขาอดทนในการละหมาดกลางคืน และนอนน้อย ในยามรุ่งสางพวกเขาขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ เพราะความบกพร่องของพวกเขา ทั้งๆ ที่พวกเขากระทำความดี พวกเขาก็ยังนับว่ามีความผิด ดังนั้นพวกเขาจึงขออภัยโทษอย่างมากในยามรุ่งสาง นอกจากนั้นพวกเขายังได้จัดสรรปันส่วนในทรัพย์สมบัติไว้สำหรับผู้เอ่ยขอ และผู้ไม่เอ่ยขอ

[3] ในแผ่นดินนี้มีหลักฐานอย่างชัดแจ้งที่บ่งชี้ถึงเดชานุภาพ และเอกภาพของอัลลอฮฺ ตะอาลา สำหรับผู้ที่เชื่อมั่นต่ออัลลอฮฺ และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และในตัวของพวกเจ้าก็มีสัญญาณและข้อเตือนสติตั้งแต่เริ่มแรกของการสร้างพวกเจ้าจนกระทั่งสิ้นสุด พวกเจ้าไม่เห็นอานุภาพของอัลลอฮฺในการสร้างพวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ถึงอานุภาพของพระองค์ในการให้ฟื้นคืนชีพดอกหรือ?

وَفِي ٱلسَّمَآءِ رِزۡقُكُمۡ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾

22. และในฟากฟ้ามีปัจจัยยังชีพของพวกเจ้า และสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้[1]

فَوَرَبِّ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ إِنَّهُۥ لَحَقّٞ مِّثۡلَ مَآ أَنَّكُمۡ تَنطِقُونَ ﴿٢٣﴾

23. ดังนั้น จึงขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินนี้ว่า แท้จริง (สิ่งที่ถูกสัญญาไว้นั้น) เป็นความจริงอย่างแน่นอน เสมือนกับที่พวกเจ้าสนทนากัน[2]

هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ضَيۡفِ إِبۡرَٰهِيمَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ﴿٢٤﴾

24. เรื่องราวของแขกผู้มีเกียรติของอิบรอฮีมได้มาถึงเจ้าบ้างไหม[3]

إِذۡ دَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَقَالُواْ سَلَٰمٗاۖ قَالَ سَلَٰمٞ قَوۡمٞ مُّنكَرُونَ ﴿٢٥﴾

25. เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาเขา (อิบรอฮีม) พวกเขากล่าวว่า ศานติ เขากล่าว (ตอบ) ว่า ศานติ (พวกท่านเป็น) หมู่ชนผู้แปลกหน้า

فَرَاغَ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ فَجَآءَ بِعِجۡلٖ سَمِينٖ ﴿٢٦﴾

26. แล้วเขาก็รีบเข้าไปหาครอบครัวของเขา แล้วได้นำลูกวัวอ้วน (ซึ่งย่างเสร็จแล้ว) ออกมา

فَقَرَّبَهُۥٓ إِلَيۡهِمۡ قَالَ أَلَا تَأۡكُلُونَ ﴿٢٧﴾

27. และได้วางมันไว้ข้างหน้าพวกเขา เขากล่าวว่า พวกท่านไม่รับประทานหรือ[4]

---

[1] คือในชั้นฟ้านั้นมีสาเหตุแห่งปัจจัยยังชีพของพวกเจ้าคือ ฝน ซึ่งมันเป็นชีวิตชีวาของประเทศและปวงบ่าว และสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้เช่นเดียวกันในฟากฟ้า

[2] คือขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า สิ่งที่ได้ถูกสัญญาไว้เช่น ปัจจัยยังชีพ การฟื้นคืนชีพและการชุมนุมนั้นเป็นความจริง และจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนปราศจากการสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น เหมือนกับการที่พวกเจ้าสนทนากันอัลกุรฎุบีย์กล่าวว่า ปัจจัยยังชีพนั้นเปรียบเสมือนการสนทนากัน มันจะไม่จากไปจากเจ้าของของมันไม่ว่าในสภาพใด ในฮะดีษกล่าวไว้ มีความว่า "หากคนหนึ่งคนใดในพวกท่านหนีจากริซกีของเขามันก็จะติดตามเขาไป เหมือนกับที่ความตายจะติดตามเขา"

[3] อิบนุอับบาส กล่าวว่า "แขกผู้มีเกียรตินี้หมายถึงญิบรีล มีกาอีล และอิสรอฟีล อะลัยฮิมุสสลาม มะลาอิกะฮฺ เหล่านี้เป็นผู้มีเกียรติ ณ ที่อัลลอฮฺ

[4] อิบนุ กะซีรกล่าวว่า การที่อิบรอฮีมปฏิเสธพวกเขาว่าเป็นคนแปลกหน้าก็เพราะว่ามะลาอิกะฮฺเหล่านั้นได้เข้ามาหาเขา (อิบรอฮีม) ในรูปแบบของชายหนุ่มรูปร่างสวยงาม ภูมิฐาน อิบรอฮีมได้กล่าวออกมาเช่นนั้น โดยที่บรรดาแขกไม่ได้ยิน หลังจากนั้นเขาได้หลบเข้าไปข้างในบ้านเพื่อเตรียมอาหารให้แก่แขก แล้วได้นำลูกวัวอ้วนย่างสำเร็จมาวางไว้ต่อหน้าแขกและกล่าวเชิญให้รับประทาน

28. (เมื่อพวกเขาไม่รับประทานอาหาร) ดังนั้นเขารู้สึกกลัวพวกเขา พวกเขากล่าวว่า อย่ากลัวเลย และได้แจ้งข่าวดีแก่เขาเกี่ยวกับลูกคนหนึ่งที่มีความรู้

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

29. แล้วภริยาของเขาก็ได้ออกมาตะโกนพลางตบหน้าของนาง (ด้วยความประหลาดใจ) แล้วกล่าวว่า (ฉัน) เป็นหญิงแก่ (และ) เป็นหมัน[1]

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. พวกเขากล่าวว่า เช่นนั้นแหละพระเจ้าของเธอได้ตรัสไว้เช่นนั้น แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เสมอ[2]

قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

31. เขากล่าวว่า ดังนั้นความมุ่งหมายของพวกท่านคืออะไรเล่า โอ้บรรดาทูตเอ๋ย[3]

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾

32. พวกเขากล่าวว่า แท้จริงเราถูกส่งมายังหมู่ชน ผู้กระทำผิด

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. เพื่อเราจะได้โยนก้อนหินทำด้วยดินเหนียวแข็งลงบนพวกเขา

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾

---

[1] อิบรอฮีมรู้สึกกลัวเมื่อเห็นบรรดาแขกไม่ยอมรับประทานอาหาร พวกเขากล่าวว่า อย่ากลัว พวกเราเป็นทูตแห่งพระเจ้าของท่าน และได้แจ้งข่าวดีแก่เขาว่าจะได้ลูกคนหนึ่งจากภริยาของเขาซาเราะฮฺและจะเป็นผู้รู้คนหนึ่งเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะ ภริยาของอิบรอฮีมได้ทราบข่าวก็วิ่งออกมายังพวกเขาแล้วร้องตะโกนด้วยเสียงดังว่า ฉันเป็นหญิงแก่และเป็นหมัน ฉันจะมีลูกได้อย่างไร อิมามญะล้าลกล่าวว่า ขณะนั้นนางมีอายุ 99 ปี อิบรอฮีมมีอายุ 120 ปี

[2] คือเรื่องนี้ ดังที่พวกเราได้บอกกับท่าน และนี่คือสิ่งที่พระเจ้าของท่านได้บัญญัติไว้แล้ว ดังนั้นท่านอย่าได้ประหลาดใจ หรือสงสัยแต่ประการใด

[3] อัลบัยฎอวีย์กล่าวว่า เมื่ออิบรอฮีมรู้ว่าพวกเขาเป็นมะลาอิกะฮฺแน่นอนพวกเขาจะไม่ลงมาพร้อมกันเช่นนี้นอกจากจะมีเรื่องสำคัญ จึงได้ถามเช่นนั้น

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾

34. ถูกตราเป็นเครื่องหมายไว้แล้ว ณ ที่พระเจ้าของเจ้าสำหรับพวกที่ละเมิดขอบเขต[1]

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

35. ดังนั้น เราได้นำผู้ที่อยู่ในเมืองนั้นจากหมู่ผู้ศรัทธาออกมาให้พ้น

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

36. และเราไม่พบผู้ใดในเมืองนั้น นอกจากบ้านหลังหนึ่งของปวงผู้นอบน้อม[2]

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾

37. และเราได้เหลือสัญญาณหนึ่งไว้ สำหรับบรรดาผู้ที่กลัวต่อการลงโทษอันเจ็บปวด[3]

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

38. และในเรื่องของมูซา เมื่อเราส่งเขาไปยังฟิรเอานฺ พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾

39. แต่ฟิรเอานฺได้ผินหลังออกไปพร้อมกับบริวารของเขา แล้วกล่าว (ถึงการทำหน้าที่ของมูซา) ว่า นักเล่นกล หรือคนบ้า

---

[1] พวกเขากล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงส่งพวกเรามาเพื่อทำลายหมู่ชนลูฏ ซึ่งพวกเขาได้กระทำบาปอันยิ่งใหญ่และน่าเกลียด เช่นการสมสู่ระหว่างเพศชาย การปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนบัญญัติศาสนา เป็นต้น โดยเราจะทำลายพวกเขาด้วยก้อนหินที่ทำจากดินเหนียวถูกเผาจนแข็ง นอกจากนี้ ก้อนหินทุกก้อนจะถูกทำเป็นเครื่องหมายมีชื่อกำกับของผู้ที่จะได้รับโทษ คือผู้ที่ละเมิดกระทำบาป อัศศอวีย์ กล่าวว่า ในหมู่บ้านของลูฏนั้นมีพลเมืองอยู่ 6 แสนคน ญิบรีลได้ใช้ปีกของเขาชุดลงไปในใต้แผ่นดิน แล้วถอนรากหมู่บ้านของพวกเขา แล้วได้ยกขึ้นจนกระทั่งทุกสิ่งทุกอย่างบนฟ้าได้ยินเสียงของพวกเขา แล้วได้พลิกคว่ำลง จากนั้นได้ส่งก้อนหินขว้างมาโดนพวกเขา

[2] คือเราได้นำเอาผู้ศรัทธาที่อยู่ในหมู่บ้านของลูฏออกมาเพื่อมิให้ถูกทำลาย มุญาฮิดกล่าวว่า บรรดาผู้ศรัทธานั่นคือ ลูฏ และบุตรสาวของเขาทั้งสองเท่านั้น จุดมุ่งหมายของอายะฮฺคือชี้แจงถึงบรรดามุอฺมินจำนวนน้อยที่รอดพ้นจากการลงโทษ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจำนวนมากที่คู่ควรแก่การลงโทษและความพินาศ

[3] ณ หมู่บ้านลูฏนั้นเราได้เหลือสัญญาณหนึ่งไว้หลังจากหมู่บ้านนั้นถูกทำลาย นั่นคือทะเลสาป DEAD SEA หรือ (البحر الميت) ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อเตือนสติแด่บรรดามุอฺมินที่กลัวการลงโทษอย่างเจ็บปวด เพื่อจะมิได้ปฏิบัติเยี่ยงการกระทำของหมู่ชนลูฏ คือกระทำผิดเพศ

40. ดังนั้น เราได้เอาเขามา และไพร่พลของเขา แล้วเราได้โยนพวกเขาลงไปในทะเล และตัวเขาก็ถูกประณาม[1]

فَأَخَذْنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. และในเรื่องของอ๊าด เมื่อเราได้ส่งลมพายุที่ทำลายล้างมายังพวกเขา

وَفِى عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلرِّيحَ ٱلْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

42. มันมิได้เหลืออะไรทิ้งไว้เลย เมื่อมันได้พัดกระหน่ำมา นอกจากจะทำให้สิ่งนั้นพินาศย่อยยับ[2]

مَا تَذَرُ مِن شَىْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَٱلرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾

43. และในเรื่องของษะมูด เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงสนุกร่าเริงไปชั่วขณะหนึ่งเถิด

وَفِى ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا۟ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾

44. แต่พวกเขาได้ท้าทายโอหังต่อพระบัญชาของพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นเสียงกัมปนาทก็ได้คร่าชีวิตพวกเขาขณะที่พวกเขาจ้องมองดูอยู่

فَعَتَوْا۟ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَهُمْ يَنظُرُونَ ﴿٤٤﴾

---

[1] ในเรื่องของมูซาเราได้ทำให้เป็นสัญญาณ หรือข้อเตือนสติเมื่อเราได้ส่งเขาไปยังฟิรเอานฺ พร้อมด้วยหลักฐานอันแข็งแรงและชัดแจ้งแต่ฟิรเอานฺได้ผินหลังให้ไม่ศรัทธาต่อมูซา เพราะเขาถือว่ามีอำนาจเข้มแข็งโดยมีไพร่พลให้การสนับสนุนแก่เขา เมื่อมูซาได้นำสิ่งปาฏิหาริย์มาแสดงเพื่อยืนยันถึงการเป็นรอซูลของอัลลอฮฺ ฟิรเอานและพรรคพวกของเขาได้กล่าวว่าเป็นมายากรและคนบ้า ดังนั้นเราจึงลงโทษเขา และไพร่พลของเขาด้วยการให้จมน้ำตาย เขาจึงถูกประณามเพราะการปฏิเสธศรัทธา

[2] ในเรื่องของอ๊าดเราได้ทำให้เป็นข้อเตือนสติแก่ผู้ที่ไคร่ครวญเมื่อเราได้ส่งลมพายุที่ทำลายล้างมายังพวกเขาซึ่งมันไม่มีความดีเลย เพราะมันมิได้อุ้มฝนมา และมิได้ทำให้ต้นไม้ผสมพันธุ์กัน แต่มันเป็นลมพายุที่ทำลายล้างนำความพินาศมาสู่พวกเขา นักตัฟซีรกล่าวว่า ลมพายุที่อัลลอฮฺส่งไปยังพวกเขา คือลมพายุที่หนาวเหน็บและเสียงดังก้อง เป็นเวลาถึง 8 วันติดต่อกัน ทำลายบ้านเรือน หอบเอาผู้คนขึ้นไปข้างบน และตกลงมาเป็นร่างศพ และจะนอนตายอยู่เช่นนั้นประหนึ่งต้นอินทผลัมที่กลวงล้มระเนระนาด

فَمَا ٱسْتَطَٰعُوا۟ مِن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا۟ مُنتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾

45. แล้วพวกเขาไม่สามารถจะลุกขึ้นยืนได้ และพวกเขาก็ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้[1]

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ﴿٤٦﴾

46. และหมู่ชนของนูหฺก่อนหน้านี้ แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืน[2]

وَٱلسَّمَآءَ بَنَيْنَٰهَا بِأَيْىٍ۟ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾

47. และชั้นฟ้า เราได้สร้างมันด้วยพระหัตถ์ของเรา และแท้จริงเราได้แผ่ให้กว้างไพศาล[3]

وَٱلْأَرْضَ فَرَشْنَٰهَا فَنِعْمَ ٱلْمَٰهِدُونَ ﴿٤٨﴾

48. และแผ่นดินนั้น เราได้แผ่ขยายมันออกไป ดังนั้นเราเป็นผู้แผ่ขยายที่ยอดเยี่ยม

وَمِن كُلِّ شَىْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾

49. และจากทุกๆ สิ่งนั้น เราได้สร้าง (มัน) ขึ้นเป็นคู่ๆ เพื่อพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ[4]

فَفِرُّوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ ۖ إِنِّى لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

50. ดังนั้นพวกท่านจงเร่งรีบไปหาอัลลอฮฺเถิด แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่พวกท่าน

---

[1] ในเรื่องของษะมูดเราก็ได้ทำให้เป็นข้อเตือนสติเช่นกัน เพื่อเป็นนิทัศน์อุทาหรณ์ คือเมื่อเราได้ส่งซอและฮฺไปเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาสู่ความเป็นเอกภาพแด่อัลลอฮฺ พวกเขาได้ปฏิเสธและได้ฆ่าอูฐนะบีซอและฮฺได้กล่าวเตือนพวกเขาว่า พวกท่านจงสนุกร่าเริงไปเพียง 3 วันเถิด แต่พวกเขาก็ยังหยิ่งผยองโอหังไม่ยอมปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮฺ ดังนั้นเสียงกัมปนาทหรือเสียงฟ้าผ่าก็ได้คร่าพวกเขา โดยที่พวกเขาจ้องมองดูเพราะเสียงนั้นได้เกิดขึ้นในเวลากลางวัน พวกเขาไม่สามารถที่จะลุกขึ้นหรือวิ่งหนีไปได้ คือไม่สามารถที่จะคุ้มครองช่วยเหลือตัวเองได้

[2] เราได้ทำลายหมู่ชนนูหฺด้วยการให้เกิดน้ำท่วมก่อนหมู่ชนที่กล่าวมาข้างต้น เพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืนไม่เชื่อฟังการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การอิบาดะฮฺต่ออัลลออฮฺองค์เดียว

[3] นี่คือปรากฏการณ์อันยิ่งใหญ่จากปรากฏการณ์แห่งเดชานุภาพของพระเจ้านั่นคือ การสร้างชั้นฟ้าอย่างรัดกุม และสิ่งที่มีการผูกพันกับมันคือ ดวงดาวน้อยใหญ่ ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ การสร้างนี้ได้เสร็จสมบูรณ์ด้วยเดชานุภาพและพลังของอัลลอฮฺซึ่งจะหาพลังอื่นใดเทียบเท่าได้ไม่

[4] อีกปรากฏการณ์หนึ่งแห่งเดชานุภาพของพระองค์ก็คือ ทรงขยายแผ่นดินให้กว้างขวางออกไปอย่างสุดสายตาเพื่อให้พวกเจ้าใช้ทำประโยชน์ในการทำถนน และเพาะปลูกตลอดจนก่อสร้างอาคารที่พัก และจากทุกสิ่งเราได้สร้างมันเป็นคู่ๆ หรือเป็นสองชนิดที่แตกต่างกัน คือเพศผู้และเพศเมีย เพื่อพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญถึงเดชานุภาพของพระองค์ และให้ความเป็นเอกภาพแด่พระองค์

51. และพวกท่านอย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเป็นภาคีกับอัลลอฮฺ แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่พวกท่าน[1]

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ ۖ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

52. เช่นนั้นแหละ ไม่มีรอซูลคนใดมายังบรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขา เว้นแต่พวกเขากล่าวว่าเป็นนักเล่นกลหรือคนบ้า

كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

53. พวกเขาได้สั่งเสียในเรื่องนี้แก่กันกระนั้นหรือ เปล่าเลย แต่ว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ละเมิดเกินขอบเขต[2]

أَتَوَاصَوْا بِهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾

54. ดังนั้น เจ้าจงผินหลังออกจากพวกเขาเถิด แล้วเจ้าจงไม่เป็นผู้ถูกตำหนิ

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾

55. และจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงการตักเตือนนั้นจะให้ประโยชน์แก่บรรดาผู้ศรัทธา[3]

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

56. และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใดเว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

57. ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า

مَا أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾

---

[1] คือจงหันไปพึ่งต่ออัลลอฮฺ รีบเร่งไปสู่การให้ความเป็นเอกภาพแด่พระองค์ และเชื่อฟังปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์ และอย่าได้ตั้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือรูปปั้นเป็นพระเจ้าคู่เคียงกับอัลลอฮฺ แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการลงโทษของอัลลอฮฺ

[2] เป็นการปลอบใจท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม คือดังที่หมู่ชนของเจ้าได้ปฏิเสธเจ้านั้น โดยกล่าวว่าเจ้าเป็นมายากรหรือคนบ้า ก่อนหน้านี้หมู่ชนในสมัยก่อนจากเจ้าก็ได้ปฏิเสธต่อบรรดารอซูลของพวกเขามาแล้ว ดังนั้นเจ้าอย่าได้เสียใจต่อคำกล่าวของพวกอาชญากรเหล่านั้นเลย บรรดาชนรุ่นก่อนๆ ได้สั่งเสียแก่ชนรุ่นหลังๆ ให้ปฏิเสธเช่นเดียวกันเช่นนั้นหรือ เป็นคำถามเชิงประหลาดใจต่อพฤติกรรมที่สอดคล้องกันของพวกเขา เปล่าเลย พวกเขามิได้สั่งเสียต่อกันหรอก แต่การละเมิดที่เกินขอบเขตของพวกเขาต่างหากที่ทำให้พวกเขาปฏิเสธและฝ่าฝืน

[3] คือเจ้าจะไม่ถูกตำหนิและถูกประณาม เพราะเจ้าได้เผยแผ่สาสน์แล้ว และได้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับอะมานะฮฺแล้ว ดังนั้นเจ้าอย่าได้ละทิ้งการตักเตือน เพราะจิตใจของผู้ศรัทธานั้นจะได้รับประโยชน์และซาบซึ้งต่อข้อตักเตือนที่ดี

إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلْقُوَّةِ ٱلْمَتِينُ ﴿٥٨﴾

58. แท้จริงอัลลอฮฺ คือผู้ประทานปัจจัยยังชีพอันมากหลาย ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง[1]

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ذَنُوبًا مِّثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَٰبِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾

59. ดังนั้นแท้จริง สำหรับบรรดาผู้ประพฤติผิดนั้น เขาจะได้รับส่วนของการลงโทษเยี่ยงส่วนการลงโทษพวกเพื่อนๆของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาอย่าได้รีบเร่งให้ข้า (ลงโทษ) เลย[2]

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن يَوْمِهِمُ ٱلَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

60. ดังนั้น ความหายนะจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันของพวกเขา ซึ่งได้ถูกสัญญาไว้[3]

---

[1] คือพระองค์ทรงสร้างญินและมนุษย์เพื่อให้เคารพภักดีต่อพระองค์ เพื่อให้ปฏิบัติตามข้อใช้ และข้อห้ามของพระองค์ กิจการของข้ากับพวกเขามิได้เหมือนกับกิจการของนายที่มีต่อบ่าว ซึ่งเป็นมนุษย์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย และต่างก็มีผลประโยชน์ ซึ่งกันและกันแต่กิจการของข้าที่มีต่อพวกเขานั้นคือ ข้าได้สร้างพวกเขามาเพื่อให้พวกเขาเคารพภักดีต่อข้าแต่องค์เดียว และข้าเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพหรืออาหารจากพวกเขา เพราะข้าพอเพียงอย่างมากหลาย เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง อิบนุกะซีร กล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงแจ้งว่าพระองค์ไม่มีความต้องการสิ่งใดจากพวกเขา แต่ว่าพวกเขาต่างหากที่มีความต้องการจากพระองค์ในทุกสภาพของพวกเขา เพราะพระองค์เป็นผู้สร้างพวกเขาและเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา

[2] ดังนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น ซึ่งพวกเขาได้ปฏิเสธท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จะได้รับส่วนของการลงโทษเช่นเดียวกับชนชาติในอดีตได้รับส่วนของการลงโทษของพวกเขาแล้วคือ พวกเขาได้ประสบกับความหายนะ เช่นชนชาติของนูหฺ อ๊าด และษะมูด ดังนั้นพวกเขาอย่าได้รีบเร่งการลงโทษของข้าเลย เพราะมันจะต้องเกิดขึ้นอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงไม่เร็วก็ช้า

[3] ดังนั้น ความหายนะ ความล่มจม และการลงโทษอย่างหนัก จงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันกิยามะฮฺ ซึ่งอัลลอฮฺได้สัญญามันไว้แก่พวกเขา

(52) ซูเราะฮฺ อัฏฏูร

เป็นบัญญัติมักกียะฮฺ มี 49 อายะฮฺ

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮฺ อัฏฏูร

ซูเราะฮฺ อัฏฏูรเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ ที่กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับหลักการศรัทธาของอิสลาม โดยเฉพาะปัญหาหลักของอัลอะกีดะฮฺ คือความเป็นเอกภาพ สาสน์ การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน

ซูเราะฮฺได้เริ่มด้วยการกล่าวถึงความน่ากลัว และความรุนแรงของวันกิยามะฮฺ สิ่งที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้พบเห็นในสถานการณ์อันน่าสะพรึงกลัว คือสถานการณ์แห่งการสอบสวน และมีการสาบานว่าการลงโทษจะเกิดขึ้นแก่พวกกุฟฟารอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง ไม่มีผู้ใดที่จะห้ามปราม หรือปกป้องจากการลงโทษได้ การสาบานด้วยสิ่งต่างๆ 5 อย่างนั้น เป็นการเตือนให้ตระหนักถึงความสำคัญของเรื่อง

ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงบรรดาผู้ยำเกรงขณะที่พวกเขาอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญ อยู่บนเตียงที่หันหน้าเข้าหากัน อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงประทานความสุขสำราญนานาประการให้แก่พวกเขา เช่น หญิงพรหมจารีย์ที่สาวสวย การพบปะอย่างถ้วนหน้ากับบุตรหลาน ความปลื้มปีติยินดีกับอาหารและเครื่องดื่มนานาชนิด ผลไม้และอาหารพวกเนื้อชนิดต่างๆ ตามความต้องการและปรารถนา และอื่นๆ จากนี้ในจำพวกของความสุขสำราญ โดยไม่เคยพบเห็นและนึกคิดมาก่อนเลย

ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงสาสน์ของมุฮัมมัด อิบนฺ อับดุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และใช้เขาให้ว่ากล่าวตักเตือนพวกปฏิเสธศรัทธา โดยมิพักต้องคำนึงถึงคำกล่าวร้ายของพวกมุชริกีนที่มีต่อเขา และสิ่งที่พวกเขาเสกสรรปั้นแต่งและกุขึ้นให้แก่เขาเกี่ยวกับการเผยแผ่สาสน์และการเป็นรอซูล โดยที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ทรงโปรดปรานให้แก่มุฮัมมัดด้วยการเป็นนะบีและเป็นรอซูล ดังนั้นมุฮัมมัดจึงมิได้เป็นนักเล่ห์กล หรือเป็นคนวิกลจริต ตามคำกล่าวอ้างของพวกมุชริกีน

ซูเราะฮฺได้ปฏิเสธข้อกล่าวอ้างที่เป็นความเท็จของพวกมุชริกีนที่เกี่ยวกับการเป็นนะบีของมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และได้ตอบโต้พวกเขาด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และข้อพิสูจน์ที่เด็ดขาดหนักแน่น พร้อมกับได้นำหลักฐานที่บ่งชี้ถึงข้อเท็จจริงแห่งสาสน์ของมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม มาแสดงให้เป็นที่ประจักษ์

ในตอนท้ายของซูเราะฮฺได้จบลงด้วยการเหน็บแนมพวกปฏิเสธศรัทธา และบรรดาเจว็ดของพวกเขาโดยการประณามและการตำหนิ และได้อธิบายถึงการดื้อรั้นอย่างฉกาจของพวกเขา และใช้ให้ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม อดทนต่อการถูกทำร้ายในแนวทางของอัลลอฮฺ จนกว่าความช่วยเหลือของอัลลอฮฺจะมาถึง

ชื่อของซูเราะฮฺ

ซูเราะฮฺนี้ถูกขนานนามว่า "ซูเราะฮฺอัฏฏูร" เพราะอัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงเริ่มต้นซูเราะฮฺด้วยการสาบานต่อภูเขา "อัฏฏูร" ซึ่งพระองค์ทรงสนทนากับท่านนะบีมูซา อะลัยฮิสสลาม ดังนั้นภูเขาอัฏฏูร จึงได้รับแสงสว่าง และความอุดมสมบูรณ์จากพระเจ้าทำให้เป็นแหล่ง หรือสถานที่ที่มีเกียรติเหนือบรรดาภูเขาทั้งหลายในโลก

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานต่อภูเขาอัฏฏูร	وَالطُّورِ ﴿١﴾
2. ขอสาบานต่อคัมภีร์ ที่ถูกจารึกไว้	وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ﴿٢﴾
3. ในม้วนกระดาษหรือหนังที่กางแผ่	فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ﴿٣﴾
4. ขอสาบานต่ออาคารที่ถูกเยือนอย่างสม่ำเสมอ	وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾
5. ขอสาบานต่อท้องฟ้าที่อยู่เบื้องสูง	وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾
6. ขอสาบานต่อทะเลที่ลุกโชติช่วง (ในวันกิยามะฮฺ)[1]	وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾
7. แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเจ้าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน	إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾
8. ไม่มีผู้ใดจะเบี่ยงบ่ายมันได้[2]	مَّا لَهُ مِن دَافِعٍ ﴿٨﴾

---

[1] อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงสาบานด้วย 5 สิ่ง คือภูเขาอัฏฏูร คัมภีร์อัลกุรอาน บัยตุลมะอฺมูร หรือ อัลกะอฺบะฮฺ ท้องฟ้า และทะเล พระองค์ทรงสาบานต่อภูเขาอัฏฏูร ซึ่งทรงสนทนากับนะบีมูซา ทรงสาบานต่อคัมภีร์ ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่รอซูลคนสุดท้าย คืออัลกุรอานฺลอะซีม ซึ่งถูกบันทึกไว้ในม้วนกระดาษหรือหนังที่กางแผ่ ทรงสาบานต่อบัยตุลมะอฺมูร คืออาคารที่มีมะลาอิกะฮฺผู้บริสุทธิ์เวียนรอบอยู่เป็นประจำ หรืออัลกะอฺบะฮฺที่มีบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาเวียนรอบอยู่ประจำ ทรงสาบานต่อท้องฟ้าที่มีอยู่เบื้องสูง ทรงตัวอยู่โดยปราศจากเสาค้ำจุนด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮฺ และทรงสาบานต่อทะเลที่ลุกโชติช่วงในวันกิยามะฮฺ หรือทะเลที่เอ่อล้นไปด้วยน้ำอย่างมากมาย ทั้ง 5 สิ่งเหล่านี้เป็นปรากฏการณ์แห่งเดชานุภาพและความรอบรู้ของอัลลอฮฺ ตะอาลา

[2] การสาบานที่เกิดขึ้นนั้น เพื่อเป็นการยืนยันว่าสิ่งที่จะกล่าวต่อไปนั้นเป็นความจริง สิ่งที่พระองค์ทรงกล่าวต่อไปนั้นก็คือการลงโทษของพระองค์นั้นจะเกิดขึ้นจริงและแน่นอนไม่มีผู้ใดจะหลีกเลี่ยงหรือหลบหนีไปได้ หมายถึงว่าการลงโทษนั้นจะประสบแก่พวกมุชริกีนอย่างแน่นอน

9. วันที่ชั้นฟ้าจะสั่นสะเทือนอย่างชุลมุนวุ่นวาย	يَوْمَ تَمُورُ ٱلسَّمَآءُ مَوْرًا ﴿٩﴾
10. และเทือกเขาจะปลิวว่อนกระจัดกระจาย[1]	وَتَسِيرُ ٱلْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾
11. ดังนั้นความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ	فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾
12. บรรดาที่พวกเขาอยู่ในการมั่วสุมการละเล่นอย่างไร้สาระ[2]	ٱلَّذِينَ هُمْ فِى خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾
13. วันที่พวกเขาจะถูกผลักลงนรกญะฮันนัมอย่างผลักไสไล่ส่ง	يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾
14. นี่คือไฟนรก ซึ่งพวกเจ้าเคยปฏิเสธมัน[3]	هَٰذِهِ ٱلنَّارُ ٱلَّتِى كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾
15. นี่คือเล่ห์กลหรือ หรือว่าพวกเจ้ายังมองไม่เห็น	أَفَسِحْرٌ هَٰذَآ أَمْ أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾
16. จงเข้าไปเผาไหม้ในนั้น พวกเจ้าจะทนได้หรือทนไม่ได้ก็เท่าเทียมกันสำหรับพวกเจ้า แท้จริงพวกเจ้านั้นจะถูกตอบแทนตามที่พวกเจ้า	ٱصْلَوْهَا فَٱصْبِرُوٓا۟ أَوْ لَا تَصْبِرُوا۟ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

---

[1] ส่วนกำหนดเวลาที่การลงโทษจะเกิดขึ้นนั้นก็คือ วันที่ชั้นฟ้าจะสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง และเทือกเขาจะแตกออกและปลิวว่อนกระจัดกระจายไปทุกหนแห่ง

[2] เป็นการสาปแช่งแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา คือความหายนะ ความชั่วร้ายและความเลวทุกชนิดจงประสบแด่ผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมเชื่อมั่นต่อสิ่งที่บรรดารอซูลนำมาเผยแผ่ และบรรดาผู้ที่มั่วสุมอยู่กับการละเล่น ไม่สนใจต่อการอีมานและประกอบคุณงามความดี เพื่อที่จะชัดเกลาจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์และให้ความเอกภาพแด่พระองค์

[3] ในวันกิยามะฮฺนั้น ยามผู้เฝ้านรกจะมัดมือมัดเท้าพวกกุฟฟารแล้วผลักลงนรกอย่างรุนแรง แล้วจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า จงลิ้มรสไฟนรก ซึ่งพวกเจ้าปฏิเสธมัน และเยยหยันมันในโลกดุนยา

ได้กระทำไว้เท่านั้น[1]

17. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์ และความสุขสำราญ

إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّٰتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾

18. ได้รับความสุขอันล้นพ้นตามที่พระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้แก่พวกเขา และพระเจ้าของพวกเขาจะคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของเปลวไฟ[2]

فَٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٨﴾

19. พวกเจ้าจงกิน จงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. นอนเอกเขนกอยู่บนเตียงเรียงชิดติดกัน และเราให้พวกเขามีคู่ครองเป็นสาวสวยดวงตาโตคม[3]

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ وَزَوَّجْنَٰهُم بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾

21. และบรรดาผู้ศรัทธา บรรดาลูกหลานของพวกเขาจะดำเนินตามพวกเขาด้วยการศรัทธา

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ أَلَتْنَٰهُم مِّنْ عَمَلِهِم مِّن شَىْءٍ ۚ

---

[1] และจะกล่าวแก่พวกเขาอีกเป็นเชิงเหน็บแนมว่าสิ่งที่พวกเจ้ามองเห็นด้วยสายตาของพวกเจ้านี้หมายถึงการลงโทษมันเป็นเล่ห์กลหรือว่าวันนี้พวกเจ้าตาบอดมองไม่เห็นอะไร เหมือนกับที่พวกเจ้าเคยตาบอดจากการทำความดี และการศรัทธาในโลกดุนยา และจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาอีกว่า จงเข้าไปลิ้มรสการเผาไหม้ให้สาสมมีผลเท่าเทียมกัน พวกเจ้าจะทนได้หรือทนไม่ได้ต่อการลงโทษนี้ และแน่นอนพวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ในโลกดุนยาอันเนื่องมาจากการทำชิริก และการฝ่าฝืน

[2] เมื่อพระองค์ทรงกล่าวถึงสภาพของชาวนรก ขณะเดียวกันก็กล่าวถึงสภาพของชาวสวรรค์ นี่คือสำนวนของการจูงใจ และการชู่สำทับ ซึ่งเป็นสำนวนของอัลกุอาน นั่นคือบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮฺ ไม่เป็นผู้ทำชิริก และฝ่าฝืนข้อบัญญัติของพระองค์ พวกเขาจะอยู่ในสวนสวรรค์อย่างสุขสำราญตลอดไป จะเอร็ดอร่อยอยู่กับการกินผลไม้นานาชนิด ซึ่งพระเจ้าของพวกเขาได้ให้แก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับความคุ้มครองป้องกันจากการลงโทษของไฟนรก

[3] จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงกินจงดื่มตามใจชอบ นี่คือผลแห่งการตอบแทนที่ดี เพราะพวกเจ้าได้กระทำความดีไว้ ขณะที่พวกเขากำลังเพลิดเพลินอยู่กับการกิน การดื่มนั้น พวกเขาจะนอนเอกเขนกอยู่บนเตียงที่เรียงชิดติดกัน หันหน้าเข้าหากัน และเราจะให้พวกเขาได้พบกับคู่ครองที่มีความสวยงามเป็นหญิงสาวที่มีผิวขาวนัยน์ตากว้างโตคม

كُلُّ ٱمْرِئٍۭ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾

เราจะให้ลูกหลานของพวกเขาอยู่ร่วมกับพวกเขา และเราจะไม่ให้การงานของพวกเขาลดหย่อนลงจากพวกเขาแต่อย่างใด แต่ละคนย่อมได้รับการค้ำประกันในสิ่งที่เขาขวนขวายไว้[1]

وَأَمْدَدْنَٰهُم بِفَٰكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

22. และเราจะเพิ่มพูนให้แก่พวกเขา ซึ่งผลไม้และเนื้อตามที่พวกเขาต้องการ[2]

يَتَنَٰزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٣﴾

23. พวกเขาจะแลกเปลี่ยนถ้วยแก้วกันในสวรรค์ จะไม่มีการพูดจาตลกคะนอง และไม่มีการทำบาป

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٤﴾

24. มีเด็กวัยรุ่นของพวกเขาวนเวียนรับใช้พวกเขา เสมือนว่าพวกเขา เช่นไข่มุกถูกปกปิดไว้[3]

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٢٥﴾

25. และบางคนในหมู่พวกเขาจะหันหน้าเข้าหากัน สอบถามซึ่งกันและกัน

قَالُوٓا۟ إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِىٓ أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾

26. พวกเขากล่าวว่า แท้จริง แต่ก่อนนี้ (ในโลกดุนยา) พวกเราอยู่กับครอบครัวของเราเป็นผู้มีความวิตกกังวล

---

[1] บรรดาผู้ศรัทธานั้น ลูกหลานของพวกเขาก็จะดำเนินงานตามร่องรอยของพวกเขาด้วยการเป็นผู้ศรัทธาเช่นเดียวกัน นอกจากนี้เราจะให้ลูกหลานของเขาอยู่ร่วมกับพวกเขาเป็นการเพิ่มความสุขอีกโสดหนึ่งด้วย และเราจะไม่ให้ผลตอบแทนแห่งการงานของเขาลดน้อยลงแต่อย่างใด เพราะทุกๆ คนในวันกิยามะฮฺนั้นจะได้รับการตอบแทนตามผลงานของเขา หากแต่ว่าอัลลอฮฺ ตะอาลาจะทรงให้บรรดาลูกหลานได้รับเกียรติสูงขึ้น

[2] นอกเหนือจากสิ่งที่พวกเขาได้รับความสุขนานาประการแล้ว เราก็จะให้พวกเขาได้รับความโปรดปรานเพิ่มขึ้นอีกทางด้านโภชนาการ เช่น เนื้อชนิดต่างๆ และผลไม้หลากชนิดตามที่พวกเขาต้องการ

[3] มีการแลกเปลี่ยนถ้วยแก้วกัน มีการพูดจาหยอกล้อกันเพราะความดีใจ แต่มิใช่การพูดพล่ามเพราะการมึนเมาเช่นในโลกดุนยา และมีเด็กวัยรุ่นอายุรุ่นราวคราวเดียวกันคอยรับใช้ เด็กๆ เหล่านี้กล่าวกันว่า มีความสวยงาม และความบริสุทธิ์เปรียบเสมือนไข่มุกที่อยู่ในเปลือกหอย

27. ดังนั้นอัลลอฮฺได้ทรงโปรดปรานแก่เรา และได้ทรงปกป้องเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งลมร้อน[1]

فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَىٰنَا عَذَابَ ٱلسَّمُومِ ﴿٢٧﴾

28. แท้จริง ก่อนหน้านี้เราได้วิงวอนต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ผู้ทรงเมตตาเสมอ[2]

إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْبَرُّ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

29. ดังนั้น จงกล่าวเตือน (พวกเขาเถิด) เนื่องเพราะความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้ามิได้เป็นโหร และมิได้เป็นบ้า

فَذَكِّرْ فَمَآ أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾

30. หรือพวกเขากล่าวว่า (มุฮัมมัด) เป็นกวี เราคอยภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นแก่เขา[3]

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِۦ رَيْبَ ٱلْمَنُونِ ﴿٣٠﴾

31. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงคอยเถิด แท้จริงฉันก็จะอยู่ในหมู่ผู้คอยร่วมกับพวกท่าน[4]

قُلْ تَرَبَّصُوا۟ فَإِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

32. หรือว่าสติปัญญาของพวกเขาใช้พวกเขาให้เชื่อเช่นนั้น หรือว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَٰمُهُم بِهَٰذَآ ۚ أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾

---

[1] คือบางคนในหมู่พวกเราจะถามซึ่งกันและกันถึงชีวิตความเป็นอยู่ในโลกดุนยา จนกระทั่งพวกเราได้รับความสุขสำราญในโลกอาคิเราะฮฺ ทั้งนี้ก็เพราะว่าในโลกดุนยานั้นพวกเรามีความกลัวต่อการลงโทษของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงโปรดปรานต่อพวกเราด้วยการให้เข้ามาอยู่ในสวรรค์ และทรงปกป้องพวกเราให้พ้นจากการลงโทษของไฟนรก

[2] ในโลกดุนยานั้น พวกเราได้วิงวอนขอต่อพระองค์ให้พ้นจากไฟนรก และขอให้พวกเราได้เข้าสวรรค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้ที่จงรักภักดีต่อพระองค์ และทรงเมตตาต่อปวงบ่าวมุอฺมินของพระองค์

[3] จงกล่าวตักเตือนสั่งสอนผู้ที่เจ้าถูกส่งมายังพวกเขาว่า ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้า เจ้ามิได้เป็นโหรเพื่อทำนายทายทักเหตุการณ์ในสิ่งเร้นลับ โดยผ่านทางพวกญิน และเจ้าก็มิได้เป็นคนบ้าตามคำกล่าวอ้างของพวกเขา หรือพวกเขาจะกล่าวว่า มุฮัมมัดนั้นเป็นกวี พวกเราจะคอยความอุบาทว์และอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่เขาแล้วพวกเราก็จะปลอดภัยจากความยุ่งยากของเขา

[4] จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงคอยความตายที่จะเกิดขึ้นแก่ฉัน แล้วฉันก็จะคอยดูความหายนะของพวกท่าน เป็นการกล่าวเหน็บแนมพร้อมกับการขู่

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥ ۚ بَل لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

33. หรือพวกเขากล่าวว่า เขาได้เสกสรรปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้นเอง เปล่าดอก พวกเขาไม่ศรัทธาต่างหาก[1]

فَلْيَأْتُوا۟ بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِۦٓ إِن كَانُوا۟ صَٰدِقِينَ ﴿٣٤﴾

34. ดังนั้น พวกเขาจงนำคำกล่าวเช่นเดียวกันนี้มา หากพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง

أَمْ خُلِقُوا۟ مِنْ غَيْرِ شَىْءٍ أَمْ هُمُ ٱلْخَٰلِقُونَ ﴿٣٥﴾

35. หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้ให้บังเกิด หรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเอง

أَمْ خَلَقُوا۟ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾

36. หรือว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ เปล่าเลย เพราะพวกเขาไม่เชื่อมั่นต่างหาก[2]

أَمْ عِندَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ ٱلْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾

37. หรือว่าพวกเขามีขุมทรัพย์แห่งพระเจ้าของเจ้า หรือว่าพวกเขาเป็นผู้มีอำนาจจัดการ

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۖ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

38. หรือว่าพวกเขามีบันไดเพื่อพวกเขาจะได้ฟังเรื่องราวต่างๆ ในชั้นฟ้า ดังนั้นก็จงให้คนที่ฟังในหมู่พวกเขานำหลักฐานอันชัดแจ้งมา[3]

---

[1] หรือว่าสติปัญญา หรือความนึกคิดของพวกเขาบังคับใช้พวกเขาให้กล่าวเท็จเช่นนั้น แต่ว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ปฏิเสธและล่วงละเมิดและโอหัง หรือว่าพวกเขากล่าวว่า มุฮัมมัดนั้นได้เสกสรรปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้นมาเอง เปล่าเลยมันมิได้เป็นไปดังที่พวกเขากล่าวอ้างดอก แต่ว่าพวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน เพราะความหยิ่งยโส และความดื้อรั้นของพวกเขาต่างหาก

[2] คือจงนำคำกล่าวเช่น อัลกุรอานนี้มาทั้งในด้านการเรียบเรียง ความสวยงาม และความชัดเจน หากพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริงในคำพูดของพวกเขาว่า มุฮัมมัดเป็นผู้อุปโลกน์อัลกุรอานขึ้นมา หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีพระเจ้าและไม่มีพระผู้สร้าง หรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเองถึงกับกล้าปฏิเสธการมีของอัลลอฮฺ ตะอาลา การที่นำชั้นฟ้าและแผ่นดินมากล่าวไว้อื่นจากสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหลาย เพราะความยิ่งใหญ่และความมีเกียรติของมัน และการที่พวกเขาปฏิเสธก็เพราะพวกเขาไม่ศรัทธาต่อความเป็นเอกภาพ และเดชานุภาพของพระองค์ในการให้ฟื้นคืนชีพต่างหาก ดังนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธพระผู้สร้าง

[3] หรือว่าพวกเขามีขุมทรัพย์แห่งปัจจัยยังชีพ และความดีงาม ความประเสริฐ หรือพวกเขามีอำนาจเด็ดขาดที่จะจัดการตามที่พวกเขาต้องการ หรือว่าพวกเขามีบันไดขึ้นไปบนชั้นฟ้า เพื่อฟังมะลาอิกะฮฺบัญชาจากพระเจ้า แล้วพวกเขานำมาโต้แย้งกับท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ก็ให้พวกเขานำหลักฐานมายืนยันตามข้ออ้างของพวกเขา

أَمْ لَهُ ٱلْبَنَٰتُ وَلَكُمُ ٱلْبَنُونَ ﴿٣٩﴾

39. หรือว่าพระองค์ทรงมีบุตรหญิงหลายคน และพวกเจ้ามีบุตรชายหลายคน

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾

40. หรือว่าเจ้าขอค่าจ้างจากพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงมีภาระหนี้อันหนัก

أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾

41. หรือว่าที่พวกเขามีสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาก็บันทึกไว้[1]

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ هُمُ ٱلْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

42. หรือว่าพวกเขาต้องการที่จะวางแผนร้าย แต่ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาต่างหากที่จะถูกวางแผนร้าย

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

43. หรือว่าพวกเขามีพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮฺ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่อัลลอฮฺจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี[2]

وَإِن يَرَوْا۟ كِسْفًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ سَاقِطًا يَقُولُوا۟ سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

44. ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเศษชิ้นหนึ่งร่วงหล่นลงมาจากฟากฟ้า พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นเพียงก้อนเมฆรวมตัว[3]

---

[1] ทำไมพวกท่านจึงให้อัลลอฮฺมีบุตรหญิง ทั้งๆ ที่พวกท่านก็ไม่ชอบจะมีบุตรหญิง และพวกท่านชอบมีบุตรชาย มันเป็นการยุติธรรมละหรือ หรือว่าเจ้าไปเรียกร้องขอค่าจ้างในการเผยแผ่สาสน์ และข้อบัญญัติศาสนา จนกระทั่งพวกเขามีหนี้มากมายจึงไม่ยอมเชื่อฟังเจ้า และไม่เข้านับถืออิสลาม หรือว่าพวกเขาเรียนรู้สิ่งเล้นลับ จนกระทั่งพวกเขารู้ว่าสิ่งที่ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม นำมาบอกเล่าเกี่ยวกับโลกอาคิเราะฮฺนั้นเป็นสิ่งเท็จ พวกเขาจึงบันทึกข้อความเหล่านี้ไว้ด้วยความมั่นใจ

[2] หรือว่าพวกเหล่านั้นต้องการจะวางแผนร้ายกับเจ้า นักตัฟซีรอธิบายว่า อายะฮฺบ่งชี้ถึงการวางแผนของพวกเขาที่ดารุ้ลนัดวะฮฺ โดยวางแผนที่จะฆ่าท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อมุฮัมมัดพวกเขาต่างหากที่จะได้รับการตอบแทนจากแผนของพวกเขาเอง หรือว่าพวกเขามีพระเจ้าผู้สร้าง ผู้ประทานปัจจัยยังชีพอื่นจากอัลลอฮฺ เพื่อที่จะหันไปพึ่งพาในยามคับขันเปล่าเลย มหาบริสุทธิ์ ยิ่งแด่อัลลอฮฺจากการตั้งภาคีของพวกเขา

[3] หากเราจะลงโทษพวกเขาด้วยการให้เศษชิ้นต่างๆ ร่วงหล่นมาจากฟากฟ้ามายังพวกเขา พวกเขาก็จะกล่าวด้วยความดื้อรั้น และอวดดีว่า มันเป็นเพียงก้อนเมฆรวมตัวต่างหาก

45. ดังนั้นจงปล่อยพวกเขาเถิด จนกว่าพวกเขาจะพบกับวันของพวกเขา ซึ่งในวันนั้นพวกเขาจะถูกทำให้เป็นลมหมดสติ[1]

فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَٰقُوا۟ يَوْمَهُمُ ٱلَّذِى فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾

46. วันซึ่งแผนการร้ายของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา และพวกเขาก็จะไม่ได้รับการช่วยเหลือ[2]

يَوْمَ لَا يُغْنِى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾

47. และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้อธรรมนั้นจะได้รับการลงโทษอื่นจากนั้นอีก แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้[3]

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

48. ดังนั้น จงอดทนต่อพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้า เพราะแท้จริงเจ้านั้นอยู่ในเบื้องสายตาของเรา และจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า ขณะเมื่อเจ้าลุกขึ้นยืน

وَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾

49. และส่วนหนึ่งของกลางคืน ก็จงแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ และเมื่อยามคล้อยลับของหมู่ดวงดาว[4]

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَٰرَ ٱلنُّجُومِ ﴿٤٩﴾

---

[1] จงปล่อยให้พวกเขาหลงระเริงอยู่ในการหลงผิดต่อไปเถิด จนกว่าพวกเขาจะพบกับวันกิยามะฮฺ ซึ่งการลงโทษจะมาหาพวกเขา และจะทำให้พวกเขาเป็นลมหมดสติเอง

[2] วันที่แผนการร้าย ซึ่งพวกเขาใช้อยู่ในโลกดุนยา จะไม่ช่วยป้องกันพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษไปได้

[3] สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะได้รับการลงโทษอย่างหนักในโลกดุนยา ก่อนโลกอาคิเราะฮฺ อิบนุอับบาสกล่าวว่า คือการลงโทษในกุบูร มุญาฮิดกล่าวว่าคือความหิว และความแห้งแล้งเป็นเวลา 7 ปี แต่ว่าพวกเขาไม่รู้ว่าการลงโทษจะประสบแก่พวกเขา

[4] ดังนั้น มุฮัมมัดเอ๋ย จงอดทนต่อพระกำหนดแห่งพระเจ้าของเจ้าในสิ่งที่เป็นภาระหนักในการเผยแผ่สาสน์ เพราะแท้จริงเจ้านั้นอยู่ในความคุ้มครอง และปกปักษ์รักษาของเรา จงแซ่ซ้องสดุดีให้ความบริสุทธิ์ต่อพระองค์จากคุณลักษณะที่บกพร่อง ขณะที่เจ้ายืนขึ้นละหมาด และในทุกๆ สถานที่ โดยกล่าวว่า "ซุมฮานัลลอฮฺวะบิฮัมดิฮี" ในเวลากลางคืนก็เช่นเดียวกัน จงรำลึกถึงพระองค์ อิบาดะฮฺต่อพระองค์ด้วยการอ่านอัลกุรอาน และละหมาดตะฮัจยุดในขณะที่ผู้คนนอนหลับในช่วงสุดท้ายของกลางคืน เมื่อดวงดาวคล้อยลับก่อนจะรุ่งสาง

(53) ซูเราะฮฺ อันนัจมฺ

เป็นบัญญัติมักกียะฮฺ มี 62 อายะฮฺ
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮฺ อันนัจมฺ

ซูเราะฮฺอันนัจมฺเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ ที่พิจารณาถึงเรื่องเกี่ยวกับสาสน์ภายในวงกรอบทั่วๆ ไป และเรื่องเกี่ยวกับการศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพและวันกิยามะฮฺ เช่นเดียวกับซูเราะฮฺมักกียะฮฺอื่นๆ

ซูเราะฮฺเริ่มด้วยการกล่าวถึงเรื่องของ “อัลเมียะอฺรอจ” ซึ่งนับได้ว่าเป็นปาฏิหาริย์ของท่านรอซูลแห่งมนุษยชาติ มุฮัมมัด อิบนฺ อับดุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ในการอัลเมียะอฺรอจครั้งนี้ ท่านรอซูลอัลกะรีมได้เห็นภาพลักษณ์ที่ประหลาดอย่างมากมาย เป็นการบ่งชี้ถึงอานุภาพอันกว้างใหญ่ไพศาลของอัลลอฮฺ ตะอาลา ภาพลักษณ์เหล่านี้เป็นการเตือนมนุษย์ให้ตระหนักอยู่เสมอว่า เป็นสิ่งจำเป็นต้องศรัทธาและเชื่อมั่น ไม่บังควรที่จะโต้เถียงในเรื่องที่เป็นสิ่งเร้นลับ และในเรื่องที่เกี่ยวกับวะฮฺยฺ

หลังจากนั้นซูเราะฮฺได้พูดถึงบรรดาเจว็ดและรูปปั้นที่พวกมุชริกีนเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮฺ และได้ชี้แจงถึงข้อเสียและความไม่ถูกต้องของบรรดาพระเจ้าจอมปลอมเหล่านั้น และความไม่ถูกต้องของการเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮฺ ถึงแม้ว่าจะเป็นการเคารพบูชาบรรดาเจว็ดหรือการเคารพบูชาบรรดามะลาอิกะฮฺผู้ทรงเกียรติ

ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงการตอบแทนอย่างยุติธรรมในวันแห่งการตอบแทน โดยที่ทุกๆ ชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้ขวนขวายไว้ คนดีจะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้กระทำความดีไว้ คนชั่วก็จะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้กระทำความชั่วไว้ มนุษย์จะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มคนดี กับกลุ่มคนชั่ว

ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงหลักฐานในการตอบแทนอย่างยุติธรรมว่า มนุษย์ทุกคนนั้นจะไม่ได้รับการตอบแทนอื่นใดนอกจากผลงานและการขวนขวายของเขาเท่านั้น และว่าชีวิตหนึ่งจะไม่รับความผิดของผู้อื่นเพราะว่าการลงโทษจะไม่ล่วงเกินไปยัง

ผู้ที่มิได้กระทำความผิด ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เที่ยงธรรมของอัลลอฮฺ และเป็นการตัดสินที่ยุติธรรม ซึ่งพระองค์ได้ชี้แจงไว้ในอัลกุรอานุลกะรีม และในบรรดาคัมภีร์ก่อนๆ ที่มาจากฟากฟ้า

ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงร่องรอยแห่งอานุภาพของอัลลอฮฺ ตะอาลา ในการให้มีชีวิตและการให้ตาย การฟื้นคืนชีพหลังจากการดับสูญของชีวิต การให้มั่งมีและการให้ยากจน และการสร้างคู่ครองที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงจากน้ำหยดหนึ่งเมื่อเป็นอสุจิ

ซูเราะฮฺได้จบลงด้วยการที่ประชาชาติต่างๆ ในอดีตประสบกับความหายนะ เช่นกลุ่มชนของ อ๊าด ซะมูด นูหฺ และลูฏ ด้วยการลงโทษและความพินาศที่ต่างกรรมต่างวาระ ทั้งนี้เพื่อเป็นนิทัศน์อุทาหรณ์แก่พวกกุฟฟารมักกะฮฺ ซึ่งการลงโทษกำลังรอคอยพวกเขา เนื่องเพราะการปฏิเสธต่อการเป็นรอซูลของอัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และเพื่อเป็นการลงโทษแก่บรรดาผู้ฝ่าฝืน ทรยศ และหยิ่งยโสไม่ยอมรับสัจธรรมที่ท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม นำมาเผยแผ่

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานด้วยดวงดาวเมื่อมันคล้อยตกลงมา	وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾
2. สหาย (มุฮัมมัด) ของพวกเจ้ามิได้หลงผิดและเชื่อมั่นในทางที่ผิด	مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾
3. และเขามิได้พูดตามอารมณ์[1]	وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾
4. สิ่ง (ที่เขาพูด) นั้น มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นวะฮียฺที่ถูกประทานลงมา[2]	إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾
5. ผู้ทรงพลังอำนาจอันมากมาย (ญิบรีล) ได้สอนเขา[3]	عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾
6. ผู้ทรงพลังอันแข็งแรง ดังนั้นเขาจึงปรากฏในสภาพที่แท้จริง	ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾
7. ขณะที่เขาอยู่บนขอบฟ้าอันสูงส่ง	وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾
8. แล้วเขาได้เข้ามาใกล้ และเข้ามาใกล้จนชิด	ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾

---

[1] ตั้งแต่อายะฮฺที่ 1 ถึงอายะฮฺที่ 18 อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงยืนยันถึงการเป็นนะบีของมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ซึ่งเป็นบ่าวและรอซูลของพระองค์ พระองค์ทรงสาบานด้วยดวงดาวเมื่อมันคล้อยตกลงมาว่ามุฮัมมัด ซึ่งเป็นลูกหลานของชาวกุเรชตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งมีอายุได้ 40 ปี เขามิได้เป็นคนหลงผิดซึ่งพวกเขาก็รู้กันดี เขาไม่เคยมีความเชื่อมั่นที่ผิดๆ จึงจะพูดในสิ่งที่ผิดๆ

[2] อัลกุรอานเป็นวะฮียฺที่ถูกประทานลงมาให้แก่มุฮัมมัด ดังนั้นสิ่งที่เขาพูดและเรียกร้องเชิญชวนและสิ่งที่เขาปฏิบัตินั้นเป็นวะฮียฺที่ถูกประทานลงมาให้แก่เขา

[3] ญิบรีลผู้มีพลังสูงส่ง นักตัฟซีรกล่าวว่า สิ่งที่เป็นพยานถึงการมีพลังอันสูงส่งของญิบรีลนั้นก็คือ การที่เขาพลิกคว่ำเมืองของกลุ่มชนลูฏ โดยใช้ปีกของเขายกเมืองทั้งเมืองขึ้นไปข้างบนแล้วพลิกคว่ำลงมา การแผดเสียงของเขาต่อกลุ่มชนซะมูดจนตายราบเรียบ และการนำวะฮียฺลงมาให้แก่บรรดานะบี และกลับไปอย่างรวดเร็วยิ่งกว่าการกะพริบตา

9. เขาเข้ามาใกล้ (จนอยู่) ในระยะของปลายคันธนูทั้งสอง หรือใกล้กว่านั้นอีก[1]	فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾
10. ดังนั้นเขา (ญิบรีล) จึงนำวะฮียฺมาให้แก่บ่าวของพระองค์ (มุฮัมมัด) สิ่งที่เขาจะนำวะฮียฺมา[2]	فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِۦ مَآ أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾
11. จิตใจ (ของมุฮัมมัด) มิได้ปฏิเสธสิ่งที่เขาได้เห็น[3]	مَا كَذَبَ ٱلْفُؤَادُ مَا رَأَىٰٓ ﴿١١﴾
12. แล้วพวกเจ้าจะโต้เถียงกับเขาเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้เห็นอีกหรือ[4]	أَفَتُمَٰرُونَهُۥ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾
13. และโดยแน่นอน เขาได้เห็นญิบรีลในการลงมาอีกครั้งหนึ่ง[5]	وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾
14. ณ ที่ต้นพุทราอันไกลโพ้น	عِندَ سِدْرَةِ ٱلْمُنتَهَىٰ ﴿١٤﴾
15. ณ ที่นั้น คือสวนสวรรค์อันเป็นที่พำนัก	عِندَهَا جَنَّةُ ٱلْمَأْوَىٰٓ ﴿١٥﴾

---

[1] ญิบรีลเป็นผู้ที่มีความสุขุมรอบคอบ ปรากฏตัวอยู่ในสภาพที่แท้จริงขณะที่อยู่บนขอบฟ้าอันสูง คือทางทิศตะวันออก อัลคอซินกล่าวว่า ญิบรีลเคยมาหาท่านรอซูล คือ อัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ขอให้เขาแสดงตัวในรูปที่เขาถูกบังเกิดมา ญิบรีลได้แสดงตัวให้ท่านเห็นสองครั้ง ครั้งหนึ่งในแผ่นดิน และอีกครั้งหนึ่งในชั้นฟ้าทั้งเจ็ด แล้วญิบรีลได้เข้ามาใกล้มุฮัมมัด และเข้ามาใกล้ยิ่งขึ้นจนชิดในระยะของปลายธนูทั้งสองข้างหรือใกล้กว่านั้นอีก

[2] อัลลอฮฺ ทรงให้ญิบรีลนำวะฮียฺมาให้แก่บ่าวและรอซูลของพระองค์ มุฮัมมัด คือ อัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

[3] คือจิตใจของมุฮัมมัดมิได้ปฏิเสธสิ่งที่เขาเห็นด้วยสายตาของเขา คือรูปอันแท้จริงของญิบรีลอะลัยฮิสสลาม

[4] คือพวกเจ้ามุชริกีน จะเอาชนะและโต้เถียงกับมุฮัมมัด ในสิ่งที่เขาได้เห็นกับตาของเขาในคืนอัลอิสรออฺ และอัลเมียะรอจกระนั้นหรือ

[5] มุฮัมมัดได้เห็นญิบรีลอีกครั้งหนึ่งในรูปแบบของมะลาอิกะฮฺ ณ ที่ต้นพุทราอันไกลสุดโพ้นชั้นฟ้า ชั้น 7 ใกล้กับบัลลังก์ ณ ที่นั่นคือสวนสวรรค์อันเป็นที่พำนักของบรรดามะลาอิกะฮฺ วิญญาณของพวกชะฮีด และบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮฺตะอาลา

16. (ขณะนั้น) สิ่งที่ปกคลุม (แสงประกาย) ได้ปกคลุมต้นพุทรา[1]	إِذْ يَغْشَى ٱلسِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾
17. สายตา (ของมุฮัมมัด) มิได้เหลือบแลไปทางอื่น และมิได้ล่วงเกินไป	مَا زَاغَ ٱلْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾
18. โดยแน่นอนเขาได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของเขา[2]	لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَٰتِ رَبِّهِ ٱلْكُبْرَىٰٓ ﴿١٨﴾
19. แล้วพวกเจ้ามิได้เห็นอัลลาต และอัลอุซซา	أَفَرَءَيْتُمُ ٱللَّٰتَ وَٱلْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾
20. และตัวอื่นคือตัวที่สาม, มะนาต ดอกหรือ[3]	وَمَنَوٰةَ ٱلثَّالِثَةَ ٱلْأُخْرَىٰٓ ﴿٢٠﴾
21. สำหรับพวกเจ้ามีเพศชาย และสำหรับพระองค์ให้เพศหญิงกระนั้นหรือ	أَلَكُمُ ٱلذَّكَرُ وَلَهُ ٱلْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾
22. ดูซิ นั่น เป็นการแบ่งส่วนที่ไม่ยุติธรรม[4]	تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰٓ ﴿٢٢﴾
23. เหล่านี้มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นชื่อที่พวกเจ้าและบรรพบุรุษของพวกเจ้า ตั้งมันขึ้นมาเอง	إِنْ هِىَ إِلَّآ أَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ

---

[1] คือมุฮัมมัดได้เห็นขณะที่มีสิ่งปกคลุมอันน่าประหลาดปกคลุมต้นพุทรา อัลหะซันกล่าวว่า รัศมีของพระองค์แห่งสากลโลกได้ปกคลุมต้นพุทรา แล้วมีแสงประกายออกมา

[2] สายตาของมุฮัมมัดมิได้เบี่ยงเบนในขณะนั้น และ ณ สถานที่นั้นมองซ้ายมองขวา และมิได้มองเลยไปจากขอบเขตที่เขาได้มอง แท้จริงมุฮัมมัดได้มองเห็นสิ่งประหลาดๆ ในคืนอัลเมียะอฺรอจ ในอาณาจักรของอัลลอฮฺ ได้เห็นต้นพุทรา ได้เห็นบัลลังก์ (อัลบัยตุลมะอฺมูร) ได้เห็นสวรรค์และนรก ได้เห็นญิบรีลในรูปแบบของเขาบนชั้นฟ้าอย่างสมบูรณ์แบบ และได้เห็นสิ่งมหัศจรรย์อื่นๆ อีกมากมาย

[3] โอ้พวกกุฟฟารเอ๋ย พวกเจ้าจงบอกเราถึงพระเจ้าทั้งหลายที่พวกเจ้าเคารพสักการะมัน คือ "อัลลาต อัลอุซซา และมะนาต" ว่าพวกมันมีพลังอำนาจ และความยิ่งใหญ่ ดังที่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจได้กล่าวไว้บ้างไหม ถึงกับพวกเจ้าอ้างว่ามันเป็นพระเจ้า

[4] เป็นการตำหนิ และประณามแก่พวกมุชริกีนว่า พวกเจ้าเลือกเอาเพศชาย ซึ่งพวกเจ้าชอบที่จะให้เป็นของพวกเจ้า และให้อัลลอฮฺ ตะอาลา มีเพศหญิง ซึ่งเป็นเพศที่พวกเจ้ารังเกียจ การแบ่งสันปันส่วนเช่นนี้ย่อมไม่ยุติธรรมโดยที่เจ้าให้แก่อัลลอฮฺในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ชอบที่จะให้แก่ตัวเอง

อัลลอฮฺมิได้ทรงประทานหลักฐานอันใดลงมาเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย พวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการคาดคะเน และสิ่งที่อารมณ์ปรารถนา และโดยแน่นอน แนวทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮฺ) จากพระเจ้าของพวกเขาได้มีมายังพวกเขาแล้ว

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾

24. หรือว่าสำหรับมนุษย์นั้นจะได้ทุกสิ่งที่เขาปรารถนา[1]

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٤﴾

25. (อำนาจนั้น) เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺทั้งในปรโลก และโลกนี้[2]

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾

26. และมะลักกี่มากน้อยในชั้นฟ้าทั้งหลายนั้น การชะฟาอะฮฺของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อันใด (แก่พวกเขา) เว้นแต่หลังจากอัลลอฮฺจะทรงอนุมัติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงพอพระทัย[3]

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٦﴾

27. แท้จริง บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น แน่นอนพวกเขาจะตั้งชื่อมะลาอิกะฮฺเป็นเพศหญิง[4]

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنْثَىٰ ﴿٢٧﴾

---

[1] คือมนุษย์นั้นจะไม่ได้ทุกสิ่งที่เขาต้องการจนกระทั่งเขาหวังในการช่วยเหลือของบรรดารูปปั้น

[2] คือพระองค์จะให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เพราะอำนาจเป็นของพระองค์

[3] พระองค์ทรงยืนยันถึงอำนาจของพระองค์ว่า มีมะลาอิกะฮฺที่มากน้อยที่ดีและบริสุทธิ์ กระจายเรียงรายอยู่ในชั้นฟ้า ทั้งๆ ที่พวกเขามีตำแหน่งอันสูงส่งก็ไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด นอกจากจะได้รับอนุมัติจากอัลลอฮฺ ดังนั้นบรรดาเจว็ดต่างๆ เหล่านั้นทั้งๆ ที่มันปราศจากคุณค่าจะให้คุณให้โทษได้ละหรือ

[4] ถ้าพวกเขาศรัทธาต่อโลกอาคิเราะฮฺ พวกเขาจะไม่ตั้งให้มะลาอิกะฮฺเป็นบุตรีของอัลลอฮฺเป็นอันขาด เพราะผู้ที่ศรัทธาต่อโลกอาคิเราะฮฺนั้น เขาจะต้องระมัดระวังคำพูดและการกระทำของเขาเกรงไปว่าจะถูกบันทึกผิดเช่นเดียวกับผู้ที่ไม่มีความศรัทธา เพราะเขาจะพูดจะกระทำสิ่งใดตามใจชอบโดยปราศจากการรับผิดชอบ

وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ ۖ وَإِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ ٱلْحَقِّ شَيْـًٔا ﴿٢٨﴾

28. และพวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นเลย พวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการคาดคะเน และแท้จริงการคาดคะเนนั้น จะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่ความจริงได้[1]

فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿٢٩﴾

29. ดังนั้น เจ้าจงหลบหลีกให้ห่างจากผู้ผินหลังจากการรำลึกนึกถึงเรา (อัลลอฮฺ) และเขามิได้ปรารถนาอื่นใดนอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เท่านั้น[2]

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ ٱهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾

30. นั่นคือสุดยอดแห่งความรู้ของพวกเขาแล้ว แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงออกจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮฺ)

وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ لِيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ أَسَـٰٓـُٔوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟ وَيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ بِٱلْحُسْنَى ﴿٣١﴾

31. และสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺเพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความชั่วตามที่พวกเขาประพฤติ และจะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความดีด้วยความดี[3]

---

[1] พวกเขาไม่มีความรู้ในสิ่งที่พวกเขาพูดเลย เพราะพวกเขามิได้เห็นการสร้างมะลาอิกะฮฺ ดังนั้นพวกเขาจึงใช้การคาดคะเนหรือนึกคิดเอาเอง และแน่นอนทีเดียวการคาดคะเน หรือการคาดคิดนั้นจะไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย และจะไม่บรรลุสู่ข้อเท็จจริงได้ด้วย

[2] ดังนั้น (มุฮัมมัด) จงปลีกตัวให้ห่างจากพวกมุชริกีนที่ผินหลังให้แก่อัลกุรอาน และการศรัทธา เพราะพวกเขามิได้มีความห่วงใยอื่นใดเลย นอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาเพื่อแสวงหาความสุขสำราญที่ไม่จีรังเท่านั้น

[3] คือการเรียกร้องเพื่ออยู่ในโลกดุนยานั้นเป็นทางสุดยอดแห่งความรู้ของพวกเขาแล้ว และแน่นอนพระเจ้าของเจ้านั้นทรงรอบรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่หลงทางและบรรดาผู้ที่อยู่ในแนวทางของพระองค์แล้ว พระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาตามผลงานของพวกเขา คือใครทำดีก็จะได้ดี ใครทำชั่วก็จะได้รับความชั่ว ในอายะฮฺเป็นการแจ้งถึงเดชานุภาพของอัลลอฮฺ และการมีอำนาจอย่างกว้างขวางของพระองค์

32. แก่บรรดาผู้หลีกเลี่ยงห่างจากการทำบาปใหญ่ และทำสิ่งลามกทั้งหลาย เว้นแต่ความผิดพลาดเล็กน้อย แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็นผู้กว้างขวางในการอภัย พระองค์ทรงรู้จักพวกเจ้าดียิ่ง เมื่อครั้งบังเกิดพวกเจ้าจากแผ่นดิน และเมื่อครั้งพวกเจ้าเป็นทารกอยู่ในครรภ์ของมารดาของพวกเจ้าดังพวกเจ้าอย่าแสดงความบริสุทธิ์แก่ตัวของพวกเจ้าเอง เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่มีความยำเกรง[1]

ٱلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَٰحِشَ إِلَّا ٱللَّمَمَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ وَٰسِعُ ٱلْمَغْفِرَةِ ۚ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ وَإِذْ أَنتُمْ أَجِنَّةٌ فِى بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ ۖ فَلَا تُزَكُّوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ ٱتَّقَىٰٓ ﴿٣٢﴾

33. เจ้าได้เห็นผู้ที่ผินหลังให้บ้างไหม

أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾

34. และเขาให้เพียงเล็กน้อยและเขาได้ตระหนี่ (ส่วนที่เหลือ)[2]

وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰٓ ﴿٣٤﴾

35. เขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับกระนั้นหรือ เขาจึงได้เห็น

أَعِندَهُۥ عِلْمُ ٱلْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰٓ ﴿٣٥﴾

---

[1] สำหรับบรรดาผู้ที่ปลีกตัวให้ห่างไกลจากการทำบาปใหญ่ เช่น การทำชิริก การฆ่า และการกินทรัพย์สินของเด็กกำพร้าและการทำสิ่งลามก การทำซินา และการสมรสกับภริยาของบิดา ส่วนความผิดเล็กๆน้อยๆ หากผู้กระทำผิดรู้สึกตัวแล้วก็จงขออภัยต่อพระองค์ พระองค์ก็จะทรงยกโทษให้ เพราะพระองค์ทรงกว้างขวางในการอภัย พระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งกว่าพวกเจ้าถึงสภาพของพวกเจ้าก่อนที่พระองค์จะให้พวกเจ้ากำเนิดมา และขณะที่พระองค์ทรงให้บิดาคนแรกของพวกเจ้ากำเนิดมาคือ อาดัมและขณะที่พวกเจ้าอยู่ในครรภ์ของมารดาของพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าอย่าชมตัวเองว่าพวกเจ้ามีความบริสุทธิ์ปราศจากความผิดพลาด เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจในการงาน และมีความยำเกรงพระองค์ในที่ลับและที่แจ้งจากความผิดพลาด เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจในการงาน และมีความยำเกรงพระองค์ในที่ลับและที่แจ้ง

[2] โอ้มุฮัมมัดเจ้าเห็นผู้ที่ผินหลังให้กับอิสลามหรือไม่ หลังจากที่เขาเกือบจะเข้านับถือศาสนาอิสลามอยู่แล้ว เขาได้ให้เงินทองแก่เพื่อนของเขา ซึ่งอ้างว่าจะยอมรับการลงโทษของเขาในวันอาคิเราะฮฺ แล้วเขาได้ระงับการจ่ายเงินตามเงื่อนไข คือตระหนี่ตามที่ตกลงกันไว้ มุญาฮิดกล่าวว่า อายะฮฺนี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับอัลวะลีด อิบนุ อัลมุฆีเราะฮฺ

36. หรือว่าเขามิได้รับข่าวคราวที่มีอยู่ในคัมภีร์ของมูซา	أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾
37. และ (ในคัมภีร์ของ) อิบรอฮีม ผู้ซึ่งปฏิบัติตามสัญญาอย่างครบครัน	وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ﴿٣٧﴾
38. ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้	أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾
39. และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย นอกจากสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้	وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾
40. และแท้จริงการขวนขวายของเขาก็จะได้เห็นในไม่ช้า	وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾
41. แล้วเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์	ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾
42. และแท้จริงจุดหมายปลายทาง (ของเขา) ย่อมไปสู่พระเจ้าของเจ้า[1]	وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ ﴿٤٢﴾
43. และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงทำให้หัวเราะและทรงทำให้ร้องไห้	وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾
44. และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงทำให้ตายและทรงทำให้เป็น	وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

[1] คือเขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับจนกระทั่งเขารู้ว่าเพื่อนของเขายอมรับการลงโทษแทนเขาได้ หรือว่าเขาไม่เคยได้รับทราบสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์อัตเตารอต ซึ่งได้ถูกประทานให้แก่นะบีมูซา และสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์ของอิบรอฮีม ผู้ซึ่งได้ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกบัญชาให้แก่เขาอย่างครบถ้วน คือการจงรักภักดีต่ออัลลอฮฺและเผยแผ่สาสน์ของพระองค์ ซึ่งได้ระบุไว้ว่า ไม่มีผู้ใดที่จะรับบาปของผู้อื่นและมนุษย์จะไม่ได้รับสิ่งใด นอกจากสิ่งที่เขาได้กระทำไว้และสิ่งใดที่เขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยาทั้งดีและชั่ว เขาก็จะได้เห็นและได้รับการตอบแทนตามผลงานของเขาอย่างครบถ้วน และเมื่อเขาตายไปแล้ว เขาก็จะกลับไปหาพระองค์ เพื่อรอรับการตอบแทนอย่างยุติธรรม

45. และแท้จริงพระองค์ทรงสร้างสามีภรรยาคู่หนึ่ง เป็นเพศชาย และเพศหญิง[1]	وَأَنَّهُۥ خَلَقَ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾
46. จากเชื้ออสุจิเมื่อมันหลั่งออกมา	مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾
47. และแท้จริง เป็นหน้าที่ของพระองค์ที่จะให้บังเกิดอีกครั้งหนึ่ง	وَأَنَّ عَلَيْهِ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾
48. และแท้จริงพระองค์ทรงทำให้เขาร่ำรวยและทรงทำให้เขายากจน[2]	وَأَنَّهُۥ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾
49. และแท้จริงพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งดาวสิริอุส (อัชเชียะอฺรอ)[3]	وَأَنَّهُۥ هُوَ رَبُّ ٱلشِّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾
50. และแท้จริงพระองค์ทรงทำลายพวกอ๊าดรุ่นก่อนๆ	وَأَنَّهُۥ أَهْلَكَ عَادًا ٱلْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾
51. และพวกษะมูดก็ไม่ได้ให้มีเหลืออยู่อีกเลย	وَثَمُودَا۟ فَمَآ أَبْقَىٰ ﴿٥١﴾
52. และหมู่ชนของนูหฺก่อนหน้านี้ แท้จริงพวกเขาเป็นผู้อธรรมยิ่ง และเป็นผู้ละเมิดยิ่ง[4]	وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ﴿٥٢﴾

---

[1] คือพระองค์ทรงทำให้เกิดความดีใจ และความเสียใจ พระองค์ทรงทำให้หัวเราะและร้องไห้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงทำให้ชาวสวรรค์หัวเราะ และทรงทำให้ชาวนรกร้องไห้ และทรงทำให้ตายเมื่อขณะสิ้นสุดชีวิตของบ่าว และทรงให้เขาฟื้นคืนชีพจากกุบูร และวันแห่งชุมนุม และทรงสร้างสองเพศขึ้น คือ เพศผู้และเพศเมียจากน้ำอสุจิที่หลั่งเข้าไปในมดลูก

[2] แท้จริงเป็นหน้าที่ของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่จะให้มนุษย์เกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อการสอบสวนและการตอบแทน คือทรงให้เขาร่ำรวยและยากจน สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

[3] พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งดาวที่ประกายแสงดวงหนึ่งที่เรียกว่า อัชเชียะอฺรอ ซึ่งตระกูลคุซาอะฮฺเคารพบูชากันอยู่

[4] พระองค์ทรงทำลายหมู่ชนของอ๊าด ซึ่งนะบีของพวกเขาคือ ฮูด อะลัยอิสสลาม พวกอ๊าดถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บ และเสียงดังก้อง ส่วนพวกซะมูดถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาท จนไม่มีใครเหลืออยู่เลย และหมู่ชนของนูหฺ ซึ่งมีมาก่อนอ๊าดและซะมูด หมู่ชนของนูหฺนี้เราได้ทำลายล้างพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นผู้อธรรมยิ่งกว่าพวกอ๊าดพวกซะมูดเสียอีก นะบีนูหฺได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของเขาเป็นเวลาถึง 950 ปี

53. และเมืองที่พลิกคว่ำลง (อัลมุอฺตะฟิกะฮฺ) พระองค์ทรงให้มันถล่มลง

وَٱلْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾

54. ฉะนั้น สิ่งที่ครอบคลุมมันก็ (คือการลงโทษ) ได้ครอบคลุมมัน[1]

فَغَشَّىٰهَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٤﴾

55. ดังนั้น ความโปรดปรานของพระเจ้าของเจ้าอันใดเล่าที่เจ้ายังสงสัยอยู่[2]

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾

56. นี่คือผู้ตักเตือนที่มาจากปวงผู้ตักเตือนรุ่นก่อนๆ

هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلْأُولَىٰ ﴿٥٦﴾

57. เวลาที่ใกล้เข้ามา (วันกิยามะฮฺ) ได้ใกล้เข้ามาแล้ว

أَزِفَتِ ٱلْآزِفَةُ ﴿٥٧﴾

58. ไม่มีผู้ใดที่จะปัดเป่าให้พ้นไปได้นอกจากอัลลอฮฺ[3]

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

59. พวกเจ้ายังคงแปลกใจต่อคำกล่าวนี้อีกหรือ

أَفَمِنْ هَٰذَا ٱلْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾

60. และพวกเจ้ายังคงหัวเราะ และยังไม่ร้องไห้

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

61. และพวกเจ้ายังคงหลงระเริงลืมตัว[4]

وَأَنتُمْ سَٰمِدُونَ ﴿٦١﴾

---

[1] คือเมืองของหมู่ชนลูฏที่ถูกพลิกคว่ำ และถล่มลง ทั้งนี้เพราะญิบรีลได้ยกเมืองนี้ขึ้นไปบนฟ้า แล้วได้พลิกคว่ำลงสู่พื้นดินหลังจากนั้นฝนได้ตกลงมาเป็นก้อนหิน นั่นคือการลงโทษที่ได้มาครอบคลุมเมืองนั้น

[2] ด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮฺอันใดเล่าที่บ่งชี้ถึงความเป็นเอกภาพ และเดชานุภาพของพระองค์ พวกเจ้ายังสงสัยและปฏิเสธกันอยู่ โอ้มนุษย์เอ๋ย และนี่คือมุฮัมมัดรอซูลผู้ตักเตือน เช่นเดียวกับบรรดารอซูลผู้ตักเตือนรุ่นก่อนๆ และพวกเจ้าได้รู้แล้วมิใช่หรือว่า ได้เกิดอะไรขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น

[3] อัลกุรฎุบีย์ กล่าวว่า ที่เรียกวันกิยามะฮฺว่า "กาซิฟะฮฺ" เพราะมันใกล้จะเกิดขึ้นมาแล้ว และไม่มีผู้ใดสามารถที่จะปกป้องหรือขจัดไม่ให้เกิดขึ้นนอกจากอัลลอฮฺ

[4] เป็นคำถามเชิงตำหนิ คือ ต่ออัลกุรอานนี้พวกเจ้ายังคงแปลกใจด้วยการเยาะเย้ย และหยิ่งยโสอีกหรือ ความจริงแล้วพวกเจ้าควรจะร้องไห้ เมื่อได้ยินได้ฟังอัลกุรอานอันเนื่องมาจากข้อใช้ข้อห้ามที่พวกเจ้าไม่ยอมปฏิบัติตาม นอกจากนี้พวกเจ้ายังหลงระเริงต่อความเพริศแพร้วของโลกดุนยาอีกด้วย

62. ดังนั้นพวกเจ้าจงสุญูดต่ออัลลอฮฺเถิด และจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด[1]

فَٱسْجُدُوا۟ لِلَّهِ وَٱعْبُدُوا۟ ﴿٦٢﴾

[1] ดังนั้นพวกเจ้าจงทำตัวให้ต่ำต้อย และให้ความนอบน้อมต่ออัลลอฮฺ ให้ความยิ่งใหญ่ความรักและความเกลียดชังเพื่อพระองค์ เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าของพวกเจ้าอย่างแท้จริง ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดสำหรับพวกเจ้าอีกแล้ว นอกจากพระองค์

(54) ซูเราะฮฺ อัลเกาะมัร

เป็นบัญญัติมักกียะฮฺ มี 55 อายะฮฺ

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮฺ อัลเกาะมัร

ซูเราะฮฺอัลเกาะมัร เป็นซูเราะฮฺ มักกียะฮฺ ที่เยียวยาหลักการศรัทธาอิสลามตั้งแต่ต้นซูเราะฮฺ จนกระทั่งจบซูเราะฮฺได้รณรงค์อย่างหนัก และน่ากลัวต่อบรรดาผู้ปฏิเสธต่ออัลอายาตต่างๆ ของอัลกุรอาน รูปแบบโดยเฉพาะของซูเราะฮฺ คือรูปแบบแห่งการขู่สำทับ สัญญาร้าย และการตักเตือน อีกทั้งรูปแบบต่างๆ ของภาพลักษณ์แห่งการลงโทษ และความหายนะ

ซูเราะฮฺ เริ่มด้วยการกล่าวถึง "ปาฏิหาริย์แห่งจักรวาล" นั่นคือ ปาฏิหาริย์การแยกดวงจันทร์ออกเป็นสองซีก ซึ่งเป็นหนึ่งในหลายปาฏิหาริย์ของท่านนะบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ทั้งนี้เนื่องจากว่าพวกมุชริกีนได้ขอให้ท่านนำปาฏิหาริย์อันชัดแจ้งมาแสดงเพื่อเป็นการบ่งบอกชี้ถึงความสัตย์ของท่าน และพวกเขาได้เจาะจงกล่าวถึง คือการให้ดวงจันทร์แยกออกให้พวกเขาได้เห็นกับตา ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันถึงการเป็นรอซูลของท่าน กระนั้นก็ดีพวกเขาก็ยังดื้อรั้นไม่ยอมเชื่อแสดงโอหัง "วันกิยามะฮฺได้ใกล้เข้ามาแล้ว และดวงจันทร์ได้แยกออก และหากพวกเขาเห็นสัญญาณ (ปาฏิหาริย์) พวกเขาก็ผินหลังให้ และกล่าวว่า นี่คือมายากลที่มีมาก่อนแล้ว"

หลังจากนั้นซูเราะฮฺ ได้เปลี่ยนเรื่องมากล่าวถึงความน่ากลัว และความรุนแรงของวันกิยามะฮฺ ด้วยสำนวนที่น่าเกรงขามสั่นสะเทือนความรู้สึก และกระตุ้นเตือนจิตใจให้เกิดความกลัวและตกใจในวันนั้น "ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงผินหลังให้แก่พวกเขา วันซึ่งผู้เรียกร้อง (อิสรอฟีล) จะร้องเรียกไปสู่สิ่งที่น่ากลัวสยองขวัญ สายตาของพวกเขาจะลดต่ำลงขณะที่พวกเขาออกจากกุบูร เสมือนพวกเขาเป็นตั๊กแตนที่บินว่อน รีบวิ่งไปยังผู้เรียกร้อง พวกปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า วันนี้เป็นวันที่ลำบากยิ่ง"

หลังจากได้กล่าวถึงบรรดาผู้ศรัทธาชาวมักกะฮฺ ก็ได้กล่าวถึงชะตากรรมของบรรดาผู้ปฏิเสธเหล่านั้น และสิ่งที่พวกเขาได้รับในโลกดุนยา เช่น การลงโทษและความพินาศในรูปแบบต่างๆ กัน เริ่มด้วยกลุ่มชนของนูหฺ "ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนูหฺได้ปฏิเสธ พวกเขาได้ปฏิเสธบ่าวของเรา โดยกล่าวอ้างว่า เขา (นูหฺ) เป็นคนบ้า และถูกขู่บังคับ"

ต่อมาซูเราะฮฺได้กล่าวถึงบรรดาผู้ละเมิดที่หยิ่งยโสจองหอง ของประชาชาติต่างๆ ในอดีต ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดารอซูลของพวกเขา และอัลลอฮฺก็ได้ทำลายล้างพวกเขาอย่างน่าสยดสยองที่สุด พระองค์ทรงลงโทษพวกเขาทั้งหมดโดยปราศจากข้อยกเว้น อัลอายาตได้กล่าวถึงหมู่ชนของ อ๊าด ซะมูด หมู่ชนของลูฏ และหมู่ชนของฟิรเอานฺ และหมู่ชนอื่นๆ ซึ่งเป็นผู้ละเมิดหยิ่งยโสโอหังอย่างละเอียดพร้อมกับวาดภาพให้เห็นถึงการลงโทษในรูปแบบต่างๆ กัน

หลังจากได้เผยให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่น่าเจ็บปวด คือภาพลักษณ์แห่งการลงโทษ และการแก้แค้นซึ่งได้ประสบแก่บรรดาผู้ปฏิสธศรัทธาต่อบรรดารอซูลของอัลลอฮฺ อะลัยฮิมุสสลามแล้ว ซูเราะฮฺได้มุ่งสู่การสนทนากับพวกกุเรช และได้กล่าวเตือนพวกเขาให้ตระหนักถึงชะตากรรม ซึ่งจะมีสภาพเช่นเดียวกับชะตากรรมของกลุ่มชนในอดีต และอาจจะมีความรุนแรงยิ่งกว่าเสียด้วย "พลพรรคพวกนี้จะพ่ายแพ้และพวกเขาจะผินหลังหนี แต่ว่ายามอวสาน (วันกิยามะฮฺ) นั้น เป็นกำหนดเวลา (การลงโทษ) ของพวกเขา และยามอวสานนั้นทุกข์ทรมานยิ่งและขมขื่นยิ่ง"

ซูเราะฮฺ ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงบั้นปลายของบรรดาผู้ที่มีความสุข บรรดาผู้ที่ความยำเกรงหลังจากได้กล่าวถึงชะตากรรมของบรรดาผู้มีความทุกข์ บรรดาอาชญากร ตามรูปแบบของอัลกุรอานในการรวมระหว่างการเรียกร้องเชิญชวนให้กระทำความดี และการขู่สำทับในการกระทำความชั่ว ด้วยสำนวนของอัลกุรอานที่น่าประทับใจ "แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นอยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย และแม่น้ำหลายสาย ในสถานที่อันทรงเกียรติ ณ ที่พระเจ้าผู้ทรงอานุภาพ"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾

1. วันกิยามะฮฺได้ใกล้เข้ามาแล้ว และดวงจันทร์ได้แยกออก

وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾

2. และหากพวกเขาเห็นสัญญาณ (ปาฏิหาริย์) พวกเขาก็ผินหลังให้และกล่าวว่า นี่คือมายากลที่มีมาก่อนแล้ว[1]

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾

3. และพวกเขาได้ปฏิเสธและปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา และกิจการทุกอย่างย่อมเป็นไปตามกำหนด[2]

وَلَقَدْ جَاءَهُم مِّنَ الْأَنبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾

4. และโดยแน่นอน ได้มีข่าวคราว (ในอดีต) มายังพวกเขาแล้ว ซึ่งในนั้นมีข้อตักเตือน (แก่พวกเขา)

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾

5. (อัลกุรอานนี้) เป็นฮิกมะฮฺอันลึกซึ้ง แต่การตักเตือนนั้นไม่บังเกิดผล (แก่พวกเขา)

---

[1] อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงแจ้งให้ทราบว่า วาระแห่งการสิ้นสุดของดุนยา และความพินาศของมันอีกทั้งวันกิยามะฮฺนั้นได้ใกล้เข้ามาแล้ว ดวงจันทร์ได้แยกออกเป็นสองซีก ในคืนวันเพ็ญมีจันทร์เต็มดวง ซีกหนึ่งมองเห็นทางด้านภูเขาศอฟา อีกซีกหนึ่งมองเห็นได้ทางด้านภูเขาก็อยก็อาน ซึ่งอยู่ตรงข้าม นักตัฟซีรกล่าวว่า พวกกุฟฟารมักกะฮฺได้กล่าวแก่ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ว่าหากพวกท่านเป็นคนจริงตามคำพูดก็จงทำให้ดวงจันทร์แยกออกเป็นสองซีก และพวกเขาสัญญาว่าจะศรัทธา ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมได้ขอต่อพระเจ้าตามที่พวกเขาขอร้อง เมื่อดวงจันทร์ได้แยกออกเป็นสองซีกแล้ว และพวกเขาได้เห็นอย่างชัดแจ้งแล้ว ก็กล่าวว่า มุฮัมมัดได้แสดงมายากลแก่เรา

[2] คือพวกเขาได้ปฏิเสธท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และสิ่งที่พวกเขาได้เห็นด้วยตาของพวกเขาเองถึงเดชานุภาพของอัลลอฮฺ ในการแยกของดวงจันทร์แล้ว พวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่ชัยฏอนได้ยั่วยวนที่เกี่ยวกับความเท็จ และกิจการทุกสิ่งทุกอย่างย่อมสิ้นสุดจบลงตามกำหนดของมัน หากเป็นความดีก็จะได้รับความดี หากเป็นความชั่วก็จะได้รับความชั่ว

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكُرٍ ﴿٦﴾

6. ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงผินหลังให้แก่พวกเขา วันซึ่งผู้เรียกร้อง (อิสรอฟีล) จะร้องเรียกไปสู่สิ่งที่น่ากลัวสยองขวัญ[1]

خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٧﴾

7. สายตาของพวกเขาจะลดต่ำลงขณะที่พวกเขาออกจากกุบูร เสมือนหนึ่งพวกเขาเป็นตั๊กแตนที่บินว่อน

مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ ۖ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾

8. รีบวิ่งไปยังผู้เรียกร้อง พวกปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า วันนี้เป็นวันที่ลำบากยิ่ง[2]

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾

9. ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนูหฺได้ปฏิเสธ พวกเขาได้ปฏิเสธบ่าวของเรา โดยกล่าวว่าเขา (นูหฺ) เป็นคนบ้า และถูกขู่บังคับ

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرْ ﴿١٠﴾

10. เขาจึงวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้าพระองค์ถูกพิชิตเสียแล้ว ได้โปรดช่วยเหลือ (ข้าพระองค์) ด้วย[3]

---

[1] ได้มีข่าวคราวของประชาชาติในอดีตที่ปฏิเสธบรรดารอซูลมายังพวกเขาแล้ว ในข่าวนั้นๆ ก็ได้มีข้อเตือนสติแก่พวกเขาแล้วในเรื่องของการปฏิเสธศรัทธา และการหลงผิด ในอัลกุรอานนี้มีข้อเตือนสติที่จะนำไปสู่การฮิดายะฮฺ และการชี้แนะอย่างชัดแจ้ง แต่การตักเตือนไม่เกิดผลแก่ผู้ที่หัวใจตายด้านไม่ศรัทธา ดังนั้นมุฮัมมัด เจ้าจงผินหลังให้แก่พวกเหล่านั้นเถิด และจงคอยดูพวกเขา ในวันกิยามะฮฺอิสรอฟีลจะร้องเรียกพวกเขาให้ฟื้นคืนชีพ และพบกับสิ่งที่น่ากลัว

[2] เพราะความกลัวและตกตะลึง พวกเขาจึงไม่สามารถจะซ่อนสายตาขึ้นได้ ขณะที่ออกมาจากกุบูร พวกเขามีสภาพคล้ายตั๊กแตน คือวิ่งออกไปโดยไม่มีจุดหมาย วิ่งออกไปอย่างร้อนรน ยืดคอไปพลางกล่าวว่า มันเป็นวันที่ลำบากยิ่ง อัลคอซินกล่าวว่า เป็นวันลำบากยิ่งสำหรับพวกกุฟฟารไม่ใช่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

[3] คือก่อนหน้าพวกกุเรชมีหมู่ชนของเราและรอซูลของเราคือ นูหฺ อะลัยอิสสลาม ได้เรียกร้องไปสู่การเตาฮีดและการเผยแผ่สัจธรรมของเขา ไม่แต่เพียงเท่านั้น พวกเขายังกล่าวอีกว่านูหฺเป็นคนบ้า และได้ขู่บังคับด้วยถ้อยคำที่หยาบโลน นูหฺจึงร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาว่า พวกเขาได้พิชิตข้าพระองค์แล้ว ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย อะบูหัยยานกล่าวว่า นูหฺได้วิงวอนขอพรหลังจากสิ้นหวังในการเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาอันเนื่องมาจากการทำร้าย จนกระทั่งเขากล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่หมู่ชนของข้าพระองค์ เพราะพวกเขาไม่รู้

11. ดังนั้น เราจึงได้เปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้น้ำฝนเทลงมาอย่างหนัก

فَفَتَحْنَآ أَبْوَٰبَ ٱلسَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١١﴾

12. และเราได้ทำให้แผ่นดินแยกออกเป็นตาน้ำไหลพุ่ง ดังนั้น น้ำฝนและตาน้ำได้มาบรรจบกันตามกิจการที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว[1]

وَفَجَّرْنَا ٱلْأَرْضَ عُيُونًا فَٱلْتَقَى ٱلْمَآءُ عَلَىٰٓ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾

13. และเราได้บรรทุกเขาไว้บนเรือที่ทำด้วยแผ่นไม้กระดาน และตอกติดด้วยตะปู

وَحَمَلْنَٰهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَٰحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾

14. มัน (เรือ) ได้แล่นไปด้วยดวงเนตรของเรา[2] เป็นการตอบแทนแก่ผู้ที่ถูกปฏิเสธ[3]

تَجْرِى بِأَعْيُنِنَا جَزَآءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾

15. และโดยแน่นอน เราได้ทิ้งมันไว้เป็นสัญญาณหนึ่ง แต่มีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น

وَلَقَد تَّرَكْنَٰهَآ ءَايَةً فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٥﴾

16. ดังนั้น การลงโทษของเราและการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง[4]

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿١٦﴾

17. และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นที่เข้าใจง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น[5]

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٧﴾

---

[1] คือเราได้ให้ฝนตกลงมาจากชั้นฟ้าอย่างหนัก และได้ทำให้แผ่นดินทั้งหมดแตกแยกออกเป็นตาน้ำแล้ว น้ำฝนและตาน้ำต่างๆ ได้มาบรรจบพบกันในสภาพที่พระองค์กำหนดไว้ และเพื่อทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธจมน้ำตาย

[2] ตามแนวทางสลัฟถือว่า ดวงเนตรของอัลลอฮฺเป็นคุณลักษณะที่มุอฺมินทุกคนต้องศรัทธาโดยไม่ตีความและไม่นำไปเปรียบเทียบ

[3] คือเราได้ให้พวกเขาจมน้ำตายเป็นการช่วยเหลือและตอบแทนแก่บ่าวของเรานูหฺ อะลัยฮิสสลามต่อการอดทนของเขาในการเรียกเชิญชวนหมู่ชนของเขาเป็นเวลาถึง 950 ปี

[4] การกระทำของเรา ดังกล่าวนั้นเราได้ทิ้งไว้ให้เป็นสัญญาณหนึ่งเพื่อเป็นข้อเตือนใจแก่ผู้ที่จะรับข้อตักเตือนนั้น แต่มีผู้ใดบ้างที่จะตระหนักถึงข้อตักเตือนนั้นๆ และการลงโทษของเราได้เกิดขึ้นแล้วใช่ไหม

[5] เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นที่ง่ายดายแก่การท่องจำและการเข้าใจ แต่มีผู้ใดบ้างที่จะยึดถือเป็นข้อตักเตือนและเป็นบทเรียน

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾

18. พวกอ๊าดได้ปฏิเสธ ดังนั้นการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾

19. แท้จริงเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บไปยังพวกเขา ในวันแห่งความหายนะที่ติดต่อกัน

تَنزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنقَعِرٍ ﴿٢٠﴾

20. ลมได้พัดกระชากผู้คนคล้ายกับว่าพวกเขาเป็นต้นอินทผลัมที่ถูกถอนออกจากราก[1]

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾

21. ดังนั้นการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾

22. และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นที่เข้าใจแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น[2]

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾

23. พวกซะมูดได้ปฏิเสธผู้ตักเตือน (รอซูลของพวกเขา)

فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾

24. พวกเขากล่าวว่า คนธรรมดาๆ จากพวกเรานี้นะหรือจะให้เราปฏิบัติตามเขา แน่นอนดังนั้นเราจะอยู่ในการหลงทางและเป็นคนบ้า[3]

---

[1] พวกอ๊าดได้ปฏิเสธศรัทธาต่อรอซูลของพวกเขาคือนะบีฮูด พวกเขาได้กล่าวว่า จงนำมาให้เราสิ่งที่ท่านสัญญาไว้แก่เรา หากท่านเป็นผู้สัตย์จริง ดังนั้นอัลลอฮฺ ตะอาลา จึงส่งลมพายุที่หนาวเหน็บมีเสียงดังกึกก้องเป็นวันแห่งความหายนะที่ติดต่อกันเป็นเวลาถึง 7 คืน 8 วัน ลมพายุนั้นได้พัดกระชากผู้คนที่พากันหลบหนีไปอยู่ในหลุมโพรง โดยที่พวกเขามีร่างกายสูงใหญ่ ดังนั้นสภาพการตายของพวกเขาจึงคล้ายต้นอินทผลัมที่ถูกพัดล้มลง

[2] คือการลงโทษและการตักเตือนนั้นได้เป็นไปอย่างหนักแน่นแล้วมิใช่หรือ และเราได้ทำให้อัลกุรอานง่ายดายแก่การท่องจำและการเข้าใจ ทั้งนี้ด้วยความโปรดปรานและความเมตตาจากเรา มิฉะนั้นแล้วจะไม่มีผู้ใดจะท่องขึ้นใจได้แน่ ดังนั้นพวกเจ้าจงท่องจำและมีความเข้าใจในอัลกุรอานกันเถิด

[3] พวกซะมูดซึ่งเป็นหมู่ชนของซอและฮฺได้ปฏิเสธรอซูลของพวกเขา โดยกล่าวว่าจะให้เราปฏิบัติตามคนธรรมดาๆ คนหนึ่งที่มาจากพวกเรากระนั้นหรือ และเมื่อเราปฏิบัติตามเขาในสิ่งที่เขาได้นำมาให้แก่เรา แน่นอนเราก็จะไม่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และเราต้องเป็นคนบ้าแน่ๆ

25. สาสน์นั้นถูกส่งมาให้แก่เขาแต่ผู้เดียว อื่นจากพวกเรากระนั้นหรือ เปล่าเลย เขาเป็นคนพูดเท็จ อวดดี ไร้มารยาท[1]

أَءُلْقِيَ ٱلذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ﴿٢٥﴾

26. พรุ่งนี้พวกเขาจะได้รู้ว่าใครเป็นคนพูดเท็จอวดดี ไร้มารยาท[2]

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَّنِ ٱلْكَذَّابُ ٱلْأَشِرُ ﴿٢٦﴾

27. แท้จริงเราจะส่งอูฐตัวเมียตัวหนึ่งมาเพื่อเป็นการทดสอบแก่พวกเขา ดังนั้น (ซอและฮฺ) จงคอยดูพวกเขา และจงอดทน[3]

إِنَّا مُرْسِلُوا۟ ٱلنَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَٱرْتَقِبْهُمْ وَٱصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

28. และจงบอกพวกเขาว่า น้ำนั้นถูกแบ่งส่วนระหว่างพวกเขา ทุกๆ ส่วนของน้ำดื่มถูกจัดไว้แล้ว

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ ٱلْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ ۖ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾

29. แต่พวกเขาได้ร้องเรียกเพื่อนของพวกเขาเขาได้จับมันฆ่าด้วยดาบอย่างทารุณ[4]

فَنَادَوْا۟ صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾

30. ดังนั้นการลงโทษของเราและการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾

---

[1] เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ กล่าวคือ อัลวะฮฺยฺ หรือสาสน์ถูกส่งมาให้แก่เขาโดยเฉพาะกระนั้นหรือ ทั้งๆ ที่ในหมู่พวกเรามีคนที่มีทรัพย์สมบัติมากกว่าเขา และมีสภาพดีกว่าเขา แต่ว่าเขาเป็นคนพูดเท็จในการอ้างการเป็นนะบีของเขา พวกเขาได้กล่าวเป็นการปฏิเสธและประหลาดใจ และว่าซอและฮฺนั้นเป็นผู้กล่าวเท็จและหยิ่งยโส

[2] ในวันอาคิเราะฮฺ พวกเขาจะได้รู้ว่า ใครเป็นคนกล่าวเท็จ อวดดี และไร้มารยาท ซอและฮฺ หรือหมู่ชนของเขาที่ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังเขา

[3] เราได้ให้อูฐตัวเมียตัวหนึ่งออกมาจากก้อนหิน เพื่อเป็นการทดสอบแก่พวกเขาตามที่พวกเขาต้องการและขอร้อง ดังนั้นเจ้า (ซอและฮฺ) จงคอยดูพวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำ และสิ่งที่พวกเขาจะถูกกระทำ (คือการลงโทษ) และจงอดทนต่อการทำร้ายของพวกเขา เพราะอัลลอฮฺเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าอย่างแน่นอน

[4] และเจ้าจงแจ้งแก่พวกเขาว่าน้ำที่ไหลผ่านหุบเขาของพวกเขานั้นถูกแบ่งออกเป็น 2 วัน วันหนึ่งสำหรับพวกเขาใช้ดื่ม และอีกวันหนึ่งสำหรับอูฐ เมื่อวันเวลาได้ล่วงเลยมาพวกเขาเบื่อหน่ายต่อการจัดสรรดังกล่าวนั้น ดังนั้นพวกเขาจึงได้ร้องเรียกเพื่อนของเขา คือ "กุดาร อิบนุ ซาลิฟ" ให้ฆ่าอูฐตัวเมียตัวนั้น เขาจึงฆ่าด้วยดาบของเขาด้วยการตัดขาสองข้าง และฆ่าอย่างทารุณโดยไม่คำนึงถึงคำสั่งห้ามมิให้ทำร้ายอูฐตัวนั้น

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَكَانُواْ كَهَشِيمِ ٱلۡمُحۡتَظِرِ ٣١

31. แท้จริง เราได้ส่งเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียวลงบนพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นเช่นเศษไม้แห้ง[1]

وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ٣٢

32. และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นที่เข้าใจง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น[2]

كَذَّبَتۡ قَوۡمُ لُوطِۭ بِٱلنُّذُرِ ٣٣

33. หมู่ชนของลูฏได้ปฏิเสธต่อการตักเตือน

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ حَاصِبًا إِلَّآ ءَالَ لُوطٖۖ نَّجَّيۡنَٰهُم بِسَحَرٖ ٣٤

34. แท้จริง เราได้ส่งพายุหินจากท้องฟ้าลงบนพวกเขา นอกจากวงศ์วานของลูฏ เราได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นในยามรุ่งสาง

نِّعۡمَةٗ مِّنۡ عِندِنَاۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي مَن شَكَرَ ٣٥

35. เป็นความโปรดปรานจากเรา เช่นนั้นแหละเราตอบแทนผู้กตัญญู[3]

---

[1] ดังนั้นการลงโทษของเราแก่พวกเขาหลังจากการฆ่าอูฐเป็นอย่างไร คือเป็นการลงโทษอย่างเจ็บปวดและการตักเตือนของเราเป็นอย่างไรบ้าง คือเป็นจริง และแน่นอนความหายนะย่อมประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ เราได้ให้ญิบรีล อะลัยฮิสสลาม ส่งเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว ร่างของพวกเขาก็แตกกระจุยเป็นเสี่ยงเหมือนเศษไม้แห้งเป็นอาหารสัตว์

[2] เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นที่ง่ายดายแก่การท่องจำและการเข้าใจ แต่มีผู้ใดบ้างที่จะยึดถือเป็นข้อตักเตือนและเป็นบทเรียน

[3] หมู่ชนของลูฏคือ ชาวเมืองซะดูม และอะมูเราะฮฺ ได้ปฏิเสธต่อการเรียกร้องเชิญชวน และการตักเตือนของนะบีลูฏ ซึ่งเป็นบุตรของน้องชายนะบีอิบรอฮีม มีชื่อว่า ฮารอน หลังจากที่พวกเขาปฏิเสธต่อการตักเตือน พร้อมกับยืนกรานต่อการปฏิเสธศรัทธา และกระทำการลามก เราได้ส่งลมพายุหอบก้อนหินจากท้องฟ้าลงบนพวกเขา อิบนุกะซีรกล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงบัญชาให้ญิบรีลยกเมืองของพวกเขาขึ้นไปบนท้องฟ้าแล้วพลิกคว่ำลงมา และส่งก้อนหินหล่นมาทับพวกเขา เว้นแต่วงศ์วารของนะบีลูฏ และผู้ที่ศรัทธาต่อเขา เราได้ให้พวกเขารอดพ้นจากการลงโทษในยามรุ่งสาง ทั้งนี้เป็นความโปรดปรานและเมตตาจากเราแก่พวกเขาและนั่นคือการตอบแทนของเราแก่ผู้ที่กตัญญูต่อความโปรดปรานของเราด้วยการศรัทธาและการเชื่อฟังปฏิบัติตาม

36. และโดยแน่นอน เขา (ลูฏ) ได้ตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของเรา แต่พวกเขาได้โต้แย้งข้อตักเตือน (ของเรา)

وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

37. และโดยแน่นอน พวกเขาได้ขอร้อง (แกมบังคับ) เขาให้ส่งมอบแขกของเขา (แก่พวกเขา) ดังนั้นเราจึงทำให้นัยน์ตาของพวกเขาบอดลง ฉะนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเรา

وَلَقَدْ رَٰوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِۦ فَطَمَسْنَآ أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا۟ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾

38. และโดยแน่นอน การลงโทษอันต่อเนื่องก็ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาในเวลาเช้า

وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾

39. ฉะนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของเราและการตักเตือนของเรา[1]

فَذُوقُوا۟ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾

40. และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นที่เข้าใจง่าย แก่การรำลึก และมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น[2]

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾

41. และโดยแน่นอน ได้มีการตักเตือนมายังวงศ์วานของฟริเอานฺ

وَلَقَدْ جَآءَ ءَالَ فِرْعَوْنَ ٱلنُّذُرُ ﴿٤١﴾

---

[1] นะบีลูฏได้กล่าวตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของเรา แต่พวกเขาได้ปฏิเสธข้อตักเตือนและสัญญาร้ายของเรา คือพวกเขาได้ขอร้องต่อลูฏให้ส่งมอบแขกของเขา คือมะลาอิกะฮฺ ที่จำแลงรูปเป็นเด็กหนุ่มที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงาม เพื่อเอาไปทำการลามก ญิบรีลได้ใช้ปีกของเขาตีไปที่ใบหน้าของพวกเขาทำให้นัยน์ตาของพวกเขาบอด ดังนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของเรา และการตักเตือนที่ลูฏได้กล่าวตักเตือนพวกเจ้าเถิด การลงโทษอย่างต่อเนื่องของเราในโลกดุนยาจะมีไปจนกระทั่งโลกอาคิเราะฮฺ ดังนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษและการตักเตือนของเราเถิด

[2] เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นที่ง่ายดายแก่การท่องจำและการเข้าใจ แต่มีผู้ใดบ้างที่จะยึดถือเป็นข้อตักเตือนและเป็นบทเรียน นักตัฟซีรกล่าวว่า เคล็ดลับในการกล่าวอายะฮฺนี้ซ้ำหลังจากทุก ๆ เรื่องก็เพื่อเป็นการเตือนให้รำลึกถึงข่าวคราวในอดีตและเพื่อเป็นบทเรียนในการใคร่ครวญ อีกทั้งเป็นการบ่งชี้ว่าการปฏิเสธต่อทุก ๆ รอซูลนั้นย่อมจะได้รับการลงโทษอย่างแน่นอน

كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَـٰهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾

42. พวกเขาได้ปฏิเสธสัญญาณต่างๆ ของเราทั้งหมด ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษพวกเขา ซึ่งการลงโทษแห่งผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอานุภาพ[1]

أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُو۟لَـٰٓئِكُمْ أَمْ لَكُم بَرَآءَةٌ فِى ٱلزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

43. พวกปฏิเสธศรัทธาของพวกเจ้าจะดียิ่งกว่าพวกเหล่านั้นกระนั้นหรือ หรือว่ามีการยกเว้นโทษสำหรับพวกเจ้าระบุไว้ในคัมภีร์

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿٤٤﴾

44. หรือพวกเขากล่าวว่า พวกเราทั้งหมดนั้นเป็นผู้ชนะ[2]

سَيُهْزَمُ ٱلْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ ٱلدُّبُرَ ﴿٤٥﴾

45. พลพรรคพวกนี้จะพ่ายแพ้ และพวกเขาจะผินหลังวิ่งหนี[3]

بَلِ ٱلسَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَٱلسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾

46. แต่ว่ายามอวสาน (วันกิยามะฮฺ) นั้น เป็นกำหนดเวลา (การลงโทษ) ของพวกเขา และยามอวสานนั้นทุกข์ทรมานยิ่ง และขมขื่นยิ่ง

إِنَّ ٱلْمُجْرِمِينَ فِى ضَلَـٰلٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾

47. แท้จริงบรรดาผู้มีความผิดนั้น อยู่ในการหลงทาง และการเผาไหม้

---

[1] ได้มีการตักเตือนหลายครั้งมายังฟิรเอาน์ และพรรคพวกของเขา แต่พวกเขาก็ไม่เชื่อหลาบและยึดถือเป็นบทเรียน พวกเขาได้ปฏิเสธสิ่งปาฏิหาริย์ทั้งเก้าของเราที่เราได้ให้แก่มูซา "ปาฏิหาริย์ทั้งเก้า คือ ไม้เท้า มือ น้ำท่วม ตั๊กแตน เหา กบ เรือด การแยกออกของทะเล และความแห้งแล้ง ดังนั้นเราจึงลงโทษพวกเขาด้วยการให้จมน้ำตายในทะเลแดง ซึ่งเป็นการลงโทษของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจเหนือสูงสุด ผู้ทรงอานุภาพในการทำลายล้างพวกเขาจนหมดสิ้น

[2] โอ้ชาวอาหรับทั้งหลายเอ๋ย ผู้ปฏิเสธศรัทธาพวกเจ้าจะดียิ่งกว่าพวกกุฟฟารที่การลงโทษของเราประสบแก่พวกเขากระนั้นหรือ เช่น กลุ่มชนของนูหฺ อ๊าด ซะมูด กลุ่มชนของลูฏและฟิรเอาน์ จนกระทั่งข้าจะไม่ลงโทษพวกเจ้า หรือว่าพวกเจ้าได้รับการยกเว้นจากการลงโทษ ซึ่งมีระบุไว้ในคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาให้แก่บรรดารอซูล หรือว่าพวกเขาจะกล่าวว่า พวกเรานั้นเป็นกลุ่มชนใหญ่มีจำนวนมาก ย่อมจะได้รับชัยชนะเหนือมุฮัมมัด โดยมั่นใจต่อจำนวนและความเข้มแข็ง

[3] คือพลพรรคของพวกมุชริกีนจะพ่ายแพ้และผินหลังวิ่งหนี อิบนุลเญาซีย์กล่าวว่า นี่คือสิ่งที่อัลลอฮฺตะอาลา ทรงแจ้งแก่นะบีของพระองค์ในสิ่งเร้นลับ ดังนั้นความพ่ายแพ้จึงเกิดขึ้นแล้ว แต่วันกิยามะฮฺนั้นเป็นกำหนดเวลาแห่งการลงโทษของพวกเขาที่ทุกข์ทรมานยิ่ง และขมขื่นยิ่งกว่าการถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลยในสังครามบัดรฺ และอื่นๆ

48. วันที่พวกเขาจะถูกลากบนใบหน้าของพวกเขาลงสู่ไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษที่มีการเผาไหม้[1]

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي ٱلنَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا۟ مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾

49. แท้จริงทุกๆ สิ่งนั้นเราสร้างมันตามสัดส่วน

إِنَّا كُلَّ شَىْءٍ خَلَقْنَٰهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

50. และกิจการของเรา (ในการสร้าง) นั้นเพียง (บัญชา) ครั้งเดียว คล้ายกับชั่วพริบตาเดียว[2]

وَمَآ أَمْرُنَآ إِلَّا وَٰحِدَةٌ كَلَمْحٍۭ بِٱلْبَصَرِ ﴿٥٠﴾

51. และโดยแน่นอน เราได้ทำลายกลุ่มชนเช่นพวกเจ้าแล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَآ أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٥١﴾

52. และทุกๆ สิ่งที่พวกเขากระทำมันมีอยู่ในบันทึก

وَكُلُّ شَىْءٍ فَعَلُوهُ فِى ٱلزُّبُرِ ﴿٥٢﴾

53. และทุกๆ สิ่งทั้งเล็กและใหญ่ก็ได้ถูกบันทึกไว้แล้ว[3]

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾

54. แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นอยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย และแม่น้ำหลายสาย

إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّٰتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾

55. ในสถานที่อันทรงเกียรติ ณ ที่พระเจ้าผู้ทรงอานุภาพ[4]

فِى مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍۢ ﴿٥٥﴾

---

[1] แท้จริงบรรดาผู้กระทำผิดนั้นจะมีสภาพเป็นผู้งงงวย เงอะงะในโลกดุนยาและจะได้รับการเผาไหม้อยู่ในนรกในโลกอาคิเราะฮฺ ในวันนั้นพวกเขาจะถูกลากลงนรกบนใบหน้าของพวกเขาเป็นการลงโทษและเป็นการลบหลู่ให้ได้รับความอับอาย ดังนั้นพวกปฏิเสธทั้งหลาย พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษในนรกเถิด

[2] คือแท้จริงเราได้สร้างทุกๆ สิ่งมาตามที่ได้ถูกกำหนดไว้และถูกบันทึกไว้ในลูหฺมะฮฺฟูซ ในการสร้างของเรานั้นเราเพียงประกาศิตครั้งเดียว คือคล้ายกับชั่วพริบตาเดียว เพียงกล่าวว่าจงเป็นขึ้น แล้วมันก็จะเป็นขึ้นมา

[3] โดยแน่นอนเราได้ทำลายล้างกลุ่มชนในประชาชาติก่อนๆ ที่มีส่วนคล้ายคลึงกับพวกเจ้าในการปฏิเสธศรัทธาและอยู่ในการหลงผิด แล้วมีผู้ใดบ้างได้รำลึกและใคร่ครวญ ทุกๆ สิ่งที่มหาชนของประชาชาติต่างๆ ปฏิบัติไปทั้งความดีและความชั่ว ทั้งที่เป็นการกระทำที่เล็กและใหญ่นั้นได้ถูกบันทึกไว้แล้ว

[4] บรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขานั้น จะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์มีลำน้ำหลายสาย คือลำน้ำสำหรับน้ำดื่ม สำหรับเหล้า สำหรับน้ำผึ้ง และสำหรับนม ซึ่งเป็นสถานที่อันทรงเกียรติ ณ ที่พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงอานุภาพในอำนาจของพระองค์

(55) ซูเราะฮฺ อัรรอหฺมาน

เป็นบัญญัติมักกียะฮฺ มี 78 อายะฮฺ

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮฺ อัรรอหฺมาน

ซูเราะฮฺ อัรรอหฺมาน เป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ ที่เยียวยาหลักการศรัทธาอิสลาม ซูเราะฮฺนี้เปรียบเสมือนเจ้าสาวระหว่างบรรดาซูเราะฮฺอื่นๆ ด้วยเหตุนี้จึงมีฮะดีษกล่าวไว้ว่า "ทุกๆ สิ่งนั้นย่อมมีเจ้าสาว และเจ้าสาวของอัลกุรอานนี้ ก็คือ ซูเราะฮฺ อัรรอหฺมาน" (รายงานโดยอัลบัยหะกีย์ในหนังสือชุอะบุลอีมาน เป็นหะดีษมุงกัร ดูอัฏฏออีฟะฮฺ ของอัลบานีย์หมายเลข 1350)

ซูเราะฮฺเริ่มด้วยการสาธยายบุญคุณอันหลากหลายที่ตระการตาของอัลลอฮฺ และความโปรดปรานอันชัดแจ้งอย่างมากมายของพระองค์ที่มีต่อปวงบ่าวอย่างเหลือคณานับ โดยเฉพาะในเบื้องต้นของความโปรดปรานนั้น ก็คือการสอนอัลกุรอาน โดยถือว่าเป็นความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่แก่มนุษย์ การสร้างมนุษย์ก็ได้กล่าวไว้ รวมทั้งการสอนเขาให้อ่านออกเสียง "พระผู้ทรงกรุณาปรานี พระองค์ทรงสอนอัลกุรอาน ทรงสร้างมนุษย์ ทรงสอนเขาให้อ่านออกเสียง"

หลังจากนั้นซูเราะฮฺนี้ได้เปิดโฉมหน้าแห่งจักรวาล กล่าวถึงบุญคุณอันสำคัญของอัลลอฮฺ และร่องรอยอันยิ่งใหญ่เหลือคณานับเช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ต้นไม้ ท้องฟ้าอันสูงส่งปราศจากเสาค้ำจุน และสิ่งที่มีอยู่ในสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ที่แสดงให้เป็นที่ประจักษ์ถึงอานุภาพอันน่าทึ่ง และการประดิษฐ์ที่น่าประหลาด แผ่นดินซึ่งใช้เป็นที่หว่านพืชพรรณธัญญาหารนานาชนิด ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพของมนุษย์ "ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์โคจรตามวิถีที่แน่นอน และดวงดาวและต้นไม้จะกราบสุญด"

ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงหลักฐานแห่งอานุภาพอันน่าทึ่งในการโคจรของจักรราศี การแหวกว่ายของนาวาในท้องมหาสมุทรท่ามกลางคลื่นลมเสมือนขุนเขามหึมาที่

ตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางทะเลทราย “และเป็นของพระองค์คือเรือขนาดใหญ่ลอยเด่นอยู่ในทะเลคล้ายกับภูเขา (บนบก)”

หลังจากได้สาธยายในเรื่องเกี่ยวกับจักรวาลแล้ว ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงสภาพของสิ่งที่มีอยู่ในจักรวาลนี้ว่าจะต้องสูญสลายอย่างแน่นอน จะไม่มีสิ่งใดคงเหลืออยู่ในพิภพนี้ นอกจากพระผู้ทรงดำรงชีวิตอยู่ตลอดกาล พระผู้ทรงเอกะเท่านั้นที่จะยังคงเหลืออยู่ “ทุกๆ สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินย่อมแตกดับ และพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปรานเท่านั้นจะยังคงเหลืออยู่”

ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงความน่ากลัวของวันกิยามะฮฺ กล่าวถึงสภาพของผู้ทุกข์ยากทั้งหลาย บรรดาอาชญากร และสิ่งที่พวกเขาจะได้ประสบเช่น ความหวาดกลัว ความรุนแรง ในวันแห่งความคร่ำเคร่ง “บรรดาผู้ที่มีความผิดจะเป็นที่รู้จักกันได้ที่เครื่องหมายของพวกเขา และจะถูกจับตรงผมที่ปรกหน้าผาก คือขมับและเท้า (แล้วลากลงนรก)

หลังจากที่ได้กล่าวถึงภาพลักษณ์ของการลงโทษแก่บรรดาอาชญากรแล้ว ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงภาพลักษณ์แห่งความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ยำเกรงอย่างละเอียดพอสมควร โดยกล่าวถึงว่า พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ หญิงสาวพรหมจรรย์ที่มีนัยน์ตาสวยและโต “และสำหรับผู้ที่ยำเกรง การยืนต่อหน้าพระพักตร์แห่งพระเจ้าของเขา (เขาจะได้) สวนสวรรค์สองแห่ง”

ซูเราะฮฺจบลงด้วยการเทอดพระเกียรติแด่อัลลอฮฺ ญัลละวะอะลา และถวายการสรรเสริญต่อพระองค์ ในการที่พระองค์ทรงโปรดปรานต่อปวงบ่าวของพระองค์ด้วยบุญคุณอันล้นเหลือ และนั่นเป็นการจบที่เหมาะสมยิ่งสำหรับซูเราะฮฺ อัรรอหฺมาน “พระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ผู้ทรงโปรดปรานทรงจำเริญยิ่ง” เช่นนี้แหละการเริ่มต้นกับการจบของซูเราะฮฺช่างสอดคล้องกันในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง

“ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ”

อายะฮฺนี้ถูกนำมากล่าวไว้ในซูเราะฮฺ อัรรอหฺมานถึง 31 ครั้ง โดยกล่าวไว้ 8 ครั้ง หลังจากอายาตที่เกี่ยวกับความมหัศจรรย์ในการสร้าง ความสวยงามในการประดิษฐ์สิ่งที่ถูกสร้างมา การสร้างในครั้งแรก และการสร้างในครั้งที่สองในวันกิยามะฮฺ คือ 7 ครั้งหลังจากอายาตที่กล่าวถึงไฟนรก และความรุนแรงของมัน อีก 8 ครั้ง กล่าวหลังจากอายาตที่เกี่ยวกับสวนสวรรค์ทั้งสองแห่ง และชาวสวรรค์ที่เป็น

กลุ่มแนวหน้า และอีก 8 ครั้งกล่าวหลังจากอายาตที่กล่าวถึงสวนสวรรค์ชั้นรองลงมาทั้งสองแห่งของชาวกลุ่มทางขวา บทสนทนาในทุกอายะฮฺเป็นการสนทนากับมนุษย์และญิน จุดมุ่งหมายในการนี้เป็นการประณามอย่างหนักในความอกตัญญูของพวกกุฟฟาร เพราะว่าผู้ที่มีบุญคุณอันมากมายเช่นนี้ สวมควรยิ่งที่จะต้องขอบคุณและศรัทธา มิใช่ด้วยการปฏิเสธศรัทธาและการเนรคุณ ประโยชน์ในการกล่าวซ้ำของอายะฮฺนี้ก็คือ เมื่อได้ยินการกล่าวถึงบุญคุณแต่ละชนิดก็จะเตรียมจิตใจเพื่อใคร่ครวญให้มีการตื่นตัวตื่นใจ และเพื่อมิให้ความหลงลืมเข้ามาครอบงำ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงแจกแจงบุญคุณ และความโปรดปรานของพระองค์ในซูเราะฮฺนี้ เพื่อเป็นการกล่าวเตือนบ่าวของพระองค์ เป็นการเตือนสำหรับบรรดาผู้ทรยศ ผู้เนรคุณที่กระทำผิด เป็นการแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้จงรักภักดีผู้ยำเกรง โดยให้อายะฮฺนี้ติดตามมาหลังจากได้กล่าวถึงเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนให้ตระหนักถึงความโปรดปรานและเป็นการเตือนสำทับให้ตระหนักถึงการลงโทษ เสมือนกับที่ท่านจะกล่าวแก่ผู้ที่ท่านให้ความช่วยเหลือและทำความดีแก่เขาอยู่เสมอแล้วเขาก็เนรคุณกับท่านว่า “ท่านมิได้เคยเป็นคนยากจนมาก่อน แล้วฉันได้ช่วยให้ท่านมีฐานะดีขึ้นดอกหรือ ท่านจะปฏิเสธข้อเท็จจริงอันนี้หรือ” การกล่าวซ้ำๆ เช่นนี้เป็นการดี เพราะเป็นการเตือนมิให้หลงลืมและเป็นการย้ำถึงข้อเท็จจริง เสมือนกับอัลลอฮฺจะตรัสว่า ความโปรดปรานและบุญคุณของอัลลอฮฺ ตะอาลา ซึ่งพระองค์ทรงแจกแจงให้พวกเจ้านี้ ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าจากบุญคุณทั้งหลายที่พวกเจ้าปฏิเสธและเนรคุณต่อบุญคุณเหล่านั้น โอ้มนุษย์และญินเอ๋ย!

การที่ได้นำอายะฮฺนี้มากล่าวชี้แจงไว้ในบทสรุปนี้ก็เพื่อจะไม่ได้กล่าวเป็นการซ้ำเมื่อได้อธิบายความหมายของอายะฮฺนี้

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

1. พระผู้ทรงกรุณาปรานี[1]	الرَّحْمَٰنُ ﴿١﴾
2. พระองค์ทรงสอนอัลกุรอาน[2]	عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾
3. พระองค์ทรงสร้างมนุษย์[3]	خَلَقَ الْإِنسَانَ ﴿٣﴾
4. พระองค์ทรงสอนเขาให้เปล่งเสียงพูด[4]	عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾
5. ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์โคจรตามวิถีที่แน่นอน[5]	الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾
6. และผักหญ้า และต้นไม้จะกราบสุญูด[6]	وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾

---

[1] อัรรอหฺมานเป็นพระนามหนึ่งในบรรดาพระนามของอัลลอฮฺ ตะอาลา

[2] ทรงสอนอัลกุรอานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เพื่อเป็นการง่ายแก่การเข้าใจ และท่องจำ มุกอติ้ลกล่าวว่า เมื่อพระองค์ทรงประทานอายะฮฺที่ว่า "พวกเจ้าจงสุญูดแด่พระผู้ทรงกรุณาปรานี (อัรรอหฺมาน) พวกกุฟฟารมักกะฮฺกล่าวว่า เราไม่รู้จัก อัรรอหฺมาน พระองค์จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า "อัรรอหฺมาน" ที่พวกเขาปฏิเสธนั้น คือ พระผู้ทรงสอนอัลกุรอาน

[3] ทรงสร้างมนุษย์อย่างสมบูรณ์แบบคือให้เป็นผู้ได้ยิน มองเห็น และพูดได้

[4] คือทรงดลบันดาลให้เขาพูดได้เพื่อที่จะได้ชี้แจงถึงความมุ่งหมาย และความต้องการของเขา

[5] คือโคจรไปตามวิถีของมันที่แน่นอนเพื่อประโยชน์ของปวงบ่าว เช่น การรู้จักเวลาทำอิบาดะฮฺ และ ฯลฯ ซึ่งนับได้ว่าเป็นปรากฏการณ์แห่งความเมตตา

[6] อิบนุ อับบาส และอิบนุญะรีร กล่าวว่า คำว่า "อันนัจมฺ" นั้นคือไม้ลำต้นอ่อน เช่น ผักหญ้าซึ่งเป็นอาหารของปศุสัตว์ มุญาฮิด และอิบนุกะซีร กล่าวว่า อันนัจมฺ หมายถึงดวงดาวในท้องฟ้า ความหมายก็คือ ต้นไม้และผักหญ้าหรือดวงดาว จะยอมจำนนแด่อัลลอฮฺตามที่พระองค์ทรงประสงค์อย่างศิโรราบ มันทั้งสองจะไม่ฝ่าฝืนเสมือนกับมนุษย์และญินได้ฝ่าฝืน

7. และชั้นฟ้านั้นพระองค์ทรงยกมันไว้สูง และทรงวางความสมดุลไว้[1]	وَٱلسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ ٱلْمِيزَانَ ﴿٧﴾
8. เพื่อพวกเจ้าจะได้ไม่ฝ่าฝืนในเรื่องการชั่งตวงวัด	أَلَّا تَطْغَوْا۟ فِى ٱلْمِيزَانِ ﴿٨﴾
9. และจงธำรงไว้ซึ่งการชั่งด้วยความเที่ยงธรรม และอย่าให้ขาดหรือหย่อนตาชั่ง[2]	وَأَقِيمُوا۟ ٱلْوَزْنَ بِٱلْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا۟ ٱلْمِيزَانَ ﴿٩﴾
10. และแผ่นดินนั้น พระองค์ทรงจัดเตรียมมันไว้ เพื่อสรรพสิ่งที่สร้างขึ้น[3]	وَٱلْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾
11. ในแผ่นดินนั้นมีผลไม้ และต้นอินทผลัมที่มีผลซ้อนกันหลายชั้น[4]	فِيهَا فَٰكِهَةٌ وَٱلنَّخْلُ ذَاتُ ٱلْأَكْمَامِ ﴿١١﴾
12. และเมล็ดที่มีเปลือกและรำ[5] และมีกลิ่นหอม[6]	وَٱلْحَبُّ ذُو ٱلْعَصْفِ وَٱلرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾

---

[1] พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้า ทรงยกมันไว้ให้สูง โดยที่มิให้ติดหรือมีความใกล้ชิดกับแผ่นดิน ทั้งนี้เป็นความโปรดปรานจากพระองค์แก่มวลมนุษย์ ญิน และสัตว์

[2] และใครเล่าอื่นจากอัลลอฮฺ จะรักษาความสมดุลแห่งความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมไว้ได้ และทรงใช้ให้เจ้าของสิทธิเอาสิทธิของตนไว้ โดยให้ยึดถือการปฏิบัติต่อกันบนมูลฐานแห่งความเสมอภาคเท่าเทียมกัน อย่าให้ความโลภและการล่วงเกินสิทธิเข้ามาครอบงำในการซื้อขาย และอย่าให้การชั่งตวงวัดหย่อน หรือขาดจำนวนของมัน

[3] คือพระองค์ทรงให้มันยึดมั่น และราบเรียบเพื่อเป็นประโยชน์แก่ทุกสิ่งที่มีชีวิต

[4] มีผลไม้ชนิด ขนาด รูปร่าง สีสัน รสชาติและกลิ่นที่แตกต่างกัน ที่กล่าวถึงต้นอินทผลัมโดยเฉพาะเพราะความสำคัญและการมีประโยชน์ของมัน เมื่อเวลายังดิบและสุกงอมแล้ว

[5] คือพืชพันธุ์ที่มีเมล็ดทุกชนิดใช้เป็นอาหารของมนุษย์และสัตว์

[6] พืชพันธุ์ที่มีกลิ่นหอมทุกชนิดเช่น ดอกกุหลาบ ดอกมะลิ ฯลฯ

13. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ[1]

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

14. พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากดินเหนียวมีเสียงเช่นเครื่องปั้นดินเผา[2]

خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ مِن صَلْصَٰلٍ كَٱلْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

15. และพระองค์ทรงสร้างญินจากเปลวไฟ[3]

وَخَلَقَ ٱلْجَآنَّ مِن مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ ﴿١٥﴾

16. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

17. พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกทั้งสองและพระเจ้าแห่งทิศตะวันตกทั้งสอง[4]

رَبُّ ٱلْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ ٱلْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾

18. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

19. พระองค์ทรงทำให้น่านน้ำทั้งสอง (ทะเลและแม่น้ำ) ไหลมาบรรจบกัน

مَرَجَ ٱلْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾

---

[1] หลังจากที่พระองค์ทรงกล่าวถึงความโปรดปรานต่าง ๆ แล้ว พระองค์ทรงกล่าวแก่มนุษย์และญินด้วยอายะฮฺนี้ว่า โอ้เหล่ามนุษย์และญินเอ๋ย ด้วยบุญคุณและความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อพวกเจ้านั้นมากมายเหลือคณานับมิใช่หรือ? มีรายงานจากอิบนุอุมัรกล่าวว่า เมื่อท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้อ่านซูเราะฮฺอัรรอหฺมานแก่บรรดาสาวกของท่าน พวกเขาก็หยุดนิ่ง ท่านนะบีจึงกล่าวว่า ทำไมฉันจึงได้ยินพวกญินตอบรับอย่างดีแต่พระเจ้าของพวกเขามากกว่าพวกท่าน ไม่มีครั้งใดที่ฉันอ่านคำตรัสของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่ว่า (فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) เว้นแต่พวกเขาจะกล่าวว่า (لا بشيء من آلائك ربنا نكذب فلك الحمد) ความว่า "ไม่มีสิ่งใดจากความโปรดปรานของพระองค์ท่าน โอ้พระเจ้าของพวกเราที่เราจะปฏิเสธ สำหรับพระองค์ท่านเท่านั้นการสรรเสริญ"

[2] คือพระองค์ทรงสร้างบิดาของพวกเจ้า คือ อาดัมจากดินเหนียวแห้งเมื่อเคาะจะมีเสียงเช่นเดียวกับดินที่ใช้ทำเครื่องปั้นดินเผา

[3] และทรงสร้างญินจากเปลวไฟที่ไม่มีควัน

[4] คือพระเจ้าแห่งทิศตะวันออก และทิศตะวันตกของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์

20. ระหว่างมันทั้งสองมีที่กั้นกีดขวาง มันจะไม่ล้ำเขตต่อกัน[1]

21. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

22. มีไข่มุกและหินปะการังออกมาจากมันทั้งสอง[2]

23. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

24. และเป็นของพระองค์คือ เรือขนาดใหญ่ลอยเด่นอยู่ในทะเลคล้ายกับภูเขา (บนบก)[3]

25. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

26. ทุกๆ สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินย่อมแตกดับ[4]

27. และพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปรานเท่านั้นที่จะยังคงเหลืออยู่[5]

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾

---

[1] น่านน้ำทั้งสองหมายถึงทะเลที่มีน้ำเค็ม และแม่น้ำที่มีน้ำจืดไหลมาบรรจบกันนั้นคล้ายกับมีที่กั้นขวางไว้ น้ำเค็มและน้ำจืดจะไม่ล่วงล้ำเขตซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮฺนั่นเอง

[2] คือจากน่านน้ำทั้งสองนั้น จะมีขุมทรัพย์ที่มีค่า เช่น ไข่มุก เพชรพลอย หินปะการัง ทับทิม ฯลฯ เพื่อให้มนุษย์เก็บเอาเป็นเครื่องประดับอันมีค่า สิ่งต่างๆ เหล่านี้พระองค์ทรงสร้างขึ้นมาเพื่อใคร แน่นอนที่สุดมันเป็นผลประโยชน์ของมนุษย์ทั้งสิ้น และนั่นคือความโปรดปรานและความเมตตาของพระองค์มิใช่หรือ แต่ทำไมเล่ามนุษย์และญินจึงปฏิเสธบุญคุณของพระองค์

[3] ในท้องทะเลนั้นจะมีเรือเดินทะเลขนาดใหญ่คล้ายภูเขาลอยอยู่ท่ามกลางทะเล เรือเดินทะเลขนาดใหญ่นี้จะบรรทุกปัจจัยยังชีพต่างๆ และสินค้าจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง

[4] ทุกๆ สิ่งที่อยู่บนหน้าแผ่นดินนี้ เช่น มนุษย์ ญิน สัตว์ และสิ่งที่มีชีวิต จะต้องแตกดับและสูญสลายอย่างแน่นอน

[5] พระพักตร์ของอัลลอฮฺ เป็นคุณลักษณะที่มุอฺมินทุกคนต้องศรัทธาตามความเป็นจริงที่เหมาะสมกับพระองค์ ไม่อนุญาตให้นำไปเปรียบเทียบหรือตีความเป็นอย่างอื่น ตามแนวทางของสลัฟ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾

28. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

يَسْـَٔلُهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِى شَأْنٍ ﴿٢٩﴾

29. ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะขอต่อพระองค์ทุกๆ ขณะ[1] พระองค์ทรงมีภารกิจ[2]

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾

30. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ ٱلثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾

31. อีกไม่ช้าเราจะจัดการกับพวกเจ้า (ในกิจการต่างๆ) โอ้มนุษย์และญินเอ๋ย[3]

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾

32. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

يَٰمَعْشَرَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ إِنِ ٱسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا۟ مِنْ أَقْطَارِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ فَٱنفُذُوا۟ ۚ لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَٰنٍ ﴿٣٣﴾

33. โอ้ชุมนุมแห่งญินและมนุษย์ทั้งหลายเอ๋ย หากพวกเจ้ามีความสามารถที่จะผ่านไปให้พ้นขอบฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ได้ ก็จงผ่านไปให้พ้นเถิด[4] แต่ว่าพวกเจ้าไม่สามารถที่จะผ่านไปให้พ้นได้เว้นแต่ด้วยพลัง[5] (พระบัญชาและ

---

[1] ทุกๆ สิ่งที่มีชีวิตในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินมีความต้องการจากพระองค์ เพื่อขอความช่วยเหลือและขอปัจจัยยังชีพ ด้วยการเปล่งวาจาออกมา หรือด้วยสภาพที่เป็นอยู่

[2] ทุกเวลา และทุกขณะพระองค์ทรงมีภารกิจ เช่น ทรงอภัยโทษให้แก่ผู้กระทำผิด ทรงปลดเปลื้องผู้ได้รับความทุกข์ยาก ทรงให้เกียรติแก่หมู่ชนหนึ่ง และทรงให้ความต่ำต้อยแก่อีกหมู่ชนหนึ่ง นักตัฟซีรกล่าวว่าเป็นภารกิจที่ทรงเปิดเผยให้เห็นมิใช่ทรงเริ่มขึ้นใหม่ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างได้ถูกบันทึกไว้แล้วจนกระทั่งวันกิยามะฮฺ

[3] คือเราจะสอบสวนพวกเจ้าตามผลงานของพวกเจ้า โอ้มนุษย์และญินเอ๋ย อิบนุอับบาส กล่าวว่า นี่คือสัญญาจากอัลลอฮฺ ตะอาลา แก่ปวงบ่าว มิได้หมายความว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา มีงานที่จะจัดการให้เสร็จสิ้นไป

[4] คือหากพวกเจ้ามีกำลังที่จะออกไปจากขอบชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเพื่อหนีไปจากอัลลอฮฺ หนีไปจากกฎสภาวะของพระองค์ ก็จงออกไปให้ได้ซิ จงช่วยตัวของพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษพระองค์

[5] คือพวกเจ้าไม่สามารถที่จะออกไปได้ เว้นแต่ด้วยหลัง หรืออำนาจพิเศษ และพวกเจ้าก็ไม่สามารถจะกระทำเช่นนั้นได้ อิบนุกะซีรกล่าวว่า ความหมายของอายะฮฺก็คือ พวกเจ้าไม่สามารถหนีไปจากบัญชาของอัลลอฮฺ และกฎสภาวะของพระองค์ได้

พระประสงค์ของอัลลอฮฺ)

34. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾

35. เปลวไฟ[1] และทองเหลือง[2] จะถูกส่งมายังเจ้าทั้งสอง แล้วเจ้าทั้งสองก็ไม่อาจจะป้องกันตนเองได้[3]

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾

36. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾

37. ครั้นเมื่อชั้นฟ้าแตกกระจายออก มันจะกลายเป็นสีแดงคล้ายขี้ผึ้ง[4]

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

38. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾

39. แล้วในวันนั้น มนุษย์และญินจะไม่ถูกถามถึงความผิดของเขา

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ عَن ذَنۢبِهِۦٓ إِنسٌ وَلَا جَآنٌّ ﴿٣٩﴾

40. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

---

[1] เปลวไฟล้วนๆ ที่ไม่มีควันเลย

[2] ควันที่ไม่มีเปลวไฟ นี่คือทัศนะของอิบนุอับบาส ส่วนมุญาฮิดกล่าวว่า คือทองเหลืองที่ถูกหลอมไว้แล้วจะราดลงบนศีรษะของพวกเขาในวันกิยามะฮฺ

[3] คือไม่สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการป้องกันให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺได้ อิบนุกะซีรกล่าวว่า ความหมายของอายะฮฺก็คือ หากพวกเจ้าหนีออกไปในวันกิยามะฮฺ บรรดามะลาอิกะฮฺและยามเฝ้าประตูนรกก็จะผลักดันให้กลับมาด้วยการส่งเปลวไฟและทองเหลืองที่ถูกหลอมแล้วหรือควันที่ไม่มีเปลวไฟไปยังพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็จะไม่พบผู้ใดให้ความช่วยเหลือ หรือป้องกันได้

[4] ในวันกิยามะฮฺ เมื่อชั้นฟ้าแตกแยกออก เพื่อให้บรรดามะลาอิกะฮฺ ลงมาเพื่อห้อมล้อมมนุษย์ทุกๆ ด้าน ท้องฟ้าจะมีสีแดงคล้ายดอกกุหลาบ เพราะความร้อนของไฟ และหลอมละลายคล้ายขี้ผึ้ง

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

41. บรรดาผู้ที่มีความผิดจะเป็นที่รู้จักกันได้ที่เครื่องหมายของพวกเขา แล้วจะถูกจับตรงผมที่ปกหน้าผาก คือขมับและเท้า (แล้วลากลงนรก)[1]

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾

42. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾

43. นี่คือนรก ซึ่งบรรดาผู้ที่มีความผิดปฏิเสธไม่ยอมเชื่อ[2]

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ﴿٤٤﴾

44. พวกเขาจะเดินวกเวียนอยู่รอบๆ ระหว่างมันกับน้ำร้อนที่เดือด[3]

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾

45. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾

46. และสำหรับผู้ที่ยำเกรงต่อการยืนหน้าพระพักตร์แห่งพระเจ้าของเขา (เขาจะได้) สวนสวรรค์สองแห่ง[4]

---

[1] ในวันที่น่ากลัววันนั้น วันที่ท้องฟ้าแตกกระจาย ไม่มีผู้ใดในหมู่ผู้กระทำความผิดที่เป็นมนุษย์และญินจะถูกถามถึงความผิดของเขา เพราะผู้กระทำความผิดนั้นมีเครื่องหมายที่บ่งชี้ถึงความผิดของเขา เช่น หน้าดำคล้ำ และนัยน์ตาสีฟ้า นอกจากนี้ยังเป็นที่สังเกตได้อีก คือความเศร้าโศกเสียใจ ความกังวล ความหมดหวังได้เข้ามาครอบคลุมเขา หลังจากนั้นบรรดามะลาอิกะฮฺเข้าไปจับที่ขมับ และเท้าทั้งสองของเขาโดยรวบเข้ามาด้วยกันแล้วจับโยนลงนรก

[2] จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาเป็นเชิงตำหนิและประชดประชันว่า นี่คือไฟนรกที่พวกท่านได้รับการบอกเล่าแล้ว แต่พวกท่านปฏิเสธมัน เอ้า...พวกท่านจงลิ้มรสมันซิ มันได้มาปรากฏต่อหน้าพวกท่านแล้ว

[3] คือพวกเขาจะเดินวนเวียนไปมาระหว่างไฟนรกกับน้ำร้อนที่เดือดสุดขีด ทุกครั้งที่พวกเขากระหายน้ำก็จะถูกกรอกด้วยน้ำร้อนเดือดนั้น

[4] สำหรับผู้ที่เกรงกลัวต่อการยืนหน้าพระพักตร์ที่หน้าลาน เพื่อการตัดสินในวันกิยามะฮฺ แล้วเขาก็จงรักภักดีเชื่อฟังปฏิบัติตามข้อใช้และละเว้นไม่กระทำสิ่งที่เป็นข้อห้าม สำหรับเขาผู้นั้นจะได้รับการตอบแทนด้วยการครอบครองสวนสวรรค์ 2 แห่ง แห่งหนึ่งสำหรับตัวเขาเอง และอีกแห่งหนึ่งสำหรับภรรยา และคนรับใช้ของเขา

47. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٧﴾

48. (สวนสวรรค์สองแห่งนั้น) แผ่กิ่งก้านเขียวชอุ่ม และผลไม้หลากชนิด[1]

ذَوَاتَآ أَفْنَانٍ ﴿١٨﴾

49. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٩﴾

50. ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีตาน้ำสองแห่งไหลพรั่งพรู[2]

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾

51. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾

52. ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีผลไม้ทุกชนิดเป็นสองประเภท[3]

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَٰكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾

53. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾

54. พวกเขานอนเอกเขนกอยู่บนฟูกนอนซึ่งซับในของมันทำด้วยไหมพรมอย่างดี[4] ผลไม้

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ فُرُشٍۭ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى ٱلْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

---

[1] คือในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีต้นไม้ซึ่งแผ่กิ่งก้านออกไปอย่างเขียวชอุ่ม ทำให้เกิดร่มเงาและมีผลไม้ชนิดต่างๆ

[2] ในสวนสวรรค์แต่ละแห่งนั้นมีตาน้ำไหลพุ่งเป็นน้ำบริสุทธิ์จืดสนิท อิบนุกะซีรกล่าวว่า ตาน้ำนั้นจะไหลไปให้ชีวิตชีวาแก่ต้นไม้เพื่อให้เกิดผลไม้ชนิดต่างๆ อัลหะซันกล่าวว่า ตาน้ำทั้งสองนั้นเป็นน้ำบริสุทธิ์หนึ่งในสองแห่งนั้นมีชื่อว่า "อัตตัสนีม" อีกแห่งหนึ่งมีชื่อว่า "อัสซัลสะบีล"

[3] ผลไม้ทุกชนิดที่มีอยู่ในสวนสวรรค์นั้น จะแบ่งออกเป็นสองประเภท ทั้งนี้เพื่อให้ชาวสวรรค์ได้รับความสุขสำราญอย่างเต็มที่

[4] ชาวสวรรค์จะเอกเขนกอยู่บนฟูก ซึ่งส่วนในของมันทำด้วยไหมพรมอย่างหนาประดับด้วยทอง สภาพของหมอนอิงของส่วนในเป็นเช่นนี้แล้ว ส่วนนอกจะเป็นเช่นใด อิบนุมัสอูดกล่าวว่า นี่ซับใน ดังนั้นหากพวกท่านได้เห็นส่วนนอกจะเป็นอย่างไร อิบนุอับบาสกล่าวว่า เมื่อได้ถูกถามถึงอายะฮฺนี้ ท่านจะกล่าวว่า นั่นคือสิ่งที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ أُخْفِىَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ) "ดังนั้น จึงไม่มีชีวิตใดล่วงรู้สิ่งที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา ซึ่งจะเป็นที่ชื่นชมแก่สายตา"

ของสวนทั้งสองแห่งนั้นอยู่ใกล้แค่มือเอื้อม[1]

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾

55. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فِيهِنَّ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٥٦﴾

56. ในสวนสวรรค์เหล่านั้นมีหญิงสาวพรหมจารี ผู้ลดสายตาลง (เฉพาะสามีของนางเท่านั้น)[2] ซึ่งไม่มีมนุษย์และไม่มีญินแตะต้องพวกนางมาก่อนเลย[3]

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾

57. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

كَأَنَّهُنَّ ٱلْيَاقُوتُ وَٱلْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾

58. คล้ายกับว่าพวกนางเป็นทับทิม และปะการัง[4]

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

59. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

هَلْ جَزَآءُ ٱلْإِحْسَٰنِ إِلَّا ٱلْإِحْسَٰنُ ﴿٦٠﴾

60. จะมีการตอบแทนความดีอันใดเล่า นอกจากความดี[5]

---

[1] คือผลไม้ที่อยู่ในสวนสวรรค์นั้นอยู่ใกล้กับตาเขา แม้กระทั่งผู้ที่นั่งอยู่ หรือยืนอยู่ หรือนอนอยู่ จะเอื้อมมือไปหยิบตามความต้องการ อิบนุบาสกล่าวว่า ต้นไม้อยู่ใกล้จนกระทั่งคนรักของอัลลอฮฺ จะเอื้อมมือไปเด็ดได้ตามใจชอบในสภาพยืน นอน นั่ง

[2] คือหญิงสาวพรหมจารีเหล่านั้นจะลดสายตาของนางลงเฉพาะแต่สามีของนางเท่านั้น นางจะกล่าวแก่สามีของนางว่า ด้วยเกียรติ และความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของฉัน ในสวนสวรรค์นี้ฉันไม่เห็นผู้ใดดียิ่งไปกว่าท่าน อัลฮัมดุลิลลาฮฺ ที่พระองค์ทรงให้ท่านเป็นสามีของฉัน และฉันเป็นภริยาของท่าน

[3] คือไม่มีผู้ใดที่เป็นมนุษย์หรือญิน จะมาร่วมเพศกับพวกนางก่อนสามีของพวกนางเลย กล่าวคือนางเป็นสาวพรหมจารี

[4] คือในความสดใสของทับทิม และความเป็นสีขาวบริสุทธิ์ของหินปะการังกล่าวกันว่าหมายถึงไข่มุกก็ได้

[5] กล่าวคือไม่มีการตอบแทนใดๆ แก่ผู้กระทำความดีในโลกดุนยานอกจากการตอบแทนความดีแก่เขาในโลกอาคิเราะฮฺ จุดมุ่งหมายก็คือ ผู้ใดได้กระทำความดีไว้ก็สมควรจะได้รับความโปรดปรานและการยกย่อง

61. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

62. และอื่นจากสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นแล้วยังมีสวนสวรรค์อีกสองแห่ง[1]

وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾

63. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

64. (สวนสวรรค์) ทั้งสองนั้น เขียวชอุ่ม[2]

مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾

65. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾

66. ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้น มีตาน้ำสองแห่งที่พวยพุ่งออกมาอย่างไม่ขาดสาย[3]

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾

67. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

68. ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีผลไม้และอินทผลัม และผลทับทิม[4]

فِيهِمَا فَٰكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾

69. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

---

[1] คือนอกจากสวนสวรรค์สองแห่งนั้นที่มีทั้งคุณค่า และความประเสริฐแล้ว ยังมีสวนสวรรค์อีกสองแห่ง นักตัฟซีรกล่าวว่า สวนสวรรค์สองแห่งแรกสำหรับกลุ่มแนวหน้า ส่วนอีกสองแห่งสำหรับกลุ่มทางขวา ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่า ตำแหน่งของกลุ่มแนวหน้านั้นย่อมสูงและมีเกียรติกว่า

[2] คือสวนสวรรค์สองแห่งชั้นรองลงมานั้น เพราะมีตาน้ำไหลผ่าน จึงทำให้เกิดความชุ่มฉ่ำและเขียวชอุ่มอยู่ตลอดเวลา

[3] อิบนุมัสอูด และอิบนุอับบาส กล่าวว่า บรรดาคนรักของอัลลอฮฺนั้นจะมีกลิ่นชะมด กลิ่นหอมและกลิ่นการบูร โปรยปรายลงมายังพวกเขาที่พำนักอยู่ในสวนสวรรค์ คล้ายกับฝนโปรยปรายลงมา

[4] ที่กล่าวถึงผลไม้สองชนิด คือ อินทผลัม และทับทิมนั้น เพราะความดีและความประเสริฐของผลไม้ทั้งสองชนิด และเป็นผลไม้หลักของชาวอาหรับ

70. ในสวนสวรรค์เหล่านั้น มีหญิงสาวที่มีมารยาทดีสวย[1]

فِيهِنَّ خَيْرَٰتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾

71. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾

72. หญิงสาวผิวพรรณขาวผ่อง นัยน์ตาคม (ที่เก็บตัวเฉพาะสามีของนางเท่านั้น) อยู่ในกระโจม[2]

حُورٌ مَّقْصُورَٰتٌ فِى ٱلْخِيَامِ ﴿٧٢﴾

73. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

74. ซึ่งไม่มีมนุษย์และไม่มีญิน แตะต้องพวกนางมาก่อนเลย[3]

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٤﴾

75. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾

76. พวกเขาจะนอนเอกเขนกบนหมอนอิงสีเขียว และพรมที่มีลวดลายอย่างสวยงาม[4]

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِىٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾

77. ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾

---

[1] ในสวนสวรรค์เหล่านั้นมีหญิงสาวที่มีมรรยาทดี หน้าตาสวยงาม

[2] หญิงสาวที่ประจำอยู่ในสวนสวรรค์นั้น เป็นหญิงสาวที่มีผิวพรรณผุดผ่อง นัยน์ตาคม เพราะนางเก็บตัวอยู่ในที่พักเฉพาะของนาง นางจะไม่ออกไปนอกที่พัก เพราะความมีเกียรติของนาง อะบูฮัยยานกล่าวว่า สตรีจะได้รับการยกย่องชมเชยเช่นนั้น หากพวกนางอยู่กับเหย้าเฮ้ากับเรือนเป็นการบ่งชี้ถึงการรักษาตัว ซึ่งเป็นสมบัติประจำตัวของสตรี

[3] คือไม่มีผู้ใดจากมนุษย์และญิน จะไปทำการล่วงเกินพวกนาง จนกระทั่งเสียพรหมจรรย์ก่อนสามีของพวกนางในสวนสวรรค์เลย

[4] พวกเขาจะนอนเอกเขนกบนหมอนอิงสีเขียว ซึ่งเป็นหมอนอิงเฉพาะชาวสวรรค์ และพรมกำมะหยี่ทำด้วยไหมอย่างละเอียด และมีลวดลายอย่างสวยงาม

78. พระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปราน ทรงจำเริญยิ่ง[1]

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

[1] อัลลอฮฺ ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงเกียรติ ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ความดีของพระองค์มีอย่างมากมาย และความจำเริญของพระองค์ย่อมล้นเหลือ ในหนังสืออัลบะหฺรุลมุฮีตกล่าวไว้ว่า เมื่ออัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวปิดท้ายความโปรดปรานในโลกดุนยาในอายะฮฺที่ 27 ของซูเราะฮฺนี้ว่า "และพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปราน เท่านั้นที่จะยังคงเหลืออยู่" ความเหมาะสมของอายะฮฺแรก คือการกล่าวถึงการคงเหลืออยู่ที่ไม่มีที่สิ้นสุดของอัลลอฮฺ ตะอาลา หลังจากกล่าวถึงความพินาศของโลก และความเหมาะสมของอายะฮฺสุดท้าย คือการกล่าวถึงความจำเริญ คือการเพิ่มพูน และงอกเงยหลังจากกล่าวถึงความโปรดปรานของพระองค์แก่บรรดามุอฺมินในที่พำนักอันมีเกียรติของพระองค์ และสิ่งที่พระองค์ได้ประทานให้แก่พวกเขา ซึ่งความดีต่างๆ

(56) ซูเราะฮฺ อัลวากิอะฮฺ

เป็นบัญญัติมักกียะฮฺ มี 96 อายะฮฺ

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮฺ อัลวากิอะฮฺ

ซูเราะฮฺนี้กล่าวคลุมถึงเหตุการณ์ต่างๆ ในวันกิยามะฮฺ และสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เช่น ความหวาดกลัว การแบ่งมนุษย์ออกเป็นสามกลุ่ม คือกลุ่มขวา กลุ่มซ้าย และกลุ่มแนวหน้า

ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงชะตากรรมของทุกๆ กลุ่ม และสิ่งที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา คือการตอบแทนอย่างยุติธรรมในวันแห่งการตัดสิน นอกจากนี้ยังได้พิสูจน์หลักฐานให้เป็นที่ประจักษ์ถึงการมี และความเป็นเอกภาพของอัลลอฮฺ และเดชานุภาพอย่างสมบูรณ์ของพระองค์ในการสร้าง และการประดิษฐ์ของพระองค์อย่างสวยงามที่สุด ในการสร้างมนุษย์ ในการให้พืชพันธุ์ต่างๆ งอกเงยในการให้น้ำฝนโปรยปรายลงมา และสิ่งที่อัลลอฮฺทรงทำให้เกิดพลังในนรก ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงอัลกุรอานนุลอะซีม ว่าเป็นการประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก และสิ่งที่มนุษย์จะได้พบกับความหวาดกลัว และความหนักใจขณะจวนจะตาย

ซูเราะฮฺได้จบลงด้วยการกล่าวถึงบุคคลสามจำพวก พวกเขาเหล่านั้น คือกลุ่มที่มีความสุข กลุ่มที่มีความทุกข์ และกลุ่มแนวหน้าที่แข่งขันกันไปสู่ความดี คือพวกที่ได้รับความโปรดปราน ซูเราะฮฺได้ชี้แจงบั้นปลายของทุกๆ กลุ่ม ทั้งหมดนี้ได้กล่าวไว้อย่างละเอียดตามที่ปรากฏอยู่ในตอนต้นๆ ของซูเราะฮฺ และได้กล่าวสรรเสริญเยินยอด้วยการกล่าวถึงคุณงามความดีของกลุ่มแนวหน้าที่มีความใกล้ชิดทั้งในตอนเริ่มและตอนจบของซูเราะฮฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. เมื่อเหตุการณ์ (วันกิยามะฮฺ) ได้เกิดขึ้น[1]	إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾
2. ไม่มีผู้ปฏิเสธคนใดปฏิเสธต่อเหตุการณ์ของมัน[2]	لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾
3. ต่อเหตุการณ์นั้นทำให้ชนกลุ่มหนึ่งต่ำต้อย ชนอีกกลุ่มหนึ่งสูงส่ง[3]	خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ﴿٣﴾
4. เมื่อแผ่นดินถูกสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง	إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾
5. และบรรดาภูเขาได้แตกสลาย	وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾
6. และมันกลายเป็นผุยผงปลิวว่อน[4]	فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنۢبَثًّا ﴿٦﴾
7. และพวกเจ้าจะแยกออกเป็นสามกลุ่ม[5]	وَكُنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾

---

[1] เมื่อวันกิยามะฮฺได้เกิดขึ้น ซึ่งจะมีขึ้นอย่างแน่นอน ความโกลาหล ความปั่นป่วนที่ได้เกิดขึ้นในวันนั้น ทำให้อกสั่นขวัญหาย ความนึกคิดหรือมโนคติไม่สามารถจะวาดออกมาให้เป็นภาพลักษณ์ได้

[2] เมื่อวันกิยามะฮฺได้เกิดขึ้นแล้วไม่มีผู้ใดกล้าปฏิเสธเหตุการณ์นั้นได้เหมือนกับสภาพของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในปัจจุบันนี้ ทุกคนจะศรัทธาในขณะนั้นเพราะได้ประสบพบเห็นด้วยตนเอง

[3] ในวันนั้น ความต่ำต้อยจะเกิดขึ้นแก่ชนกลุ่มหนึ่ง สภาพของพวกเขาเป็นที่ประจักษ์ได้ว่าพวกเขาเป็นชาวนรก และอีกกลุ่มหนึ่งมีฐานะสูงส่งสภาพของพวกเขาเป็นที่ประจักษ์ได้ว่าพวกเขาเป็นชาวสวรรค์

[4] ในวันนั้น แผ่นดินจะสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง โดยที่ทุกๆ สิ่งที่อยู่บนหน้าแผ่นดินจะพังทลายลงมา เช่น ตึกรามบ้านช่อง แม้กระทั่งภูเขา ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่ามีความแข็งแกร่งที่สุดก็จะแตกสลายกระจัดกระจาย กลายเป็นผุยผงปลิวว่อนอยู่ในอากาศ

[5] ในวันกิยามะฮฺ พวกเจ้าจะถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มทางขวา กลุ่มทางซ้าย และกลุ่มแนวหน้า สำหรับกลุ่มแนวหน้า คือบรรดาผู้ที่มีตำแหน่งชั้นสูงในสวรรค์ ส่วนกลุ่มทางขวา คือบรรดาผู้ที่มีฐานะหรือตำแหน่งรองลงมาของชาวสวรรค์ ส่วนกลุ่มทางซ้าย คือชาวนรก นี่คือกลุ่มต่างๆ ของมนุษย์ในวันอาคิเราะฮฺ

8. คือกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา) เจ้ารู้ได้อย่างไรว่ากลุ่มทางขวาคือใคร[1]	فَأَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾
9. และกลุ่มทางซ้าย (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือซ้าย) เจ้ารู้ได้อย่างไรว่ากลุ่มทางซ้ายคือใคร[2]	وَأَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ ﴿٩﴾
10. และกลุ่มแนวหน้า คือกลุ่มแนวหน้า[3]	وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلسَّٰبِقُونَ ﴿١٠﴾
11. เขาเหล่านั้น คือบรรดาผู้ใกล้ชิด[4]	أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
12. ในสวนสวรรค์หลากหลายแห่งความสุขสำราญ[5]	فِى جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿١٢﴾
13. เป็นกลุ่มชนจำนวนมาก จากชนรุ่นก่อนๆ	ثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾
14. และเป็นกลุ่มชนจำนวนน้อย จากชนรุ่นหลังๆ[6]	وَقَلِيلٌ مِّنَ ٱلْءَاخِرِينَ ﴿١٤﴾

---

[1] กลุ่มทางขวาคือผู้ที่บันทึกของพวกเขาถูกส่งให้ทางเบื้องขวา

[2] กลุ่มทางซ้ายคือผู้ที่บันทึกของพวกเขาถูกส่งให้ทางเบื้องซ้าย

[3] นี่คือกลุ่มที่สาม คือบรรดาผู้ที่รีบรุดไปสู่ความดี ความโปรดปราน และสวนสวรรค์

[4] บุคคลเหล่านั้น คือบรรดาผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ อยู่ข้างเคียงพระองค์ ภายใต้บัลลังก์ของพระองค์ และคฤหาสน์อันมีเกียรติของพระองค์

[5] พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ หลากหลายอย่างถาวรที่มีแต่ความสุขสำราญ กล่าวกันว่า "กลุ่มแนวหน้าคือ กลุ่มแนวหน้า" คือบรรพชนกลุ่มแรกของประชาชาตินี้ และกลุ่มอื่นในรุ่นหลังๆ ของประชาชาตินี้ คือทั้งสองกลุ่มมาจากประชาชาติของมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

[6] กลุ่มแนวหน้าที่เป็นผู้ใกล้ชิดกับพระองค์นั้น เป็นกลุ่มชนจำนวนมากจากประชาชาติในอดีตและเป็นกลุ่มชนจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับกลุ่มชนในสมัยก่อนพวกเขา เพราะบรรดานะบีก่อนๆ นั้น มีจำนวนมาก ดังนั้นบรรดาผู้ที่รีบรุดไปสู่การศรัทธาจึงมีมาก พวกเขามีจำนวนเพิ่มขึ้นมากกว่าจำนวนผู้ที่รีบรุดไปสู่การศรัทธาจากประชาชาติของเรา

15. โดยอยู่บนเตียงที่ประดับด้วยทองคำ

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾

16. พวกเขานอนเอกเขนกอยู่บนนั้น โดยผินหน้าเข้าหากัน[1]

مُّتَّكِـِٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَـٰبِلِينَ ﴿١٦﴾

17. มีเด็กๆ ที่มีอายุเช่นนั้น วนเวียนรับใช้พวกเขาตลอดไป

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾

18. ถ้วยภาชนะใหญ่ และแก้วที่มีหู และจอกใส่สุราที่ไหลรินมา

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾

19. พวกเขาจะไม่มึนศีรษะ และไม่หมดสติ เมื่อดื่มสุรานั้น[2]

لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ﴿١٩﴾

20. และผลไม้หลากชนิด ตามแต่พวกเขาจะเลือกกิน

وَفَـٰكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾

21. และเนื้อนกที่พวกเขาอยากรับประทาน[3]

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾

22. และหญิงสาวที่มีนัยน์ตาคมสวยงาม

وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾

23. ประหนึ่งไข่มุกที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้อย่างดี

كَأَمْثَـٰلِ ٱللُّؤْلُؤِ ٱلْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾

---

[1] กลุ่มชนแนวหน้าเหล่านั้นจะนอนเอกเขนกอยู่บนเตียง ที่ประดับด้วยทองฝังเพชรพลอยและไข่มุก การนอนเอกเขนกเป็นการนอนของผู้ที่มีความสุข และการผินหน้าเข้าหากันย่อมจะนำความปิติยินดีมาสู่ผู้กระทำ และเป็นมรรยาทที่ดีของผู้กระทำอีกด้วย

[2] ในสวนสวรรค์นั้นจะมีเด็กๆ ในวัยรุ่น โดยอยู่ในสภาพนั้นตลอดไป วนเวียนรับใช้ชาวสวรรค์ด้วยเครื่องดื่ม คือสุราชนิดพิเศษที่ไหลรินมาจากตาน้ำพิเศษ สำหรับภาชนะที่ใส่สุรานั้นมีลักษณะที่แปลกแตกต่างกันไป สุราที่นำมาบริการนั้นมีรสชาติพิเศษไม่เหมือนกับสุราในโลกดุนยา

[3] นอกจากนี้ยังมีผลไม้มากมายจะเลือกกินได้ตามความต้องการ เพราะมีจำนวนมากมายหลายชนิด และเนื้อนกก็มีให้เลือกตามความต้องการ อิบนุอับบาสกล่าวว่า เมื่อคนหนึ่งคนใดนึกอยากจะกินนกมันก็บินผ่านมา แล้วจะตกลงมาเบื้องหน้าของเขาในสภาพทอดหรือปิ้งตามที่เขาต้องการ

24. ทั้งนี้เป็นการตอบแทนเนื่องจากความดีที่พวกเขากระทำไว้[1]	جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾
25. ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดที่ไร้สาระ และเป็นบาป	لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾
26. เว้นแต่คำกล่าวที่ว่า ศานติ ศานติ[2]	إِلَّا قِيلًا سَلَٰمًا سَلَٰمًا ﴿٢٦﴾
27. และกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา) เจ้ารู้หรือไม่ว่ากลุ่มทางขวาเป็นอย่างไร[3]	وَأَصْحَٰبُ ٱلْيَمِينِ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلْيَمِينِ ﴿٢٧﴾
28. (พวกเขา) อยู่ภายใต้ต้นพุทราที่ไร้หนาม	فِى سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾
29. และต้นกล้วยที่ออกผลเป็นเครือตั้งแต่ยอดจรดโคนต้น[4] (ไม่เห็นลำต้น)	وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٩﴾
30. และร่มเงาที่แผ่กระจาย	وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ﴿٣٠﴾
31. และน้ำที่ไหลรินตลอดเวลา[5]	وَمَآءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾

---

[1] สำหรับชาวสวรรค์นั้น นอกจากจะได้รับความสุขสำราญดังกล่าวมาแล้ว เขายังมีคู่ครองเป็นหญิงสาวที่มีนัยน์ตากว้างคมคายสวยงาม เสมือนกับไข่มุกในความสดใสและบริสุทธิ์ ซึ่งถูกเก็บรักษาไว้ไม่มีมือไปแตะต้อง ความสุขกายสบายใจเหล่านี้ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงตอบแทนแก่พวกเขา เพราะพวกเขาเป็นคนดีในโลกดุนยา

[2] ในสวนสวรรค์นั้นจะไม่ได้ยินคำพูดที่ระคายหู หรือคำพูดที่เป็นบาป เว้นแต่คำกล่าวซึ่งกันและกันที่เป็นศิริมงคลอยู่ตลอดเวลา

[3] คำถามนี้เป็นการให้เกียรติ และความสำคัญของบุคคลกลุ่มนี้ถึงคุณลักษณะ และสภาพของพวกเขาว่าพวกเหล่านี้เป็นใครและมีสภาพความเป็นอยู่อย่างไร

[4] คำตอบก็คือ พวกเขาอยู่ภายใต้ร่มเงาของต้นพุทราที่ไร้หนาม และต้นกล้วยที่มีเครือเต็มต้นจนมองไม่เห็นลำต้น

[5] สำหรับร่มเงาจะมีอยู่ตลอดเวลา แสงแดดจะไม่กล้ำกลายเข้าไปถึง ไม่ใช่ร่มเงาจากต้นไม้แต่ร่มเงาที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงทำให้มีขึ้นโดยเฉพาะ และน้ำที่ไหลรินไม่ขาดระยะไม่มีที่สิ้นสุด

32. และผลไม้อันมากหลาย	وَفَٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾
33. โดยไม่หมดสิ้นตามฤดูและไม่เป็นที่ต้องห้าม[1]	لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾
34. และเตียงนอนที่ถูกยกให้สูงขึ้น[2]	وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾
35. แท้จริงเราได้บังเกิดพวกนาง เป็นกรณีพิเศษจริงๆ	إِنَّآ أَنشَأْنَٰهُنَّ إِنشَآءً ﴿٣٥﴾
36. แล้วเราได้ทำให้พวกนางเป็นสาวพรหมจรรย์	فَجَعَلْنَٰهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾
37. เป็นที่น่ารักชื่นชมแก่คู่ครอง อยู่ในวัยสาวคราวเดียวกัน[3]	عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾
38. สำหรับกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)	لِّأَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٣٨﴾
39. (คือ) กลุ่มชนจากรุ่นก่อนๆ	ثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾
40. และกลุ่มชนจากรุ่นหลังๆ[4]	وَثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْءَاخِرِينَ ﴿٤٠﴾

---

[1] ผลไม้มากมายหลายชนิด คือผลไม้แต่ละชนิดจะมีอยู่ตลอดไป ไม่หมดสิ้นตามฤดูกาลเหมือนกับผลไม้ในโลกดุนยา ไม่เป็นที่ต้องห้าม คือทุกคนมีสิทธิ์จะเก็บกินได้ทุกเวลา

[2] เตียงนอนแบบอัตโนมัติ คือจะถูกยกให้สูงขึ้นและลดให้ต่ำลงได้โดยอัตโนมัติ

[3] อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงบังเกิดหญิงสาวมีความงดงามเป็นเลิศ มีฐานะ สูงส่ง เพรียบพร้อมทุกๆ ด้าน บรรดาสาว เหล่านั้นเป็นสาวพรหมจรรย์ ประหนึ่งไข่มุกที่ถูกสงวนไว้ พวกนางจะครอบครองหัวใจคู่ครองของนางด้วยคำพูดที่ไพเราะอ่อนหวาน มีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส ดวงตามีเสน่ห์ ชวนให้หลงใหลเคลิบเคลิ้มยิ่งนัก พวกนางอยู่ในวัยเดียวกันทั้งหมด คือในวัย 33 ปี

[4] ความสุขสำราญดังกล่าวมาแล้วนั้น อัลลอฮฺทรงประทานให้แก่ "อัศฮาบุลยะมีน" กลุ่มทางขวาคือบรรดาผู้ที่ได้รับบันทึกด้วยมือขวา ซึ่งมีจำนวนมากจากกลุ่มชนในยุคก่อนๆ และกลุ่มชนในยุคหลังๆ ก็เช่นเดียวกัน เพราะอัลลอฮฺจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาเป็นจำนวนมาก เนื่องเพราะท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ขอชะฟาอะฮฺให้แก่พวกเขา จึงทำให้พวกเขามีจำนวนมากพอๆ กับกลุ่มชนในยุคก่อนๆ

41. และกลุ่มทางซ้าย (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือซ้าย) เจ้ารู้หรือไม่ว่ากลุ่มทางซ้ายเป็นอย่างไร[1]	وَأَصْحَٰبُ ٱلشِّمَالِ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلشِّمَالِ ﴿٤١﴾
42. อยู่ในลมร้อน และน้ำกำลังเดือด	فِى سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾
43. อยู่ใต้ร่มเงาของควันที่ดำทึบ	وَظِلٍّ مِّن يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾
44. ไม่ร่มเย็น และไม่เป็นที่น่าชื่นชม[2]	لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾
45. แท้จริงพวกเขาแต่กาลก่อนนั้นเป็นพวกเจ้าสำราญ	إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾
46. และพวกเขาเคยดื้อรั้นในการทำบาปใหญ่ๆ อยู่เป็นเนือง	وَكَانُوا۟ يُصِرُّونَ عَلَى ٱلْحِنثِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾
47. และพวกเขาเคยกล่าวว่า เมื่อเราตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นดินผงและกระดูกป่นแล้วเราจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกกระนั้นหรือ	وَكَانُوا۟ يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾
48. และรวมทั้งบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนนั้นด้วยหรือ[3]	أَوَءَابَآؤُنَا ٱلْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

---

[1] สำหรับกลุ่มที่สาม คือ "อัศฮาบุชชิมาล" คือกลุ่มทางซ้าย บรรดาผู้ที่ได้รับบันทึกจากการกระทำที่เลวร้าย และจะต้องได้รับโทษทรมานอันยาวนาน

[2] พวกเขาจะประสบกับความทุกข์ยาก มีความขุ่นข้องหมองใจ จะพบกับความร้อนรุ่มร้อน ทำให้ผิวหนังถลอกลอกออกมาเป็นริ้วรอย เมื่อเวลากระหายน้ำก็จะได้รับน้ำดื่มที่กำลังเดือดร้อนจัด ไม่อาจจะดับความกระหายได้ ทำให้ลำไส้ขาดวิ่น ร่มเงาที่พวกเขาจะได้พักพิงก็คือร่มเงาที่มีกลุ่มควันที่ร้อนระอุ ดำทึบจิตใจในขณะนั้นก็เต็มไปด้วยความร่มร้อน กระอักกระอ่วน มิได้ทำให้ร่มเย็นหรือรื่นรมย์แต่ประการใด มันมีแต่ความเจ็บปวดรวดร้าวไปถึงขั้วหัวใจ

[3] ความทุกข์ทรมานของบุคคลกลุ่มนี้เป็นการสาสมและคู่ควรแก่พวกเขาด้วย ทั้งนี้เพราะพวกเขาได้อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง เพราะในโลกดุนยานั้น พวกเขามีความสนุกสนานเพลิดเพลินอยู่กับทรัพย์สินและสิ่งอำนวยความสุขที่เป็นของฮะรอม พวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันอาคิเราะฮฺดื้อรั้นอยู่ในการทำความผิด และการทำชิริก และปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพ โดยถือเป็นเรื่องประหลาด และเย้ยหยัน

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงชนรุ่นก่อนๆ และรุ่นหลังๆ นั้น	قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾
50. จะถูกรวบรวมไว้จนกระทั่งถึงวันอันเป็นที่รู้กัน (วันกิยามะฮฺ)[1]	لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾
51. แล้วรวมทั้งพวกเจ้าอีกด้วย โอ้บรรดาผู้หลงผิด บรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลาย	ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾
52. แน่นอน พวกเจ้าจะเป็นผู้กินต้นซักกูม	لَآكِلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾
53. และพวกเขาจะใส่มันเข้าไปเต็มท้อง	فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾
54. และพวกเขาจะดื่มน้ำกำลังเดือดตามลงไป	فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾
55. พวกเขาจะดื่ม (น้ำ) เช่นกับการดื่มของอูฐที่กระหายน้ำจัด	فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾
56. นี่คือที่พำนักของพวกเขาในวันแห่งการตอบแทน[2]	هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾
57. เรานั้นได้สร้างพวกเจ้าขึ้นมา ไฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่เชื่อ (ในวันฟื้นคืนชีพ)[3]	نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾

[1] มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า พวกท่านและบรรพบุรุษของท่าน ตั้งแต่สมัยนะบีอาดัม รวมทั้งประชาชาติทั้งหมดทุกยุคทุกสมัย จะต้องถูกนำตัวมารวมกัน ในวันที่อัลลอฮฺทรงกำหนดไว้ นั่นคือวันกิยามะฮฺ

[2] บรรดาผู้ที่หลงผิด และปฏิเสธวันฟื้นคืนชีพทั้งหลาย พวกเจ้าจะต้องถูกลงโทษทรมานอย่างรุนแรง อาหารของพวกเจ้าก็คือต้นซักกูม มีรูปร่าง รสและกลิ่น ที่น่ารังเกียจและเหม็น พวกเจ้าจะต้องกินให้เต็มท้องเมื่อเวลากระหาย จะต้องดื่มน้ำเลือดน้ำหนองที่กำลังเดือดตามลงไป แต่ก็จะไม่ช่วยบรรเทาความกระหาย พวกเจ้าก็จะต้องดื่มเข้าไปอีกอย่างกับที่อูฐดื่มน้ำเวลามันกระหายจัด และนี่คืออาหารของพวกเจ้า และที่พำนักของพวกเจ้าในวันแห่งการตอบแทน

[3] เราเป็นผู้สร้างพวกเจ้าขึ้นมาเป็นครั้งแรกจากไม่มีอะไรเลย ทำไมพวกเจ้าจึงไม่เชื่อต่อการฟื้นคืนชีพ เพราะแน่นอนผู้ที่สามารถให้มีขึ้นเป็นครั้งแรก ย่อมสามารถให้กลับมีขึ้นอีกเป็นครั้งที่สอง เพื่อการชำระสอบสวน

58. พวกเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้าหลั่งออกมา (อสุจิ) แล้วมิใช่หรือ

أَفَرَءَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾

59. พวกเจ้าสร้างมันขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้สร้าง[1]

ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلْخَٰلِقُونَ ﴿٥٩﴾

60. เรานั่นเป็นผู้กำหนดความตายขึ้นในระหว่างพวกเจ้า และเราก็จะไม่ถูกขัดขวาง

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ ٱلْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾

61. ในการที่เราจะเปลี่ยนบุคคลเยี่ยงพวกเจ้า และเราจะให้พวกเจ้าเกิดขึ้นมาอีกในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَٰلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِى مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

62. และโดยแน่นอน พวกเจ้าได้รู้มาแล้วถึงการเกิดครั้งแรก แล้วไฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่ใคร่ครวญ[2]

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

63. พวกเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้าหว่านมาแล้วมิใช่หรือ

أَفَرَءَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾

64. พวกเจ้าทำให้มันงอกเงยขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันงอกเงยขึ้นมา

ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلزَّٰرِعُونَ ﴿٦٤﴾

65. หากเราประสงค์ทำให้มันหักเป็นชิ้นๆ แล้วแน่นอนเราก็ย่อมทำมันได้ แล้วพวกเจ้าจงประหลาดใจ

لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَٰهُ حُطَٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾

---

[1] พวกเจ้าจงบอกเราถึงสิ่งที่พวกเจ้าหลั่งน้ำอสุจิเข้าไปในมดลูกของภริยาของพวกเจ้าว่าพวกเจ้าเป็นผู้สร้างมันขึ้นมาให้เป็นรูปร่างมนุษย์ที่สมบูรณ์กระนั้นหรือ เปล่าเลย พวกเจ้ามิได้เป็นผู้สร้างและมิได้เป็นผู้กำหนดให้เป็นรูปร่าง เรา (อัลลอฮฺ) ต่างหากที่เป็นผู้กำหนดในเรื่องนี้

[2] เรา (อัลลอฮฺ) เป็นผู้กำหนดความตายของแต่ละคน โดยให้มีวาระการตายอย่างแน่นอน คือจะไม่ช้าออกไปหรือเร็วเข้ามา เว้นแต่ด้วยพระประสงค์ของเรา และจะไม่มีผู้ใดมาขัดขวางการกระทำของเราได้ ในการที่เราจะสับเปลี่ยนบุคคลเยี่ยงพวกเจ้าแทน และในการที่เราจะสร้างพวกเจ้าให้มีรูปร่างลักษณะที่แตกต่างไปจากรูปเดิมของพวกเจ้าในโลกนี้ พวกเจ้าไม่รู้ดอกหรือว่า ผู้ที่สามารถสร้างพวกเจ้าให้มีชีวิตขึ้นมาในโลกนี้ก็สามารถที่จะให้พวกเจ้ากลับมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่งในโลกหน้าอย่างแน่นอน เพราะการให้มีชีวิตครั้งหลังนี้ย่อมเป็นที่สะดวกง่ายดายกว่าการให้มีชีวิตครั้งแรก

66. (พวกเจ้าจะกล่าวขึ้นว่า) แท้จริงเราได้รับความหายนะแล้ว

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾

67. ไม่เพียงแต่เท่านั้น เรายังขาดแคลนปัจจัยเพาะปลูกอีกด้วย[1]

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾

68. พวกเจ้าเห็นน้ำที่พวกเจ้าดื่มแล้วมิใช่หรือ

أَفَرَءَيْتُمُ ٱلْمَآءَ ٱلَّذِى تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾

69. พวกเจ้าเป็นผู้หลั่งมันลงมาจากก้อนเมฆหรือว่าเราเป็นผู้หลั่งมันลงมา

ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ ٱلْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾

70. หากเราประสงค์ เราจะทำให้มันเค็มจัดแล้วไฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่กตัญญู[2]

لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. พวกเจ้าเห็นไฟที่พวกเจ้าจุดขึ้นมาแล้วมิใช่หรือ

أَفَرَءَيْتُمُ ٱلنَّارَ ٱلَّتِى تُورُونَ ﴿٧١﴾

72. พวกเจ้าเป็นผู้ทำให้ต้นไม้ของมันงอกเงยขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันงอกขึ้นมา

ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَآ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنشِـُٔونَ ﴿٧٢﴾

73. เราได้ทำให้มันมีขึ้นเพื่อเป็นการเตือนสติ

نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً وَمَتَٰعًا لِّلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾

---

[1] อายะฮฺที่ 63-67 นี้นับได้ว่าเป็นหลักฐานยืนยันถึงเดชานุภาพ และความกรุณาอันยิ่งใหญ่ของ อัลลอฮฺ ตะอาลา คือพวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า แผ่นดินที่พวกเจ้าไถหว่านลงไปนั้น พวกเจ้าเป็นผู้ทำให้พืชงอกเงยเขียวชะอุ่มและผลิดอกออกผลขึ้นมาหรือว่าเรา (อัลลอฮฺ) ทำให้มันเป็นขึ้นมา เหตุไฉนเล่าพวกเจ้าจึงปฏิเสธเดชานุภาพของเราในการให้มนุษย์ตายแล้วฟื้นคืนชีพขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง หากเราประสงค์จะให้พืชนั้นเหี่ยวแห้งแตกหักเป็นเศษเป็นชิ้นๆ หลังจากที่มันได้งอกเงยเป็นพืชที่เขียวชะอุ่มแล้ว แน่นอนเราก็ย่อมกระทำมันได้ และก็จะไม่มีผู้ใดมาขัดขวางความประสงค์ของเราได้ ในขณะที่พวกเจ้ายืนมองดูความเสียหายที่ได้เกิดขึ้นกับพืชผลดังกล่าวด้วยความเสียดายและประหลาดใจ แล้วพวกเจ้าจะปรารภกันขึ้นว่า พวกเราประสบกับความขาดทุนในทุกด้าน ตั้งแต่เริ่มมาจนกระทั่งกลายเป็นความหายนะ มิใช่แต่เพียงเท่านั้น เรายังขาดปัจจัยยังชีพอีกด้วย ดังนั้นเราจึงไม่ได้รับส่วนดีใดๆ แม้แต่น้อย

[2] อายะฮฺที่ 68-70 ชี้ให้เห็นว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงให้ฝนตกลงมายังแผ่นดินเพื่อประโยชน์แก่มนุษยชาติทั้งมวล นับได้ว่าเป็นความกรุณาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ส่วนหนึ่งจากความกรุณานี้ก็คือทรงทำให้น้ำฝนที่หลั่งลงมามีรสจืด เหมาะแก่การดื่มและทำประโยชน์อื่นๆ อีกมากมาย หากพระองค์ทรงประสงค์จะทำให้น้ำนั้นร้อนจัด หรือเค็มจัด หรือมีรสอื่นๆ แน่นอนก็จะนำมาใช้บริโภคไม่ได้ ดังนั้นทำไมเล่ามนุษย์จึงไม่กตัญญูต่อพระองค์?

และอำนวยประโยชน์แก่ผู้เดินทางรอนแรม	
74. ดังนั้น เจ้าจงสดุดีด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่เถิด[1]	فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾
75. ข้า (อัลลอฮฺ) ขอสาบานด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ของดวงดาว	۞ فَلَآ أُقْسِمُ بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ ﴿٧٥﴾
76. และแท้จริงมันเป็นการสาบานอันยิ่งใหญ่ หากพวกเจ้ารู้	وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾
77. นั่นคือ กุรอานอันทรงเกียรติ	إِنَّهُۥ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾
78. ซึ่งอยู่ในบันทึกที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้	فِى كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾
79. ไม่มีผู้ใดจะแตะต้องอัลกุรอาน นอกจากบรรดาผู้บริสุทธิ์เท่านั้น	لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾
80. ถูกประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก[2]	تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾

---

[1] ตั้งแต่อายะฮฺ 71 ถึง 74 พวกเจ้าจงบอกแก่ข้าถึงไฟที่พวกเจ้าจุดขึ้นมา ซึ่งนำมาจากต้นไม้ที่พวกเจ้านำมาใช้เป็นประโยชน์มากมาย พวกเจ้าเป็นผู้ทำให้ต้นไม้นั้นงอกเงยขึ้นมาจากพื้นดินกระนั้นหรือ เปล่าเลย พวกเจ้าไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ แต่เรา (อัลลอฮฺ) ต่างหากเป็นผู้ให้มีต้นไม้ขึ้นมา พร้อมกับนำมาใช้ประโยชน์ในการจุดไฟดังกล่าว นอกจากนี้เราได้ให้ไฟนั้นเป็นการเตือนพวกเจ้าในโลกดุนยานี้ เพื่อให้รำลึกถึงไฟนรกในโลกอาคิเราะฮฺ ซึ่งเราได้จัดเตรียมไว้สำหรับผู้ปฏิเสธและฝ่าฝืน และเป็นประโยชน์แก่ผู้เดินทางรอนแรมในที่เปลี่ยว เพื่อแวะพักในสถานที่ทุรกันดาร เมื่อความกรุณาอันมากหลายของอัลลอฮฺมีแก่มนุษย์ล้วนแต่เป็นประโยชน์แก่พวกเขา ดังนั้นมนุษย์จำเป็นจะต้องสดุดีพระเจ้าเพื่อเป็นการกตัญญูในความกรุณาของพระองค์ ด้วยการไม่ตั้งภาคีกับพระองค์ ไม่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพและการชำระสอบสวนในวันกิยามะฮฺ

[2] อายะฮฺ 75-80 อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยตำแหน่งต่างๆ ของดวงดาว ขณะที่มันขึ้นและตก และขณะที่มันโคจรไปตามจักรราศี การที่พระองค์ทรงสาบานด้วยตำแหน่งต่างๆ ของดวงดาวนั้น นับได้ว่าเป็นการสาบานอันยิ่งใหญ่และเป็นการยืนยันว่า อัลกุรอานเป็นคัมภีร์อันทรงเกียรติเป็นกะลามุลลอฮฺ มิใช่เป็นเรื่องไสยศาสตร์หรือความเท็จที่ถูกกุขึ้น และแน่นอนอัลลอฮฺจึงทรงเก็บรักษาไว้ ณ อัลเลาฮุลมะฮฺฟูซบนชั้นฟ้าหรือจะเป็นคัมภีร์ไม่มีผู้ใดจะไปแตะต้องได้นอกจากผู้บริสุทธิ์เท่านั้นคือมะลาอิกะฮฺหรือผู้ที่ปราศจากซึ่งฮะดัษเล็ก และฮะดัษใหญ่เพราะคัมภีร์นั้นถูกประทานมาจากอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา

أَفَبِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ ﴿٨١﴾

81. และด้วยเรื่องนี้ (อัลกุรอาน) กระนั้นหรือที่พวกเจ้าปฏิเสธเย้ยหยัน

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾

82. และทั้งๆ ที่พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็ยังคงปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺกระนั้นหรือ[1]

فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾

83. และเมื่อวิญญาณได้มาถึงคอหอย (กำลังจะตาย) แล้วพวกเจ้าสามารถจะยับยั้งไว้ได้หรือ

وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ﴿٨٤﴾

84. และในขณะนั้น พวกเจ้ากำลังมองดูกันอยู่

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾

85. และเรานั้นอยู่ใกล้ชิดเขายิ่งกว่าพวกเจ้า แต่ทว่าพวกเจ้ามองไม่เห็น (มะลาอิกะฮฺ)

فَلَوْلَآ إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾

86. หากว่าพวกเจ้ามิได้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใด และไม่มีพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว

تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٨٧﴾

87. ไฉนเล่า พวกเจ้าจึงไม่ให้วิญญาณกลับมาสู่ร่างอีก หากพวกเจ้าพูดจริง[2]

فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾

88. สำหรับผู้ที่หากว่าเขา (ผู้ตาย) เป็นผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ

---

[1] และด้วยอัลกุรอานซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างความจริง ทำลายความเท็จและเรียกร้องไปสู่แนวทางที่เที่ยงธรรม เมื่ออัลกุรอานมีลักษณะเช่นนี้แล้ว พวกเจ้าจะปฏิเสธและเย้ยหยันว่าอัลกุรอานนั้นไม่เป็นจริงกระนั้นหรือ และพวกเจ้าทำการขอบคุณปัจจัยยังชีพของพวกเจ้า โดยพวกเจ้าปฏิเสธผู้ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า คืออัลลอฮฺกระนั้นหรือ

[2] อายะฮฺ 83-87 สภาพของมนุษย์ขณะจะตาย ขณะที่วิญญาณถึงลูกกระเดือก ทั้งๆ ที่พวกเจ้ากำลังนั่งล้อมรอบผู้ตายด้วยความรู้สึกนึกคิดต่างๆ กัน ขณะนั้นเรา (อัลลอฮฺ) เป็นผู้ใกล้ชิดเขายิ่งกว่า แต่ทว่าพวกเจ้ามองไม่เห็นมะลาอิกะฮฺที่กำลังมาเอาชีวิตนั้น หากว่าพวกเจ้ามิได้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใด และไม่มีพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว ไฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่ทำให้วิญญาณของผู้ตายกลับคืนสู่ร่างอีกครั้งหนึ่งตามที่พวกเจ้าอ้างว่า ไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการชำระสอบสวน และไม่มีการตอบแทน

89. ดังนั้นความอิ่มเอิบสดชื่น และสวรรค์อันเป็นที่โปรดปรานจะได้แก่เขา[1]	فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾
90. และหากว่าเขาอยู่ในกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)	وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٩٠﴾
91. ดังนั้นความปลอดภัยก็เป็นของเจ้า ในฐานะเป็นผู้อยู่[2] ในกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)	فَسَلَٰمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٩١﴾
92. และหากว่าเขาอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธผู้หลงทาง	وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٩٢﴾
93. ดังนั้นสิ่งที่เตรียมไว้สำหรับเขาก็คือ น้ำร้อนที่กำลังเดือด	فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾
94. และเปลวไฟที่ลุกไหม้[3]	وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾
95. แท้จริงนี่แหละคือความจริงที่แน่นอน	إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٩٥﴾
96. ดังนั้นเจ้าจงสดุดีด้วยพระนามพระเจ้าของเจ้าผู้ยิ่งใหญ่เถิด[4]	فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

---

[1] สำหรับผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ พระองค์ทรงเตรียมความเอ็นดูเมตตา ความสุขสบาย ความปลื้มปิติยินดี และปัจจัยอื่นๆ อีกมากมาย ตลอดจนความเป็นอยู่อันสุขสำราญ มีความอิ่มเอิบสดชื่น และสถานที่พำนักของพวกเขาในวันกิยามะฮฺ คือสวนสวรรค์แห่งความโปรดปราน

[2] สำหรับผู้ที่ได้รับบันทึกการงานด้วยมือขวา ซึ่งมีตำแหน่งรองลงมาจากผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺนั้นพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย และจะอยู่ในความสุขสำราญ

[3] และสำหรับผู้ปฏิเสธ ผู้หลงผิดนั้น พวกเขาจะพบกับน้ำร้อนที่กำลังเดือดที่ถูกจัดเตรียมไว้ และจะถูกนำตัวเข้าสู่นรกที่มีเปลวไฟลุกไหม้ เพื่อรับการลงโทษ

[4] สภาพดังกล่าวมาแล้วนั้น จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และสิ่งที่อัลลอฮฺประทานลงมาในซูเราะฮฺนี้เป็นความจริงทุกประการ ดังนั้นเจ้ามุฮัมมัด จงสดุดีด้วยพระนามพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่

(57) ซูเราะฮฺ อัลฮะดีด

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮฺ มี 29 อายะฮฺ

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮฺ อัลฮะดีด

ซูเราะฮฺนี้เป็นซูเราะฮฺ มะดะนียะฮฺ ซึ่งให้การสนใจต่อการตราพระราชบัญญัติการอบรมและการชี้แนะ อีกทั้งเสริมสร้างสังคมอิสลามให้ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งหลักการอะกีดะฮฺที่บริสุทธิ์ มรรยาทอันดีงามและการตราบัญญัติที่รัดกุม

ซูเราะฮฺ อัลฮะดีดได้กล่าวถึงเรื่องสำคัญๆ 3 เรื่อง คือ

หนึ่ง : จักรวาลทั้งมวลนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ตะอาลา พระองค์เป็นผู้สร้างและผู้ประดิษฐ์มันอีกทั้งเป็นผู้บริหารตามที่พระองค์ทรงประสงค์

สอง : จำเป็นต้องเสียสละชีวิตและสิ่งมีค่าเพื่อเชิดชูศาสนาของอัลลอฮฺ และดวงประทีปของอิสลาม

สาม : วาดภาพข้อเท็จจริงของโลกดุนยา ว่าไม่มีสาระ ปราศจากแก่นสาร และเป็นสิ่งที่ลวงตาเพื่อมิให้มนุษย์หลงระเริงต่อมัน

ซูเราะฮฺเริ่มด้วยการกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้าง ญัลละวะอะลา ซึ่งทุกสิ่งในจักรวาลเช่น ต้นไม้ ก้อนหิน ดินโคลน มนุษย์ สัตว์ แร่ธาตุต่างๆ ย่อมแซ่ซ้องสดุดีต่อพระองค์ ทุกสิ่งจะกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ยืนยันถึงความเป็นเอกภาพของพระองค์

ต่อจากนั้นได้กล่าวถึงคุณลักษณะอันดีงามของอัลลอฮฺ และบรรดาพระนามอันสูงส่งของพระองค์ พระองค์ทรงปฐมโดยไม่มีเริ่มต้น ทรงท้ายสุดโดยไม่มีอวสาน ทรงปรากฏตัวด้วยร่องรอยแห่งสิ่งที่ถูกสร้างมาของพระองค์ ทรงซ่อนเร้นซึ่งไม่มีผู้ใดรู้ถึงธาตุแท้แห่งข้อเท็จจริงของพระองค์ และพระองค์คือผู้สร้างมนุษย์และผู้กำหนดจัดเตรียมจักรวาล

อัลอายาตต่อๆ มาได้เรียกร้องเชิญชวนบรรดามุสลิมให้เสียสละ มีใจคอกว้าง

ขวาง และบริจาคในทางของอัลลอฮฺ เพื่อให้บรรลุสู่ความมีเกียรติ และความสูงส่งแห่งกิจการอิสลาม ดังนั้นจำเป็นแก่มุอฺมินที่จะต้องต่อสู้เสียสละด้วยชีวิตและทรัพย์สินเพื่อให้ได้มาซึ่งความสันติสุขในโลกดุนยา และผลตอบแทนในโลกอาคิเราะฮฺ

ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงผู้ศรัทธา และมุนาฟิกสำหรับบรรดาผู้ศรัทธานั้น แสงสว่างของพวกเขาได้ฉายแสงออกมาข้างหน้าและรอบๆ ตัวของพวกเขา ส่วนพวกมุนาฟิกีนนั้นก็คลำหาทางในความมืด เช่นเดียวกับที่พวกเขามีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาคล้ายกับเดียรัจฉานที่อยู่ในความมืดแห่งอวิชา ความผิดพลาด และการหลงทาง

ซูเราะฮฺได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงและโลกดุนยาและข้อเท็จจริงของโลกอาคิเราะฮฺ และได้วาดภาพของโลกทั้งสองไว้อย่างละเอียด โลกดุนยาเป็นโลกที่สูญสลาย ไม่ยั่งยืนไม่ถาวร เสมือนกับพืชพันธุ์ที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งได้งอกเงยอย่างเต็มที่เมื่อได้รับน้ำฝนแล้วมันจะมีสีเหลือง เหี่ยวแห้งร่วงโรย จนกระทั่งกลายเป็นเศษเป็นชิ้นไร้คุณค่า เมื่อลมพัดมามันก็กระจัดกระจายปลิวไปตามสายลม ส่วนโลกอาคิเราะฮฺนั้นเป็นโลกแห่งความจีรังคงอยู่ตลอดไป ไม่มีความเหน็ดเหนื่อยและยากลำบาก ไม่มีความทุกข์ยากและความกังวลใจ

ซูเราะฮฺจบลงด้วยการกล่าวถึงเป้าหมายของการส่งบรรดารอซูลมา ใช้ให้มีความยำเกรงต่ออัลลอฮฺ อัซซะวะญัล และให้เจริญรอยตามแนวทางที่ถูกต้องของบรรดารอซูล และบรรดานะบีของพระองค์

ชื่อของซูเราะฮฺ

ซูเราะฮฺถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮฺอัลดีด” เพราะได้กล่าวถึงเหล็กในซูเราะฮฺนี้ ซึ่งมันเป็นพลังของมนุษย์ทั้งในยามสงบและยามสงคราม เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน เหล็กนำไปใช้ในการสร้างสะพานอันใหญ่โตและตึกรามบ้านช่อง เหล็กใช้สำหรับทำโล่ ดาบ และหอก และนำไปใช้ในการทำรถถัง เรือดำน้ำ ปืนใหญ่ และอาวุธอื่นๆ อีกมากมาย

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และในแผ่นดิน ต่างแซ่ซ้องสดุดีแด่อัลลอฮฺ[1] และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ[2]

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

2. อำนาจอันเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และพระองค์เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง[3]

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

3. พระองค์ทรงเป็นองค์แรกและองค์สุดท้าย และทรงเปิดเผยและทรงเร้นลับ และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง[4]

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

4. พระองค์คือ พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในระยะ 6 วัน แล้วพระองค์ทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เข้าไปในแผ่น และสิ่งที่ออกมาจากแผ่นดิน[5] และสิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้าและสิ่งที่ขึ้นไปสู่ฟากฟ้า

---

[1] การแซ่ซ้องสดุดีของผู้มีสติปัญญาด้วยคำพูด ส่วนของวัตถุหรือแร่ธาตุ หรือสิ่งไม่มีชีวิตด้วยสภาพในตัวของมันที่บ่งชี้ถึงการแซ่ซ้องสดุดีแด่พระผู้สร้างมันจากความบกพร่องไม่สมบูรณ์

[2] เป็นผู้ทรงอำนาจในอาณาจักรของพระองค์ ทรงปรีชาญาณในการสร้างและการจัดระบบของพระองค์

[3] คือพระองค์ทรงครอบครองทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงปรารถนา ทรงให้มีหลังจากไม่มี และให้สูญหลังจากให้มี ทรงมีอานุภาพเหนือการปฏิบัติทุกๆ สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้พระองค์หมดความสามารถ

[4] ไม่มีสิ่งใดก่อนพระองค์ และไม่มีสิ่งใดหลังพระองค์ ทรงเปิดเผยคือไม่มีสิ่งใดเหนือพระองค์ และทรงเร้นลับ คือไม่มีสิ่งใดเร้นลับยิ่งไปกว่าพระองค์ ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างคือ ไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นไปจากความรอบรู้ของพระองค์ ถึงแม้จะมีขนาดเท่าปรมาณูในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน

[5] ทรงรอบรู้สิ่งที่เข้าไปในแผ่นดิน เช่น น้ำฝนและคนตาย และสิ่งที่ออกมาจากแผ่นดินคือพืชพันธุ์และแร่ธาตุต่างๆ

และพระองค์ทรงอยู่กับพวกเจ้า ไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ ณ แห่งหนใด และอัลลอฮฺทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ[1]

5. อำนาจอันเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และการงานทั้งหลายถูกให้กลับไปยังอัลลอฮฺเท่านั้น[2]

لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ۝٥

6. พระองค์ทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก[3]

يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ۝٦

7. พวกเจ้าจงศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ และจงบริจาคในทางของอัลลอฮฺจากสิ่งที่พระองค์ทรงทำให้พวกเจ้าเป็นตัวแทนของมัน[4] ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้บริจาคในหมู่พวกเจ้านั้นสำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลอันใหญ่ยิ่ง[5]

ءَامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَأَنفِقُوا۟ مِمَّا جَعَلَكُم مُّسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۖ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ وَأَنفَقُوا۟ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝٧

---

[1] สิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้า เช่น ริซกี มะลาอิกะฮฺ ความเมตตาและการลงโทษ สิ่งที่ขึ้นไปสู่ฟากฟ้า คือ มะลาอิกะฮฺ และการงานที่ดี พระองค์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเจ้าและด้วยเดชานุภาพของพระองค์เหนือพวกท่าน ไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ ณ แห่งหนใดไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นจากพระองค์ไปได้

[2] ทุกๆ สิ่งย่อมกลับไปหาอัลลอฮฺ พระผู้สร้างและพระผู้จัดระบบ ทรงตัดสินชี้ขาดตามที่พระองค์ทรงประสงค์

[3] คือทรงให้ส่วนหนึ่งของกลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน ในระยะดังกล่าวคือระยะเวลาของฤดูร้อน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน คือระยะเวลาของฤดูหนาว และทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอกเช่น ความเชื่อถือ ความลับ ความตั้งใจ

[4] คือจงเชื่อมั่นต่อความเป็นเอกภาพของอัลลอฮฺ และต่อสาสน์ของรอซูล และจงบริจาคจากสิ่งที่อัลลอฮฺทรงให้พวกเจ้าเป็นตัวแทนในทรัพย์สมบัติ คือทรัพย์สมบัติที่อยู่ในครอบครองของพวกเจ้านั้น แท้จริงมันคือทรัพย์สมบัติของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเป็นตัวแทนในการจับจ่ายใช้สอย ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้หวงแหนในการบริจาคไปในทางอัลลอฮฺ

[5] คือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ และบริจาคทรัพย์สินของพวกเขาซึ่งพวกเขาเป็นตัวแทนในทรัพย์สมบัตินั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่คือสวนสวรรค์

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

8. และไฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ทั้งๆ ที่รอซูลได้เรียกร้องพวกเจ้าให้ศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเจ้า และแน่นอน พระองค์ได้ทรงเอาสัญญากับพวกเจ้าแล้ว หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา[1]

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾

9. พระองค์เป็นผู้ทรงประทานบรรดาอัลอายาตอันชัดแจ้งลงมาแก่ (มุฮัมมัด) บ่าวของพระองค์ เพื่อทรงนำพวกเจ้าออกจากความมืดทั้งหลายสู่ความสว่าง และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อพวกเจ้า[2]

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنكُم مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

10. และไฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่บริจาคในทางของอัลลอฮฺทั้งๆ ที่มรดกแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้เป็นของอัลลอฮฺ[3] ในหมู่พวกเจ้านั้นมีผู้บริจาคและได้ต่อสู้ (ในทางของอัลลอฮฺ) ก่อนการพิชิต (นครมักกะฮฺ) ชนเหล่านั้นย่อมมีฐานะสูงส่งกว่าบรรดาผู้บริจาคและต่อสู้ (ในทางของอัลลอฮฺ) หลังจากพิชิต (นครมักกะฮฺ)[4] และอัลลอฮฺทรงสัญญาความดีงาม (สวนสวรรค์)

---

[1] คือมีสิ่งใดเล่าที่ขัดขวางพวกเจ้ามิให้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ทั้งๆ ที่ท่านรอซูลได้เรียกร้องพวกเจ้าให้ศรัทธาต่อพระเจ้าพระผู้สร้างพวกเจ้าด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และอัลลอฮฺทรงเอาสัญญากับพวกเจ้าโดยให้หลักฐานที่บ่งชี้ถึงการมีอัลลอฮฺฝังอยู่ในสติปัญญาของพวกเจ้าแล้ว

[2] คืออัลลอฮฺพระเจ้าของพวกเจ้าซึ่งรอซูลของพระองค์ได้เรียกร้องพวกเจ้าให้ศรัทธาต่อพระองค์ ทรงประทานอัลอายาตที่มีความหมายอันชัดแจ้งและมีหลักฐานอันแจ่มชัดคืออัลกุรอานเพื่อให้พวกเจ้าออกจากความมืดแห่งการปฏิเสธและการโง่ไปสู่แสงสว่างแห่งการอีมาน และวิชาความรู้

[3] อิมามอัลฟัครุกล่าวว่า ความหมายก็คือพวกเจ้าจะต้องตายและทิ้งมรดกไว้ แต่ทำไมพวกเจ้าจึงไม่บริจาคในทางของอัลลอฮฺเป็นการจงรักภักดีต่อพระองค์

[4] คือผู้บริจาคและต่อสู้หลังจากการทำสนธิสัญญาสันติภาพที่อัลฮุดัยบิยะฮฺย่อมจะไม่ได้รับผลบุญเท่าเทียมผู้บริจาค และต่อสู้ก่อนสนธิสัญญาฯ เพราะอิสลามมีเกียรติมากขึ้นและทรัพย์สมบัติของมุสลีมีนก็ได้มีมากขึ้น

แก่ทั้งสองฝ่าย[1] และอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

مَن ذَا ٱلَّذِى يُقۡرِضُ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنًا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥ وَلَهُۥٓ أَجۡرٞ كَرِيمٞ ﴿١١﴾

11. ใครคือผู้ที่จะให้อัลลอฮฺยืม (บริจาคในทางของอัลลอฮฺ) ด้วยการยืมที่ดี แล้วพระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนผลบุญแก่เขา และเขาจะได้รับรางวัลอันมีเกียรติ[2] (สวนสวรรค์)

يَوۡمَ تَرَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ يَسۡعَىٰ نُورُهُم بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَبِأَيۡمَٰنِهِم بُشۡرَىٰكُمُ ٱلۡيَوۡمَ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ﴿١٢﴾

12. วันที่เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง แสงสว่างของพวกเขาจะฉายแสง ณ เบื้องหน้าของพวกเขา[3] และทางเบื้องขวาของพวกเขา (จะมีเสียงกล่าวว่า) วันนี้มีข่าวดีแก่พวกเจ้า คือสวนสวรรค์หลากหลายมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของมันโดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่[4]

---

[1] คือทั้งสองฝ่ายจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์แต่สวนสวรรค์นั้นมีระดับชั้น อัลกัลบีย์กล่าวว่า อายะฮฺนี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับอะบูบักร์ เพราะท่านเป็นคนแรกที่รับนับถืออิสลาม เป็นคนแรกที่บริจาคทรัพย์สินในทางของอัลลอฮฺ และได้ต่อสู้ป้องกันท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

[2] คือให้ยืมโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทนนอกจากพระพักตร์ของอัลลอฮฺ ตะอาลา มีรายงานจาก อับดุลลอฮฺ อิบนุ มัสอู๊ดกล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺทรงประสงค์การยืมจากเรากระนั้นหรือ ท่านรอซูลุลลอฮฺตอบว่า ใช่แล้ว โอ้อะบูอัลดะฮฺดาฮฺ เขากล่าวว่า ขอมือของท่านมาให้แก่ฉันซิ โอ้ท่านรอซูลุลลอฮฺ แล้วเขาก็จับมือท่านรอซูลุลลอฮฺ และกล่าวว่า โดยแน่นอนฉันได้ให้พระเจ้าของฉันขอยืมส่วนนี้ของฉัน ซึ่งมีต้นอินทผลัม 60 ต้น อุมมิดะฮฺดาฮฺ (ภรรยาของฉัน) และลูกๆ ของนางพำนักอยู่ขณะนี้ แล้วเขาก็มาหานางและตะโกนเรียกว่า โอ้อุมมิดะฮฺดาฮฺ นางตอบว่า ลับบัยกฺ (เจ้าขา) เขากล่าวว่า จงออกมาจากสวนของเรานี้เพราะฉันได้ให้พระเจ้าของฉันยืมสวนนี้แล้ว นางกล่าวว่า การค้าของท่านประสบผลกำไรแล้ว โอ้อะบูดะฮฺดาฮฺ แล้วนางก็ได้ขนย้ายข้าวของและลูกๆ ของนางออกจากสวนนั้น ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่า ทะลายอินทผลัมเป็นจำนวนมากของอะบีดะฮฺดาฮฺอยู่ในสวนสวรรค์แล้ว

[3] คือแสงสว่างของพวกเขาที่พวกเขาขวนขวายเอาไว้ด้วยการอีมานและการกระทำความดีจะฉายแสงนำหน้าพวกเขาเป็นระยะทางไกลส่องทางเดินให้แก่พวกเขาสู่สวรรค์

[4] คือมะลาอิกะฮฺจะกล่าวแก่พวกเขาเช่นนั้น

13. วันที่พวกมุนาฟิกีนชายและพวกมุนาฟิกีนหญิงจะกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า จงมองมายังเราเถิด เพื่อเราจะได้รับแสงสว่างของพวกท่านด้วย[1] จะมีเสียงกล่าวว่า จงหันหลังกลับไปทางข้างหลังของพวกเจ้าเพื่อแสวงหาเอาเอง (ขณะนั้น) ก็จะมีกำแพงที่มีประตูบานหนึ่งมาขวางกั้นระหว่างพวกเขา ด้านในของมันนั้นมีความเมตตา และด้านนอกของมัน (ของพวกมุนาฟิกีน) มีการลงโทษ[2]

يَوْمَ يَقُولُ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱنظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ٱرْجِعُوا۟ وَرَآءَكُمْ فَٱلْتَمِسُوا۟ نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُۥ بَابٌۢ بَاطِنُهُۥ فِيهِ ٱلرَّحْمَةُ وَظَٰهِرُهُۥ مِن قِبَلِهِ ٱلْعَذَابُ ﴿١٣﴾

14. พวกเขา (มุนาฟิกีน) จะร้องเรียกเขาทั้งหลาย (บรรดามุอฺมินีน) ว่าพวกเรามิได้เคยอยู่ร่วมกับพวกท่านดอกหรือ เขาทั้งหลายกล่าวว่า แน่นอน แต่พวกท่านได้ทำลายตัวของพวกท่านด้วยการกลับกลอก และพวกท่านคอยสิ่งที่เกิดขึ้น (แก่บรรดามุอฺมินีน) และพวกท่านสงสัย (ในเรื่องของศาสนา) และความหวังที่เลื่อนลอยได้หลอกลวงพวกท่าน จนกระทั่งพระบัญชาของอัลลอฮฺได้มีมา และมัน (ชัยฏอน) ได้ล่อลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮฺ[3]

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَٱرْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ ٱلْأَمَانِىُّ حَتَّىٰ جَآءَ أَمْرُ ٱللَّهِ وَغَرَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ ﴿١٤﴾

15. ดังนั้นวันนี้การไถ่บาปจะไม่ถูกรับจากพวกเจ้า และจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่พำนัก

فَٱلْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ مَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ ۖ هِىَ مَوْلَىٰكُمْ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

---

[1] คือจงหันใบหน้ามามองยังเราเถิด เพื่อเราจะได้เอาแสงสว่างของพวกท่านส่องทางเดินแก่เรา

[2] คือด้านในของกำแพงซึ่งเป็นด้านของบรรดามุอฺมินมีความเมตตาคือสวนสวรรค์ ส่วนด้านนอกของกำแพงซึ่งเป็นด้านของพวกกุฟฟารมีการลงโทษคือไฟนรก

[3] คือพวกมุนาฟิกีนได้ตะโกนร้องเรียกบรรดามุอฺมินว่า พวกเรามิเคยอยู่ร่วมกับพวกท่านในโลกดุนยาด้วยการจงรักภักดี การทำละหมาด การต่อสู้กับศัตรู และการบริจาคเหมือนกับพวกท่านกระทำดอกหรือ บรรดามุอฺมินตอบว่า ถูกต้อง แต่พวกท่านเป็นคนสับปลับคือ ซ่อนการปฏิเสธศรัทธา การจงเกลียดจงชังอิสลามและบรรดามุสลิมไว้ในจิตใจของพวกท่านจนกระทั่งความตายได้มาถึง และชัยฏอนมารร้ายได้หลอกลวงพวกท่านว่าแท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัย พระองค์จะไม่ทรงลงโทษพวกท่านหรอก

ของพวกเจ้าคือไฟนรก มันเป็นสถานที่อันเหมาะสมแก่พวกเจ้า และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง[1]

16. ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่หัวใจของพวกเขาจะนอบน้อมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮฺ และสิ่งซึ่งได้มีลงมาคือความจริง และพวกเขาอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์มาแต่ก่อนนี้ แล้วช่วงเวลาได้เนิ่นนานเกินไปแก่พวกเขา ดังนั้นจิตใจของพวกเขาจึงแข็งกระด้าง และส่วนมากของพวกเขาจึงเป็นผู้ฝ่าฝืน[2]

﴿ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ ٱللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ ٱلْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿١٦﴾ ﴾

17. พึงทราบเถิดว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังจากการแห้งแล้งของมัน แน่นอน เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายแจ่มแจ้งแก่พวกเจ้าแล้ว เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ[3]

﴿ ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يُحْىِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ ﴾

18. แท้จริงบรรดาผู้บริจาคชายและบรรดา

﴿ إِنَّ ٱلْمُصَّدِّقِينَ وَٱلْمُصَّدِّقَٰتِ وَأَقْرَضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا

---

[1] ในวันกิยามะฮฺนั้นทรัพย์สมบัติก็ดี ลูกหลานก็ดี ไม่สามารถจะนำมาเพื่อเป็นการไถ่บาปแก่พวกเจ้า ดังนั้นที่พำนักที่คู่ควรแก่พวกเจ้าก็คือไฟนรก เนื่องเพราะความเลวทรามแห่งจิตใจของพวกเจ้า

[2] เป็นการปรามบรรดาผู้ศรัทธาว่า ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือที่พวกเขาจะมีหัวใจที่นอบน้อมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮฺ สัญญาดีและสัญญาร้ายของพระองค์ และอย่าได้เป็นเช่นพวกยะฮูด พวกนะศอรอที่อัลลอฮฺทรงประทานคัมภีร์เตารอตและอินญีลให้แก่พวกเขา ครั้นเวลาได้ล่วงเลยมาเป็นเวลานานระหว่างพวกเขากับบรรดานะบีของพวกเขา ดังนั้นจิตใจของพวกเขาจึงแข็งกระด้างด้วยการวุ่นอยู่แต่ในเรื่องของโลกดุนยา พวกเขาจึงกลายเป็นผู้ฝ่าฝืน ไม่เชื่อฟังและจงรักภักดีต่ออัลลอฮฺ ปฏิเสธและไม่สนใจต่อข้อใช้ข้อห้ามของศาสนา

[3] คือทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาด้วยการประทานน้ำฝนลงมา และเช่นเดียวกัน ทรงทำให้จิตใจมีชีวิตชีวาด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮฺ และการตักเตือนกันจะทำให้จิตใจอ่อนไหวและยำเกรง เพื่อรำลึกถึงอัลลอฮฺและสัญญาดี สัญญาร้ายของพระองค์ และได้ทำให้สัญญาณต่างๆ เป็นที่แจ่มแจ้งแก่พวกเขาเพื่อเป็นการบ่งชี้ถึงเดชานุภาพของเรา ความรอบรู้ของเรา และความเมตตาของเรา โดยหวังว่าพวกเจ้าคงใช้สติปัญญาใคร่ครวญเพื่อปกป้องตัวของพวกท่านให้พ้นจากความหายนะ

ผู้บริจาคหญิง และพวกเขาได้ให้อัลลอฮฺยืม (บริจาคในหนทางของอัลลอฮฺ) ด้วยการยืมที่ดี จะมีเพิ่ม (ผลบุญ) แก่พวกเขา และสำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลอันมีเกียรติ[1]

حَسَنًا يُضَٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

19. และบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และบรรดารอซูลของพระองค์ ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง และเป็นผู้เสียสละชีวิต ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขา และแสงสว่างของพวกเขา ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญาณต่างๆ ของเรา ชนเหล่านั้นเป็นชาวนรก[2]

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصِّدِّيقُونَ وَٱلشُّهَدَآءُ عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

20. พึงทราบเถิดว่า แท้จริงการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้มิใช่อื่นใด เว้นแต่เป็นการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริง และเครื่องประดับและความโอ้อวดระหว่างพวกเจ้า และการแข่งขันกันสะสมในทรัพย์สินและลูกหลาน[3] เปรียบเสมือน

ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَوْلَٰدِ ۖ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ ٱلْكُفَّارَ نَبَاتُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَٰمًا ۖ وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ

---

[1] คือบรรดาผู้บริจาคทรัพย์สมบัติของพวกเขาแก่คนยากจน โดยหวังพระพักตร์ของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้บริจาคในหนทางของอัลลอฮฺ และในแนวทางที่ดีด้วยความบริสุทธิ์ใจ และให้อัลลอฮฺขอยืมด้วยการบริจาคไปในทางญิฮาด โดยปราศจากการลำเลิก การอวดอ้าง และหวังชื่อเสียง พวกเขาเหล่านั้นอัลลอฮฺทรงเพิ่มผลบุญเป็นร้อยเท่าพันเท่า นั่นคือสวนสวรรค์

[2] ชนเหล่านั้น ผู้มีลักษณะเป็นผู้มีอีมานต่ออัลลอฮฺและบรรดารอซูลของพระองค์ พวกเขาจะได้รับตำแหน่งอันสูง คือเป็นผู้มีสัตย์จริง และเป็นผู้เสียสละชีวิตในทางของอัลลอฮฺ มุญาฮิดกล่าวว่า ทุกคนที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและบรรดารอซูลของพระองค์เขาคือผู้สัตย์จริง และผู้เสียสละชีวิตในทางอัลลอฮฺ (ชะฮีด) สำหรับพวกท่านเหล่านั้นจะได้รับผลบุญอันใหญ่หลวงในวันอาคิเราะฮฺ และแสงสว่างก็จะส่องรัศมีมายังพวกเขาทุกๆ ด้าน ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธต่อการให้เอกภาพแด่อัลลอฮฺ และปฏิเสธสัญญาณต่างๆ ของพระองค์ พวกเขาเหล่านั้นเป็นชาวนรก และพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

[3] การมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยานี้เปรียบเสมือนเป็นเรื่องจินตนาการมีผลประโยชน์น้อย สูญหายอย่างรวดเร็ว นี่คือข้อเท็จจริง ดังนั้นการละเล่นก็ดี การสนุกสนานร่าเริงก็ดี การประกวดประชันโอ้อวดกันก็ดี และการแข่งขันกันสะสมทรัพย์สินและลูกหลานก็ดี ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่จะนำความยุ่งยาก ความเหนื่อยยาก และความลำบากยากเข็ญมาสู่ตัวเขาเองได้

وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنٌ ۚ وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلْغُرُورِ ﴿٢٠﴾

เช่น น้ำฝนที่การงอกเงยพืชผลยังความพอใจให้แก่กสิกร แล้วมันก็เหี่ยวแห้ง เจ้าจะเห็นมันเป็นสีเหลือง แล้วมันก็กลายเป็นเศษเป็นชิ้นแห้ง[1] ส่วนในวันปรโลกนั้นมีการลงโทษอย่างสาหัส และมีการอภัยโทษและความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ และการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ มิใช่อื่นใด นอกจากการแสวงหาผลประโยชน์แห่งการหลอกลวงเท่านั้น[2]

سَابِقُوٓا۟ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٢١﴾

21. จงเร่งรีบไปสู่การขออภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเจ้า และสวนสวรรค์ซึ่งความกว้างของมันประหนึ่งความกว้างของชั้นฟ้าและแผ่นดิน (ซึ่งสวรรค์นั้น) ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและบรรดารอซูลของพระองค์[3] นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์จะทรงประทานมันให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นผู้โปรดปรานอันใหญ่หลวง[4]

---

[1] การกระทำดังกล่าวข้างต้นนั้นเปรียบเสมือนกสิกรหรือชาวสวนที่มองดูพืชผลของเขาหลังจากได้รับน้ำฝนแล้ว มันจะงอกเงยออกดอกออกผลนำความปลาบปลื้มมาสู่เขา หลังจากนั้นพืชผลเหล่านั้นก็จะเหี่ยวแห้งกลายเป็นสีเหลืองเป็นเศษเป็นชิ้นไปในที่สุด นี่แหละคือสภาพของโลกดุนยา มีสภาพคล้ายคลึงกับพืชผลตามขั้นตอนดังกล่าว

[2] ส่วนการตอบแทนในโลกอาคิเราะฮฺนั้นมีการลงโทษอย่างเจ็บปวด หรือการอภัยโทษและความโปรดปรานจากอัลลอฮฺสำหรับผู้กระทำความดี การดำรงชีวิตอยู่ในโลกดุนยาเพราะความไร้เกียรติของมันนั้น และความสูญสลายอย่างรวดเร็วของมันมิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นการหลอกลวงแก่ผู้ที่หลงใหลกับมันเท่านั้น

[3] การแข่งขันกันด้วยการขออภัยโทษและกลับเนื้อกลับตัว เพื่อให้พระเจ้าของพวกเจ้าอภัยโทษในความผิดของพวกเจ้า เพื่อจะได้เข้าสวนสวรรค์แห่งพระเจ้าของเจ้า ซึ่งความกว้างของสวนสวรรค์เท่ากับความกว้างของชั้นฟ้าและแผ่นดิน ซึ่งถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และบรรดารอซูลของพระองค์

[4] กล่าวคือ การอภัยโทษและการเข้าสู่สวนสวรรค์นั้นเป็นความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่จะประทานให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ที่แข่งขันกันไปสู่การขออภัยโทษ แล้วก็ศรัทธาปฏิบัติคุณงามความดีและปลีกตัวให้พ้นจากการทำชิริกและการทำบาป นั่นแหละเขาเป็นหนึ่งในผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จะประทานความโปรดปรานให้แก่เขา

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا فِيٓ أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَٰبٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَآ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾

22. ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และไม่มีแม้แต่ในตัวของพวกเจ้าเอง เว้นแต่ได้มีไว้ในบันทึกก่อนที่เราจะบังเกิดมันขึ้นมา แท้จริงนั่นมันเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮฺ[1]

لِّكَيْلَا تَأْسَوْا۟ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا۟ بِمَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾

23. เพื่อพวกเจ้าจะได้ไม่ต้องเสียใจต่อสิ่งที่ได้สูญเสียไปจากพวกเจ้า และไม่ดีใจต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเจ้า[2] และอัลลอฮฺมิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหอง และผู้คุยโวโอ้อวด

ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

24. คือบรรดาผู้ที่ตระหนี่ และสั่งสอนคนอื่นให้ตระหนี่ และผู้ที่ผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นพระองค์ทรงพอเพียง และทรงได้รับการสรรเสริญอย่างแน่นอน[3]

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمِيزَانَ لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ بِٱلْقِسْطِ ۖ وَأَنزَلْنَا ٱلْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَٰفِعُ

25. โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดารอซูลของเราพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง และเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขา เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บน

---

[1] สิ่งที่เกิดขึ้นในแผ่นดินนี้เช่น เคราะห์กรรมต่างๆ เป็นต้นว่าความแห้งแล้ง แผ่นดินไหว การสูญเสียพืชผล การเจ็บไข้ได้ป่วย ความยากจน และการสูญเสียลูกหลานญาติพี่น้อง ทั้งหมดนี้ได้ถูกบันทึกไว้ในอัลลูหฺ อัลมะฮฺฟูซแล้วพร้อมด้วยจำนวน ขนาด วิธีการ วันเวลาและสถานที่ของมัน ทั้งนี้ก่อนที่พระองค์จะทรงให้เกิดขึ้น

[2] และได้บันทึกไว้ด้วยเพื่อมิให้พวกเจ้าเสียใจต่อสิ่งที่สูญเสียไป ในความโปรดปรานที่ได้รับในโลกดุนยา และเพื่อมิให้พวกเจ้าดีใจต่อสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประทานให้แก่พวกเจ้า

[3] อัลลอฮฺทรงกล่าวเตือนบรรดามุอฺมินถึงลักษณะที่น่าเกลียด ซึ่งพระองค์ไม่ทรงชอบที่จะให้มีขึ้นแก่มุอฺมิน นั่นก็คือ การหยิ่ง จองหอง โอหัง และการคุยโวอวดอ้าง แก่เพื่อนมนุษย์ในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประทานให้แก่เขา เขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ตระหนี่ไม่ยอมบริจาคในแนวทางของอัลลอฮฺ อีกทั้งยังเสี้ยมสอนคนอื่นให้ตระหนี่ไม่บริจาคในทางของพระองค์ และผินหลังออกจากการอีมาน การจงรักภักดีและการยอมรับข้อตักเตือนแห่งพระเจ้า อัลลอฮฺ ตะอาลา นั้นทรงพอเพียงจากเขาและการบริจาคของเขา ทรงได้รับการสรรเสริญในตัวพระองค์และคุณลักษณะของพระองค์ การผินหลังออกจากการสรรเสริญพระองค์จะไม่เกิดโทษแก่พระองค์ และการจงรักภักดีของปวงผู้จงรักภักดีจะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พระองค์

لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥ وَرُسُلَهُۥ بِٱلْغَيْبِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

ความเที่ยงธรรม[1] และเราได้ให้มีเหล็กขึ้นมา เพราะในนั้นมีความแข็งแกร่งมาก และมีประโยชน์มากหลายสำหรับมนุษย์[2] และเพื่ออัลลอฮฺจะได้ทรงรู้ถึงผู้ที่ช่วยเหลือพระองค์ และบรรดารอซูลของพระองค์ (มีความเชื่อมั่น) โดยทางลับ (ต่อพระองค์) แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ[3]

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِمَا ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلْكِتَٰبَ فَمِنْهُم مُّهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٢٦﴾

26. (ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮฺ) โดยแน่นอน เราได้ส่งนูหฺและอิบรอฮีม และเราได้ทำให้ลูกหลานของเขาทั้งสองเป็นนะบี และเราได้ประทานคัมภีร์ (อัตเตารอต อัซซะบูร อัลอินญีล และอัลกุรอาน) ดังนั้นบางคนในหมู่พวกเขาก็เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และส่วนมากในหมู่พวกเขาก็เป็นผู้ฝ่าฝืนหลงทาง[4]

---

[1] เราได้ส่งบรรดารอซูลของเรามาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งและสิ่งปาฏิหาริย์ที่ชัดเจนและเราได้ประทานคัมภีร์ลงมาพร้อมกับพวกเขา ซึ่งในคัมภีร์นั้นๆ นำความสุขมาสู่มนุษยชาติ และเราได้ประทานความยุติธรรมหรือตราชูมาพร้อมกับพวกเขาเพื่อให้มนุษย์ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรมในการปฏิบัติซึ่งกันและกัน

[2] และเราได้ประทานเหล็กมาหมายถึงให้มีเหล็กขึ้นมา เพราะเหล็กนั้นมีความแข็งแกร่งเพื่อใช้ในการทำอาวุธสงครามและมีประโยชน์อื่นๆ อีกมากมายในเรื่องเกี่ยวกับอุตสาหกรรมหนัก

[3] ตามที่อัลลอฮฺ ตะอาลาได้ทรงประทานสิ่งต่างๆ ลงมานั้นก็เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงรู้ว่าใครบ้างที่ได้ช่วยเหลือสนับสนุนพระองค์ และบรรดารอซูลของพระองค์ด้วยการต่อสู้ดิ้นรนและการยืนหยัดเคียงข้างกับพวกเขาในขณะที่พวกเขาทำหน้าที่เผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าของพวกเขาโดยทางลับ หมายถึงว่าพวกเขามิได้เห็นอัลลอฮฺ ตะอาลา ด้วยสายตาของพวกเขา พระองค์เป็นผู้ทรงพลังไม่ทรงต้องการความช่วยเหลือจากผู้ใด จากปวงบ่าวของพระองค์และเป็นผู้ทรงอำนาจ

[4] คือขอสาบานด้วยอัลลอฮฺว่า โดยแน่นอนเราได้ส่งนูหฺ ซึ่งเป็นบิดาคนที่สองและอิบรอฮีมซึ่งเป็นบิดาแห่งบรรดานะบี และเราได้ทำให้ลูกหลานของเขาทั้งสองเป็นนะบี พร้อมกับได้ประทานคัมภีร์ทั้ง 4 ให้ลูกหลานของเขาทั้งสองจากลูกหลานของอิบรอฮีม และนูหฺ มีบางคนยึดมั่นอยู่ในแนวทางอิสลามและก็มีจำนวนมากที่หลงทางและฝ่าฝืน ไม่ยอมเชื่อฟัง และห้นห่างออกจากแนวทางที่ถูกต้อง

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰٓ ءَاثَـٰرِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا
بِعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَـٰهُ ٱلْإِنجِيلَ
وَجَعَلْنَا فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ٱبْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَـٰهَا عَلَيْهِمْ
إِلَّا ٱبْتِغَآءَ رِضْوَٰنِ ٱللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا
فَـَٔاتَيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَـٰسِقُونَ ﴿٢٧﴾

27. แล้วเราก็ได้ส่งบรรดารอซูลของเราติดตามร่องรอยของพวกเขา และเราได้ส่งอีซา อิบนุ มัรยัมตามมา และเราได้ประทานอินญีลให้แก่เขา[1] และเราได้บันดาลความสงสารและความเมตตาให้เกิดขึ้นในจิตใจของบรรดาผู้ที่เชื่อฟังปฏิบัติตามเขา ส่วนการเป็นนักบวชนั้น เรามิได้บัญญัติมันขึ้นมาแก่พวกเขา (เว้นแต่) พวกเขาประดิษฐ์มันขึ้นมา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮฺ แต่พวกเขามิได้เอาใจใส่เท่าที่ควรกระทำมัน กระนั้นก็ดี เราก็ได้ประทานรางวัลของพวกเขาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขา แต่ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَءَامِنُوا۟ بِرَسُولِهِۦ
يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِۦ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا
تَمْشُونَ بِهِۦ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾

28. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงยำเกรงต่ออัลลอฮฺ และจงศรัทธาต่อรอซูลของพระองค์เถิด พระองค์จะทรงประทานความเมตตาของพระองค์ให้แก่พวกเจ้าสองเท่าและจะทรงให้มีแสงสว่างแก่พวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้ดำเนินชีวิตด้วยมัน และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ[2]

---

[1] และได้ส่งรอซูลคนแล้วคนเล่า จนกระทั่งถึงอีซา และได้ประทานคัมภีร์อินญีลมาเผยแผ่แก่พวกเขา

[2] โอ้บรรดาผู้ศรัทธาต่ออีซา อิบนุ มัรยัม และมูซาเอ๋ย จงยำเกรงการลงโทษของอัลลอฮฺ และศรัทธาต่อมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และเชื่อฟังปฏิบัติตามเขา อัลลอฮฺจะประทานการตอบแทนคือความเมตตาให้แก่พวกเจ้าสองเท่า เนื่องด้วยการอีมานต่อนะบีของพวกเจ้า และต่อนะบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และพระองค์จะทรงประทานแสงสว่างให้แก่พวกเจ้าในโลกดุนยา เพื่อที่พวกเจ้าจะได้ดำเนินชีวิตอยู่บนแนวทางของอัลลอฮฺ (ฮิดายะฮฺ) และในโลกอาคิเราะฮฺ พวกเจ้าจะได้เดินบนสะพานศิรอฏ็อลมุสตะกีมด้วยแสงสว่างนั้นไปสู่สวนสวรรค์ และเพื่อพระองค์จะทรงยกโทษให้พวกเจ้าทั้งในอดีตและปัจจุบัน

لِّئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

29. ทั้งนี้เพื่อให้อะฮฺลุลกิตาบจะได้รู้ว่าพวกเขาไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใดในความโปรดปรานของอัลลอฮฺ และแท้จริงความโปรดปรานนั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของอัลลอฮฺซึ่งพระองค์จะทรงประทานความโปรดปรานนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงโปรดปรานอันใหญ่หลวง[1]

[1] ทั้งนี้เพื่อให้อะฮฺลุลกิตาบ คือพวกยะฮูด และพวกนะศอรอ ซึ่งปฏิเสธศรัทธาต่อนะบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และไม่ยอมรับนับถืออิสลาม เพื่อให้พวกเขาได้รู้ว่า พวกเขาไม่มีอำนาจใดๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานของอัลลอฮฺดอก เพราะความโปรดปรานนั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของอัลลอฮฺที่พระองค์จะทรงประทานให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น